

צו"ח חיוה

130 אג'

מ' תמוז תשכ"ט, 25.6.1969

מספר 1660

העולם

סוד
הפגישה
בבית
פרס

האם

עומד דין

לפרוש?

קוא יר

בפרק הראשון של הודיע על פגישותיו עם הנציגים המערביים בשיחות ארבע המעצמות, סיפר אורי אבנרי בשבוע שעבר על פגישתו עם הלורד קארדון. "אין צורך להציג את עצמך", אמר קארדון, "שמך הולך לפניך".

אחד הגורמים העיקריים לכך, ששמו של אבנרי ודעות העולם הזה ידועים בעולם, הוא הספר שהופיע לפני חודשים אחדים בארצות הברית. ישראל ללא ציונים כבר הופיע, נוסף למהדורה האמריקאית, גם במהדורה אנגלית, תורגם לצרפתית ולגרמנית, ובימים הקרובים תופיע בארץ גם המהדורה העברית שלו, מזלזלת היום השביעי.

הוא אינו מופץ רק בארצות הופעתו. עתונאים שבאו מארצות ערביות, סיפרו כי ראו את ספרו של אבנרי בחלונות-הראיה של חנויות ספרים שם. השבוע הגיע לידי השבועון המצרי רבי-ההשפעה אחר טאעה, ובו כתבה על עמוד שלם המוקדשת לספרו של אבנרי. בספר זה יש פרקים לא מעטם המעניינים במיוחד את הקורא המצרי. כמו, למשל, אותו פרק על פגישתו של גמאל עבד-אל-נאצר לידו ירוחם כהן, ועל נכונותו של נשיא מצריים למצוא הסדר של שלום עם ישראל, מייד אחרי עלותו לשלטון, בשנים 1952-1954. אבל סופר אחר טאעה, פיליפ גלאב, אינו מתייחס לקטעים אלה. הוא מקדיש את מאמרו לבעיות הפוליטיות שמעלה אורי אבנרי. דמותו של אורי אבנרי מעוררת ויכוחים בישראל ומחוצה לה."

אבנרי ב"אחר טאעה"

מקדים גלאב. "בעיקר מעורר ויכוח ספרו האחרון, אשר פרקים ממנו התפרסמו בעיתונים גדולים בעולם... תחילת חייו של אבנרי אינה שונה בהרבה מזו של רוב בני המהגרים הכובשים הציוניים האירופיים בפלסטין. אך מחשבותיו ופעולותיו בשדה המדיניות והעיתונות בישראל העניקו לו מעמד מיוחד. הוא מייצג כפרלמנט הישראלי השקפת-עולם מיוחדת, המוצאת את ביטוייה בשבועון שהוא עורך בעברית ובערבית, העולם הזה והאדה אל-עאלם."

העולם הזה והציונות

את הספר מגדיר גלאב כ"מהפכני" ו"מעורר מחשבה". וזאת, למרות שכיחנו הכללי אינו התקפה על הציונות. אבנרי רואה בציונות תקופה שהסתיימה, או עליה להסתיים. הפתרון היחידי שיבטיח את קיומה של ישראל, ואשר אין לו תחליף, לדעתו, הוא שישראל תסגל את עצמה כחלק מהמרחב, מעמי המרחב ומסורתם, ותפסיק לראות את עצמה כהשלכה של התרבות המערבית וחלק בלתי נפרד של אירופה."

כמו קוראים רבים בעולם, התרשם גלאב מן הפרקים המתארים את המצב הפנימי בישראל, ואת הדמויות המרכזיות במדינה. את הפרק על משה דיין הוא מגדיר "דברים שלא נכתבו כמותם עד כה". אבל עקר החיכוך שלו עם אבנרי הוא מקדיש לפרק על הצלבנים.

האם יהיה סופה של ישראל כסופה של הממלכה הצלבנית? היה זמן, שכל ערבי שכתב על נושא זה השיב אוטומטית — כן! גלאב נוהר מלעשות זאת. והוא ממשיך:

"...הסופר מגן בהתלהבות רבה על זיקת היהודים לארמת פלסטין. הגנתו נראית מוצקה, אך נופלת לאפס מפני שהיא נשענת על ההנחה שליהודים יש באמת זיקה לארץ, ושהם עם מאוחד, בעל שפה אחידה. אבל גורל המדינה הצלבנית מטריד את הישראלים החושבים — כאשר מוצאים כאלה. אותה דאגה דחפה היסטוריון דגול לומר לאבנרי: על הישראלים לחזור לספר ההיסטוריה של הצלבנים, כמדריך למה שעליהם לעשות."

"אבנרי קורא, בסוף פרק זה: זה קרה בעבר ועלול לקרות שנית, אלא אם תצליח ישראל להתקבל למשפחת מדינות האיזור ותסגל את עצמה כאחת מהן בתוך מסגרת אחת (פדרציה)!"

מה חשיבותו של מאמר זה באזור טאעה? אנו יודעים, כי הספר נקרא עלידי מנהיגים ערביים רבים. אנו יודעים כי הפך נושא לשיחות בחוגים אינטלקטואליים בארצות-ערב. המאמר באזור טאעה מוכיח, כי ויכוחים אלה עברו לפסים חדשים וחשובים: נפסק המינהג של השמעה סטאלית של כל מחשבה שמקורה בישראל, נפסקה הפסילה המוחלטת של כל רעיון אשר במרכזו עומדת ריבונותה הלאומית של מדינת ישראל.

החל שלב החיכוך המדיני על רעיונות-יסוד. ויכוח ש- הוא שלב חיוני לקראת הרושית שיביא פיתרון לסכר הישראלי-ערבי. לא במקרה משמשים רעיונות העולם

אש כפר

ב ח י פ ה

ביום חמישי, 26 ביוני 1969,

בשעה 8.30 בערב

תקיים פגישת חברים ואוהדים

בבית אירגון הלוחמים בנאצים (מדרגות הלל — מול "אורה")

בהשתתפות: ת"כ אורי אבנרי

1968

CIGARETTE SALES BY BRANDS

Filter

1. WINSTON	ווינסטון	81,600,000,000
2. Marlboro		38,530,000,000
3. Kent		30,000,000,000
4. Viceroy		20,240,000,000
5. L & M		17,060,000,000

Menthol Filter

1. SALEM	סלם	44,520,000,000
2. Kool		30,120,000,000

Regular

1. CAMEL	קמל	37,200,000,000
2. Lucky Strike		20,000,000,000

King

1. Pall Mall		56,000,000,000
2. Chesterfield		7,100,000,000

Estimates by Mr. John C. Maxwell, Jr., appearing in MARKET-ING/COMMUNICATIONS (formerly Printers' Ink) magazine dated November 1968. Copyright 1968 - John C. Maxwell, Jr., Oppenheimer & Co.

* Known as REYNO in some countries in Europe.

פרסום שפי ח'יפה

הודעה לבנות דמח-גן

בוטיק אדלר
הגיע!

ברחוב יאליק מס. 53 ברמת-גן
נפתח סניף של בוטיק אדלר
מרח' דיזנגוף 135.

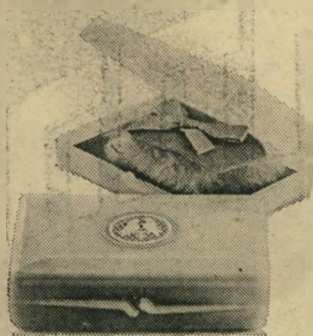
להתראות בבוטיק אדלר

קיצ של זוהר 'Natural Wonder' עם של רבלון

נוערבת תכשירי-איפור לנשים ולצעירות שאיפור פניהן נוטרידן....

'NATURAL WONDER' BLOTTING BLUSHER

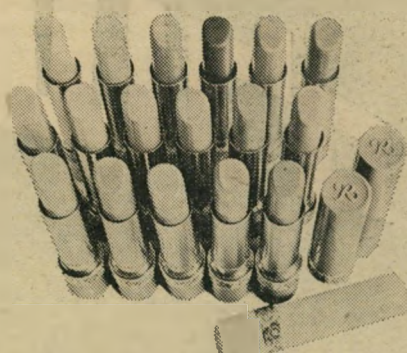

אבקת-אבן נקיה משומן להס-
מקת פנים חיוררים או בהירים,
ב-3 גוונים קלילים וחינניים
להדגשת תווי-פנים ולתיקון
„עיוותי-פנים“.

ה- 'Natural Wonder' Blotting Blusher סופג עודפי
שומן ושומר על רעננות צבעי
במשך כל שעות היום. הוא
מפזר ישר על הפנים או מעל
בסיס-איפור ופודרה. הוא יפה
במיוחד על 'Natural Wonder'
Flowing Lotion Makeup - עמו

הוא מתמזג מזיגה מלאה. זהו אודס-לחיים יחיד לעור שמן
ופרובלמטי **המחיר לצרכן 19.80 ל"י.**

'NATURAL WONDER' LIPSTICK

סדרת שפתונים חדישה
בת 17 גוונים זוהרים,
שקופים ובהירים. נמש-
חיס ברכות על השפ-
תיים, יציבים במשך שעות
ארוכות ואינם משנים
את צבעם. לא מתבצקים
בחום, לא מתעבים ולא
יוצרים גושים. הם מגינים
על השפתיים מפני יובש
הקיץ ומעניקים להן
לחות חיונית. המבחר

הרב בגוונים תואם לספורטיביות, לאלגנטיות ולאופנתיות.
האריזות קלילות בגוונים כחולים, צהובים וירוקים, עטורות
זר פרחוני ותואמות לארנקי-הקיץ. **המחיר לצרכן 7.50 ל"י.**

'NATURAL WONDER' UNDER MAKEUP LOTION

בסיס-איפור נוזלי הנמשח ברכות ובעדינות אל תוך עור-הפנים.
הוא מהווה שכבה מקשרת דקיקה וחסרת שומן בין עור
הפנים לבין האיפור. הוא סופג מהעור את עודפי השומנים
ומחזיר לו לחות חיונית. הוא שומר על רעננות האיפור גם
בימי החום במשך שעות ארוכות.

'NATURAL WONDER' FLOWING LOTION MAKEUP

איפור-פנים דק המבוסס על מרכיבי לחות ללא
שמץ שומן. הוא קטיפתי, שקוף וזוהר בהתאם
לצו אופנת האיפור „המשוחרר“, ומקנה לפנים
מראה רענן וטבעי אך נותן ביסוי מלא לפגמי-
העור. אינו אוטם ואינו יוצר שכבות על העור.

'NATURAL WONDER' TRANSLUCENT BLOTTING POWDER

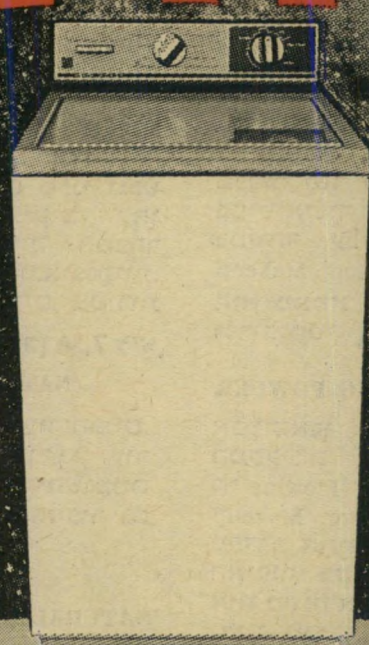

אבקת-אבן שקופה נפלאה
המשלימה את איפור
ה- 'Natural Wonder' Flowing
Lotion Makeup במשיחת-
מפזרת אחת. הוא משקף את
האיפור בקרינה ענוגה אך
אינו משנה את צבע ה-
Makeup אינו מכביד על העור. הוא
שומר על רעננות האיפור
במשך שעות ארוכות וסופג
את עודפי השומן. משמש גם
לתיקון האיפור במשך היום.
מוצע בשתי עוצמות גוון:
בהיר ובינוני.

'Natural Wonder' by REVLON

מצאנו את מבונת הכביסה המהירה בעולם

המכשיר:
"אמקור"
וסוחרים מורשים

המצאה בריטית
פיתוח ישראלי
פטנטים בינלאומיים

רובוב. אמקור

מכתבים

דבר

אז הקיר

הדו"ח של אורי אבנרי על פגישותיו עם מנהלי שיחות ארבע המעצמות (העולם הזה 1659) היה דבר בעיתו. מאוד בעיתו.

חוששני רק שהוא לא ישיג את מטרתו: שאת מעצבי המדינה יות שלנו הוא לא הצליח לשכנע בכינות כהונתיהם ומאמצייהם של הארבע. קשה לי לראותם משנים את דעותיהם בעיקבות מאמר עיתונאי.

שרייבר

הצרה היא רק, שאינני רואה מה כן ישנה את דעויהם. שום דבר, נדמה לי.

רוני שרייבר, תל-אביב

הישראליות

לא סירבו

ה"מדיניות"

ברצוני להגיב על כתבתכם פלייבוי מחי פש חיילות והעולם הזה (1658).

נכון שאני שיתפתי פעולה בהכנת הכי תבה, בת 14 צמודים, כולל צילומים, לירי חון פלייבוי. הירחון הנ"ל הוא על רמה גבוהה, ולא מפרסם צילומים פורנוגרפיים, אלא רק חלקם בעירום וחלקם בלבוש. בסנותי לנערות בהצעה להצטלם, הסתבר לי של-60% מהן לא היה בכלל מושג מהו בעצם ירחון זה. צריך הייתי להסביר להן הכל מאלף עד תיף.

הצלם האמריקאי מרוין גיומן לא פנה אישית לאף בחורה בארץ. הכל נעשה בי-אמצעותי. ההיענות של הבנות היתה רבה, ואני ססלנו 90% מהן מכיוון שיופייין וצור רתן לא התאימו לרמה הנדרשת.

כל בחורה שצולמה קיבלה את כספה במקום, ללא כל ויכוחים. כאשר להצהרתה של חנה יקל, שהצלם הסריד אותה ולא רצה לשלם לה עבור הצילומים, הרי האמת היא שנקבע לה זמן לצילומים בבוקר, והיא הומיעה לאחר כי לוי במסיבה עד שעות מאוחרות בלילה, עם עיניים פתוחות ופנים נפולים, ונראתה כאילו לא ישנה שבוע ימים. לכן לא היה מוכן מר גיומן לצלמה.

בשיחתי איתו הוברר לי העניין, ואני התפלאתי שהוא שילם לה את ה-125 ל"י למרות שהצילום שלה לא יופיע כלל בי-ירחון.

במיקרה אחר הוצע לגיומן לצלם נערה בעירום על רקע ירושלים. הוא התנגד בחוקי, ובחר במקום זאת אחת הדוגמניות מצמרת האופנה הישראלית, וצילם אותה בי-בגדים על אותו הרקע.

כל הבנות שצולמו עלידי גיומן טילפנו אלי והודיעו לי שעוד לא שגשו צלם ברמה שלו ובהתנהגותו המכובדת.

א. ירון, עיתונאי-צלם, תל-אביב

שדים

מיריד

מעניין ומשמח אותי לקרוא את רעיוני תיו של חברה הכנסת אבנרי. מעניין כי דעתו בדיוק כי דעתי, ומשמח כי מועד-הבחירות מת-קרב, ואיתו הסיכוי להגדלת כוחכם בי-כנסת. קבלו נא את הציק המצורף על-סך 50 דולר, כת-רומתי למאמץ הסור-ליסי שלכם, וכאות-תודה על אמצעים לשיפור חיי תושבי-היהודים ויחסי-ישראל עם שכניה.

דויטנאנט יוסי משי, אוהיו, ארה"ב

המדיניות

יחורם גאון

בהעולם הזה 1658 הופיעה כתבה בדבר זכיתו של הזמר יהורם גאון במכשיר (המשך בעמוד 16)

SABA

טלביזיה
SABA

הסוכנות הבלעדית לישראל

מכריזה על מבצע ביטוחים

לרגל הרחבת מעבדת השירות והעברתה למשכנה החדש, ניתנת האפשרות לכל בעלי מקלטי טלביזיה SABA אשר מסיבה כל שהיא לא חידשו תוקף האחריות, יכולים לעשות זאת עתה בתנאים מיוחדים!!! גזור ושלח התלוש שבמודעה ל"שרותי סאבא בישראל" ואנו נעביר לך בחזור את הפרטים המלאים על חידוש השרות.

המעבדות: המרכז - תל-אביב: 239715-246513
ירושלים: 20474 • חיפה: 41100 • באר-שבע: 4110

גזור ושלח

לכבוד שרותי סאבא בישראל,
ככר מלכי ישראל 17, תל-אביב.

הנני בעל מקלט SABA מדגם _____
אבקש לשלוח אלי פרטי חידוש השרות, והאחריות.

שם: _____
כתובת: _____
חתימה: _____

יצירה וולק/כססם אתגר

הנהלת
חשבונות

למד במכון

לביא

בעזרת ספרי

לביא

* קורס בוקר מזורז סוג 1

* קורסי ערב סוג 1, 2, 3

* קורסים למדופלמים

הפתיחה: 26.6.69

תל-אביב, רחוב סמולנסקין 7,
מסנת בן-יהודה 90.

רמת-גן, שדרות הילד 21, עלי-יד
קולנוע "אורדע".

חדש

חדש

אלבומים בדגם יפני

"תענוג"

יצרני ויצואני פינות שקופות ואלבומים
גאים להציג בפעם הראשונה בישראל את האלבום החדש,
● ● ● ● ● בדגם יפני עם דפים אורייגנליים מיפן •
המכירה לצרכן רק במשך חודש ימים מהיצרן לצרכן במחיר
פרסומת של 9.90 ל"י האלבום הגדול ו-5.90 האלבום הקטן •
אצל "תענוג" ירמיהו 28, תל-אביב.

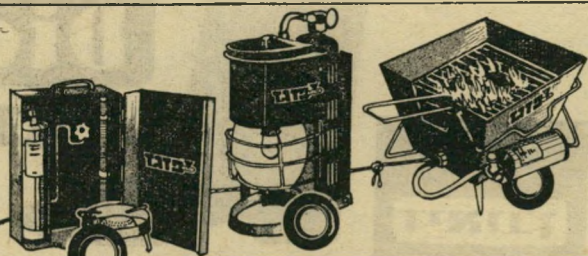
אנו מחפשים מפיצים מנוסים בכל רחבי הארץ

חדש

חדש

שינוי כתובת

מנוי המבקש לשנות את כתובתו מתבקש
להודיע על-כך שבועיים מראש, על-מנת
למנוע עיכוב במשלוח העתון למען החדש

אל חיק הטבע - לפיקניק

מהו שיא הכיף בפיקניק? הכנת האוכל, כמובן! כאן הוא ה"אשף"... זהו תפקיד המושך כל גבר... העמיד לרשותו מכשירי "פזגז" הניידים ותתפעלי ממעדני המלכים שהוא מכין... בתיאבון! לרשותכם: כירת שדה... גריל שדה... מנורת שדה... דגמים שונים - כולם משוכללים... נוחים בשמוש וחסכוניים ביותר... שעות הפעלה מרובות...

על פזגז יכולים לסמור!

תחרות

הציודים

ניתוין המציבות

מתוך דאגה

כיו"ר הוועד הפועל של העדה הספרדית בירושלים לעניין פעולות חברה-קדישא של יד הוועד, הופתעתי לקרוא בגיליונכם האחרון (מס' 1658) את הכתבה גנגסטריזם ב"בית הקברות, המנסה לתאר מצב שאינו קיים.

החברה-קדישא שלנו היא אירגון מטעם ועד עות-הספרדים בירושלים, הקיים כ-700 שנה. החברה רשומה כאגודה עותומנית ומוסדותיה נבחרים בהתאם לחוק. נציגיה איש-ציבור ידועים, ולא כפי שנכתב בכתבה כאילו "איש אינו יודע כיצד נבחרים מוסדות אגודה זו ומי מפקח עליהם". הדבר מפרסמת בכל שנה דו"ח כספי המ"בוקר ע"י רואה-חשבון מוסמך והעתקים מן הדו"חות המבוקרים נשלחים בהתאם לדרישה למועצת בתי-העלמין שמונתה ע"י שרי-הדתות, ולשרי-הדתות.

כתבכם התעלם מן העובדות גם בקשר

אנו שלחות לכם תמונה זו לתחרות-הציודים. היא צולמה מזמן, בפורים, ב"קבוץ החורשים. בין הבלונים שמכרנו מו"פיע כאן גם בלון מקורי ביותר. הגוף שלו הלך לטייל, נכון?

דורית ויונת דוברס, קריית-חיים

● תמונת השבוע של דורית ויונת מזכה אותן ב"10 ל"י.

הזונה

מקומה הנכון

בקיסור על הזונה משיכון בבלי (העולם הזה 1658) כתבתם שהיא התגוררה והפע"לה את העסק שלה ברחוב הזוהר 5, תל-אביב.

לידיעתכם, הכתובת המדויקת היתה רחוב הזוהר 35, ולא 5. אצלנו בבית מעולם לא היתה שום זונה.

דייר זועם, הזוהר 5, תל-אביב

● עם הדייר הזועם הסליחה. עורך-הד'

מכתבים

(המשך מעמוד 5)

טלחיויה בתחרות שערכה חברתנו, קינגס-מן. בכתבה סופר כי ההשתתפות בהגרלה לא נשלחה ע"י מר יהורם גאון עצמו, וכי אנו התנינו את מסירת המכשיר בכך שמר גאון יסכים להצטלם. יורשה לנו להעמיד את הדברים על דיוקם:

מר יהורם גאון שותף בהגרלה מאחר ומילא את תנאיה.

ההגרלה יערכה בהשתתפות רואי-החש"בון האפט את האפת ונציג סירסום דחף. האמת היא כי משרד-הפירסום שלנו ב"קש ממר גאון להצטלם לצורכי-פירסומה, אולם בשום כנים לא כתנאי לקבלת המכשיר. נמסר גם למר גאון כי יוכל לקבל את המכשיר באמצעות נציג מוסמך.

שמחנו לקרוא בכתבה כי מר גאון הח"ליט לתרום את מכשיר-הטלחיויה לנכ"ח-ה"ל. אנו עומדים לרשותו במשלוח-המכשיר לפי הוראותיו.

חגי בריכוכבא, מנהל כללי, קינגס-מן, תל-אביב

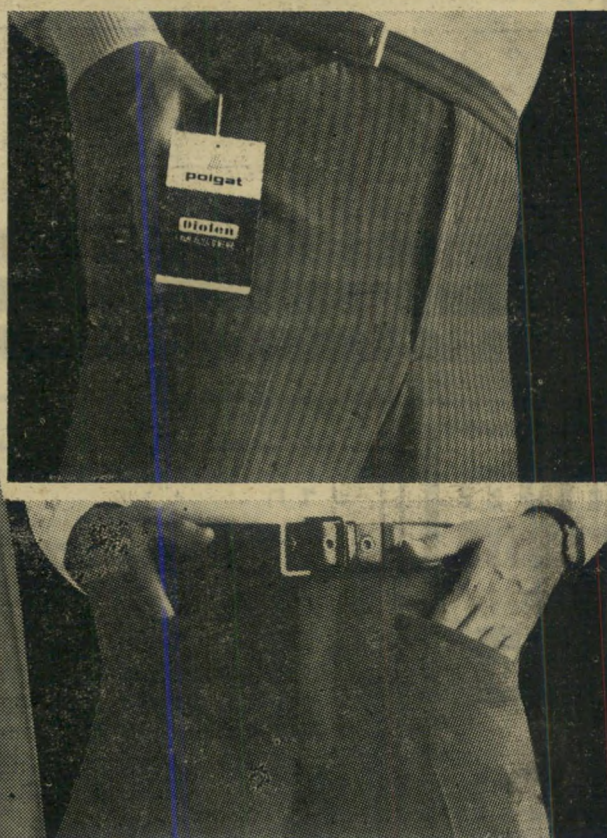

תמונת השבוע

פירסום חליק

ישראל

® - Reg. Trade mark for Polyester Fibre "DIOLEN" with wool

בצעדי האוכנה במכנסי העונה

גברים המקפידים בלבושם
מעדיפים את מכנסי

פולגת

מאריגי

Diolen®

מאסטר

**דיאולן
מאסטר**

מכנסי פולגת מאריגי
דיאולן "מאסטר" בגיזורה החדשה הינם
ראשונים באיכות, הידור ואופנתיות.

פולגת

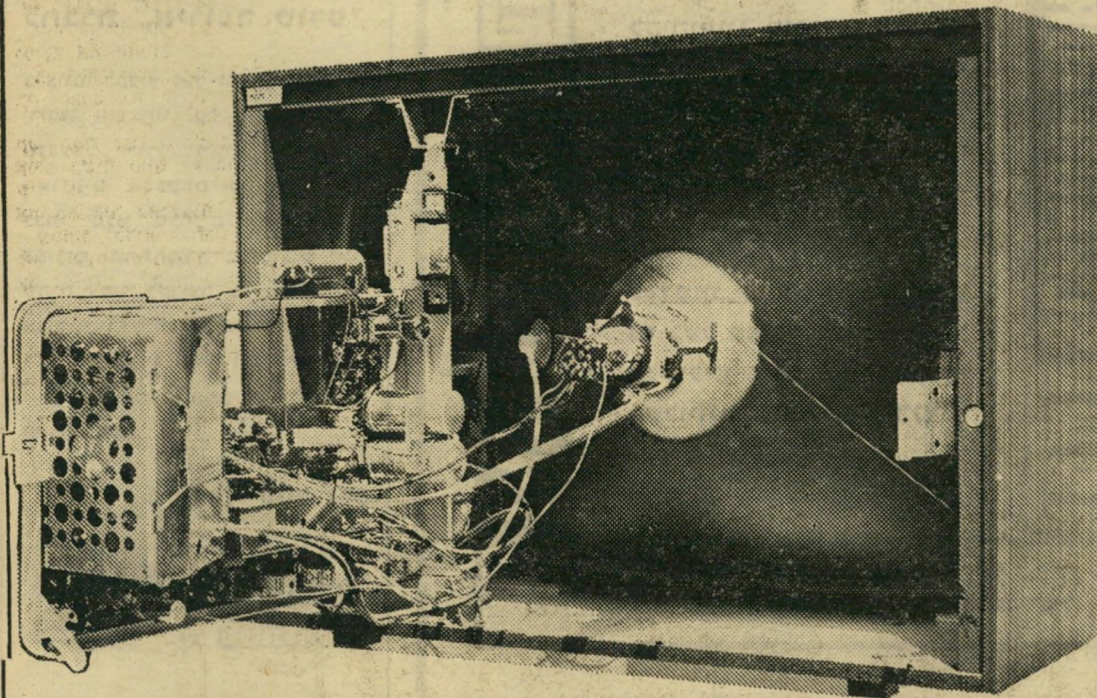

תשלובת הטקסטיל החדשה ביותר

מרכז השיווק של אריגי פולגת:
הניג את הברמן

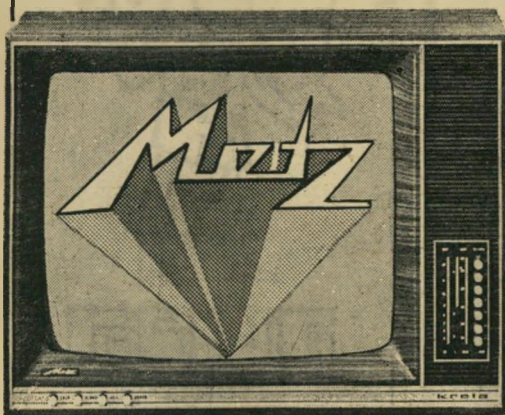
תל-אביב, רח' נחלת בנימין 37, טל. 81 55 62

אינך חייב להיות טכנאי בכדי להנות מטלוויזיה...

כי ב" T.V. METZ כל אשר עליך לעשות הוא לבחור את התחנה הרצויה לך וללחוץ על הכפתור. כל השאר עושה T.V. METZ.

לנו אין מה להסתיר, לנו יש מה להציע:

KRETA ELECTRONIC

- * טלוויזיה משוכללת בעלת מוניטין, שאיכותה נקבעת ע"י הידוע, החברים והחידושים העולמיים המושקעים בה.
- * **בכל דגמי טלוויזיה "מק":**
- * INTEGRATED CIRCUIT לגילוי תדר השמע.
- * 6 בורי תחנות אוטומטיים לכיוון מראש של 6 תחנות.
- * תדרי U.H.F. ו V.H.F.
- * **שרות מהיר**
- * **ברמה אירופאית**
- ולכן: **באיכות, בשירות בקליטה ובקול T. V. METZ מעל לכל.**

להכנסות החברה. הוא מציין כי החברה גובה תמורת רישיון להקמת מצבה על קבר סכומים מ-500 — 3,000 ל"י. מסרנו לכתב עובדות אלו: למעלה מ-50% מן ה- נפטרים המובאים לקבורה ע"י חברתנו הם מיקרים סוציאליים. זקנים הנפטרים בגיל 80 ומעלה. אין החברה זכאית לקבל מה- ביטוח-הלאומי דמי קבורתם. מכאן יובן ש"ההערכה המוסמכת" של הכתב, כאילו החברה מקבלת "הכנסה ממוצעת של 600 ל"י מכל קבר, יחד עם התשלום של 130 ל"י שהיא מקבלת עבור כל קבורה מהמוסד לביטוח לאומי" — מופרכת.

לאחר מלחמת-ששת-הימים, עם שיתרוך

הר-הזיתים, הופיעו הקבלנים ממשפחת פרנס, שהחליטו ל- עשות במקום כב- תוך שלהם. החברה, כבעלת המקום, ביקשה מהם לא ל- שפץ כל מצבה ל- לא אישור והסכמה שלה, מתוך דאגה לאינטרסים של ה- ציבור ורצון להב- טיח שמשפחות ש- להן קברים בהר- הזיתים לא יפלו

סימון

בידי קבלנים, החליטה החברה לפקח גם על ש'פון הקברים. לאור תלונות שהגיעו לחברה, נתבע הקבלן פרנס שלא להקים מצבות אלא לאחר אישור הקבר ע"י ה- ספרים הנמצאים בידי חברתנו, בהם רשור מים הנפטרים. בתחילה קיבל עליו פרנס את ההוראה הזאת, אולם מאחר שחברתנו מינתה — לפי הוראות מועצת בתי-העלמין — עוד קבלנים, ופרנס חדל להיות המונר- פוליט, ומאחר שמר פרנס צריך היה לע- מוד בהתחרות עם קבלנים אחרים, שהביאה להוזלת המחירים — התחיל לשפץ קברים על דעת עצמו, ללא כל סיקור וביקורת וללא ידיעת החברה.

כמובן שחברתנו לא הסכימה ולא תסכים להפקיר את האנשים לשירותי ליבו של קב- לן זה או אחר. החלטתנו זו — ולא שום פעולה אחרת — היא אשר הביאה את ה- עניין לבגין "בעיקבותיו לבוררות. עד ל- סיום הבוררות קיבל עליו מר פרנס, בזכ- רון דברים כתוב וחתום, כי עליו למלא אחרי הוראות חברה-קדישא ולא לשפץ שום מצבה ללא אישור החברה.

דויד סימון, יו"ר ההדד הפועל של העדה הספרדית, ירושלים

● טענותיו של מר סימון אינן מתייח- סות להאשמה העיקרית שהושתתה נגד ה- חברה-קדישא של עדת-הספרדים: הרס מצ- בות על קברי יהודים בהר-הזיתים. הסיכ- טון שיש לוועדה-העדה הספרדית עם קבלן המצבות אינו מצדיק בשום פנים פעולה בארבעאריט זו.

כל התמונות שפורסמו בכתבה, המעידות על ההזנחה בבית-הקברות של העדה הספר- דית, צולמו בחלקה של עדה זו.

דעות

שרונה מרש

לפני שאני מתקיף אתכם, תרשו לי ל- ציין שאני קורא נלהב שלכם, ובדרך-כלל מסכים עם כל מה שנאמר בעיתון. אבל הכתבה שלכם, עברה של נערה (העולם הזה 1658) במדור רחל המרחלת, על שרונה מרש, בתי-הנעורים הבינלאומית, הרגיוה והפליאה אותי. אינני מבין מדוע היתה רחל המרחלת צריכה ל-

גינוסר

הוציא מעברה של הגיבורה הישראלית בהא-הידיעה דוקא דברים צורמים את האוזן, כגון שהיא ברתה מביתה, שהי- ריה נפרדו, וכי- וכי, לפי דעתי היה צריך לשבח אותה על כך שבנאומה הנלהב למען מולד- תה היא הצליחה לגייס למען המגבית 100 אלף דולר ב-

אצרות-הברית — ולא להשמיץ אותה. גינורא גינוסר, חיפה

קוראים השוחדים מכתבים, מתבקשים לנסח אותם כק- צרה. עיופות תינתן ל- מכתבים קצרים.

זכות קרימה תינתן למכ- תבים של קוראים המצרי- פים תצלומיהם למכתבים.

גימנסיה ריאליית

הרשמה לשנת הלימודים תש"ל לכתות בוקר ט', י', י"א, י"ב

חיכון עיוני בגנטיקה
הומניסטית
ריאליית
תיכון מקצועי במגמות
רדיואלקטרוניקה
טלוויזיה - תעופה
לבורנטים כימיים
גרפיקה-שרטוט
ציור אופנה
פקידות

כולל הכנה לבחינות הבגרות הנערכות על-ידי משרד החינוך
חוראה על-ידי מורים אקדמאיים בעלי נסיון * סטיפנדיות

פרטים, הרשמה, 9'1,5'8	תליאכביב, כרנר 17 מפנת אלנבי 55	חיפה, שמריהו לוינ 30	רמת-גן, ביאליק 42	בתיים, רוטשילד 33 ע"י המצבה	חולון, סושילוב 56	פתח-תקוה, ברכובא 1	ב"ב, חברון 22 מפנת מודיעין 77 ר"ג
-----------------------	---------------------------------	----------------------	-------------------	-----------------------------	-------------------	--------------------	-----------------------------------

תמרורים

נישאו • בטכס רבי-משתתפים בירור שלים תמר רובינגר (21) ושלום גרי (25). תמר, בתם של זוג צלמי-העיתונות אני ודוד רובינגר, לומדת חינוך מיוחד לנוער. היא הכירה את שלום, טכנאי ב" קול ישראל ובנו של מנהל עמידר בירור שלים, לפני ארבע שנים.

נישאו • דסטין הופמן, כוכב הבוגר, ואן בירן, ידידתו מזה שנים.

דסטין ואן

נחוג • במוסקבה, באחידה עגומה במיקצת, יום הולדתו ה-50 של פיגראן פטרוביאן, שעות אחדות אחרי שאיבד את תואר אלוף העולם בשאח-מט. קביעת המומחים: גיל 40 הוא גבול שאף אלוף-עולם במישחק זה אינו יכול לעבור אותו בשלום, מחמת האטת תגובותיו ומחשבו-תיו. האלוף החדש: בוריס ספאסקי, 32, בן לאם יהודיה ולאב רוסי.

אושפז • במוסקבה, המזכיר הכללי של המפלגה ריקמוניסטית הצרפתית וולדק רושה, 54. הוא הגיע לוועידת-הפיסגה ה-קומוניסטית עיף ותשוש אחרי מערכת-הב-חירות בצרפת, הספיק לשאת את הנאום המרכזי של המישלחת הצרפתית לפני ש-התמוטט והועבר לבית-חולים, לניתוח בכל-יותיו.

התאבד • בגיל 35, הסופר הפולני הגולה מארק חזאסקו, בדירת ידיו ב-חיסבאדן, גרמניה המערבית. הוא התפרסם לראשונה כאשר פירסם את סיפרו הביקור-תי היום השמיני בשבוע, הגיע לקאן לחוות בהקרנת סרט באותו שם בפסטיבל הבינ-לאומי — ומאז לא חזר למולדתו. שלוש מתוך 12 שנות גלותו בילה בישראל, בה הספיקו רבים להכירו ולהעריכו, על כישוריו החרדי, אלימותו, שתינותו המופרות, שניאותיו ואהבותיו הסוערות.

נפטר • בגיל 77, סילד מארשל הארנר רופרס דיאופריק ג'ורג' אלכסנדר, הרוון מתוניס, המצביא הב-ריטי שפיקד על נצחון בנות-הברית בצפון-

אלכסנדר

אפריקה ובאיטליה במלחמת העולם השנייה. הוא היה הממונה על הגנרל מונטגומרי באל-עלמיין, טיכל קודם לכן פלישה יפא-נית להודו, וטיף בכל הודמנות לפקודיו: "התקיפו! התקיפו אסילו אם אתם בהת-גוננות!" הוא הועלה לדרגת פילד-מארשאל ב-4 ביוני 1944, היום בו נכנס כמנצח לרומא.

נפטרה • בגיל 27, אריאלה טפיראן, ממכת-חשמל במיטבה בפאריס. אריאלה, בתו של המנזח יואל רקח, רק-טור האוניברסיטה העברית, נישאה לדי-חיים טפיראן, שהתה עימו ועם בתם בת ה-ארבע בפאריס, שם עושה בעלה עבודת-מחקר בחירולוגיה. אמה היתה נוכחת ב-מיטבה, שעה שאריאלה התחשמלה. לפני ארבע שנים, מת האב מדליפת גז באמבטיה, בעת ביקור באיטליה.

נפטר • בגיל 50, שלום מחרז, תושב חיפה, זור רביעי בארץ, שלפני 15 שנה הפך שם-דבר בארץ כאשר התקומם נגד שילטונו של אבא חושי בעיריית חיפה. כחבר ועד עובדי העירייה נאבק על זכויותיהם נגד מנגנון חושיסטאן, פתח בכך כמרד שממנו לא התאושש שילטונו של חושי.

ITT SCHAUB-LORENZ

ITT SCHAUB-LORENZ

ITT SCHAUB-LORENZ

בספוק רב אנו מודיעים ל-לקוחותינו הנכבדים כי הש-רות הטכני שלנו הגיע לדרגת-שלמות כזו, שכל קלקול ב-מקלט הטלוויזיה שלנו אנו מתקנים תוך 24 שעות, בתל-אביב וברוב חלקי הארץ.

לשלמות שכזו יכולנו להגיע גם בשל האחוז המינימלי של קלקולים אפשריים במקלטי הטלוויזיה "שאו-לורנץ".

כנורי בע"מ הסוכן הבלעדי בישראל של ITT SCHAUB-LORENZ לטלוויזיות, לרדיו ולרשמי-קול.

הקצו נכלא ללא אבטלה

בבית ספר, "דיאנה" רוכש התלמיד, בנוסף לידע מקצועי, נסיון מעשי רב ובטחון עצמי בעבודה מעשית, וזאת תודות ללקוחות הרבות והקבועות המבקרות בסלון בית-הספר והנהנות משרות מעולה הניתן במחירים נמוכים ביותר. למסיימי הקורס ניתנות תעודות סיום וסיוע לקליטתם בעבודה.

הקורס החדש נפתח: 1.7.69

בית-ספר מפרות נשים

דיאנה פבר דיזינגוף ריינסה"א טל. 226066

שירות ידיעות אזרחי

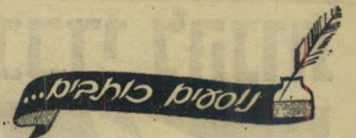
בהנהלת: יהודה טינגבוים

חקירות • בילוש •

איתור כתובות מבוקשים

גבית חובות, עקובים

דיזינגוף 155 טלפון 240292.

תודה

לחברת, "אירופה טורס"

ברצוננו להביע את תודתנו הלבבית וריגשי הערצתנו, על הטיול הנהדר שבצעתם עבורנו. נהנינו מאוד מכל השרותים שספקתם לנו, מהאכסון בבתי מלון מצוינים עם שרותים צמודים, מהתחבורה באוטובוס נוח, שהיה צמוד לקבוצה כל הזמן, מה-ארוחות הדשנות שהיגשתם לנו ומ-הבידור המענין והמגוון בערים השר-נות, שאליהם הזמנתם אותנו כאור-חי חברתכם.

משתתפי טיול 392

הטיול האב ביותר

הפנשה

נגיד יהושעים

D-I-C

תכשיר איכות של "טבע" למריחה על הגוף

depilan

דפילן

להורדת

שיער מיותר

באיכות

שוויצרית

vitamol

בחירות

מקלקלי

הבחירות

תופעה חדשה מתחילה להתגבש בעולם: התופעה של מקלקלי הבחירות.

בשבוע שעבר, היו אלה הקומוניסטים צרפת. הם ידעו כי קולותיהם יכריעו בי-סיבוב הסופי של הבחירות בין המועמד הימני, ז'ורז' פומפידו, והמועמד של המרכז, אלן פוהר.

טבעי היה לבחור באיש המייצג את "הרע במיעוטו" — פוהר. כך עשו הסוציאליסטים. הם חששו כי שלטון פומפידו יביא לדיכוי פנימי, להפעלת צנזורה פוליטית. אמר אחד מראשיהם: "מוטב אפס כמו פוהר, מאשר איש מוכשר ומסוכן כמו פומפידו." הם

נפוליון

הראש של רוס

ידעו שאם יבחר פוהר, ייבחר פרלמנט חדש, והחיים המדיניים בצרפת יתחילו להתקדם. הקומוניסטים קבעו אחרת. הם החליטו ל-הימנע מהצבעה — בידועם היטב כי בכך הם מבטיחים את הניצחון לפומפידו, איש הימין הקיצוני.

הסיבה לכך הייתה כפולה: פומפידו מייצג את מיניו-החוף הגוליסטית, הרצויה ל-ברית-המועצות. וחיסול המרכז העניק לקו-מוניסטים את מעמד האופוזיציה העיקרית. כך גרמו הקומוניסטים למצב הדומה כמעט לדיקטטורה של הימין: לפומפידו מובטח ה-שלטון במשך שבע שנים, ובמשך ארבע ה-שנים הקרובות יעמוד לימינו פרלמנט בו יש למפלגות רוב מרע. כל המימסד המדיני הצרפתי קפא לשנים רבות.

נצחון לאפס. השבוע קרה משהו דומה בעיר שהיא כמעט מדינה: ניו-יורק. בעיר המיליונים נערכו בחירות מוקדמות ("ראשוניות"), בהן נקבע מי ייצג את שתי המפלגות העיקריות — הרפובליקאית והדמו-קראטית — בבחירות העיקריות.

ניו-יורק היא עיר מלוכלכת, מחניקה, מתסכלת. רוב השוהים בה נמצאים במצב עלוב. הפשע מתהלך בה ברחובות. השוטרים והפושעים מתהירים בשימוש באלימות. בצד הרפובליקאי, התמודד ראש-העיר ה-נוכחי, ג'ון לינדסי, עם אחד ג'ון מרקי. לינדסי הוא אנגלו-סכסי, יפה-תואר, מתקדם. הוא פוליטיקאי חיובי, שהשתדל כמיטב יכולתו, אך לא הצליח בתפקיד אשר, לפי דעת רבים, שום בן-המוחא אינו יכול להצ-ליח בו.

מרקי הוא אפס, אדם ללא השראה, ש-נתמך על-ידי סידורת הימין השמרני, בתקווה שיאפשר למשטרה להיות עוד יותר תקיפה ואלימה. הוא ניצח: 111 אלף נגד 106 אלף. נצחון לימין. הרבה יותר מרתק היה המאבק בצד הדמוקראטי. רוברט ואגנר, ראש-עיר לשעבר, הוא מתקדם יחסית, חיובי,

אך לא מבריק. מולו התייצב מאריו פרוק-צינו, איש הימין השמרני. בהתמודדות ישירה, היה ואגנר מנצח. אך לם בצד השניים התייצב מועמד שלישי: הר-מן באדילו, שלקח הרבה מקולות ואגנר. ה-תוצאה: פרוקצינו הימני ניצח בעזרת 252 אלף קולות בלבד, לעומת 221 אלף לואגנר ו-214 אלף לבאדילו. בשם הקידמה, קילקל באדילו את בחירתו של המועמד המתקדם, הנחיל את הניצחון לאיש הגרוע ביותר. עתה יהיה נטוש המאבק בין שני איטלקים — המנצח הרפובליקאי והמנצח הדמוקראטי. שניהם מדברים בשם "החוק והסדר" שפירו-שם, בסלאג האמריקאי החדיש: שלטון ה-ימין ואלות המשטרה.

ארצות הברית

פורנוגראפיה

בבחירות

הוא סופר מפורסם, שכתב ספר רב-מכר על המלחמה. הוא הואשם כפורנוגרף. הוא חביב על השמאל החדש. הוא הנהיג הפגנות ונגרר בידי השוטרים. הוא התייצב לבחירות. מי? נורמן מילר, כמובן. מחבר הספר העירומים והמתים.

הם בדיחות! תחילה חשבו הכל ש-זוהי מהתלה חדשה של האיש רב-ההתעללות. כשהכריז מילר כי הוא מציג את מועמדותו בבחירות לכס ראש-העירייה של ניו-יורק (ראה לעיל), עטו עליו העיתונאים המשוע-שעים.

"האם זאת לא בדיחה?" שאל אחד מהם בגלוי.

"בדיחה? הסתכל-נא במועמדים האחרים, השב מילר, "הם בדיחות!"

מילר הפתיע את העיר. הוא הפסיק לש-תות, להשתכר ולהשתמש בסמים. הוא קיצץ את שעותיו, לבש חליפות כהות ומהוגנות. הוא יצא לנהל מערכה בעיר, נאם בקרנות רחובות, נקט בכל השיטות המקובלות. הוא גם המציא מצע מפתיע וחדשני. עיקרו: לה-סוך את העיר ניו-יורק למדינה ה-51 של ארצות-הברית. כיום תלויה העיר בכפרים, בעיירות ובפרברים של מדינת ניו-יורק, ואין לה השפעה ישירה בחשינוטון. "בלי שינוי מוחלט ומהותי, אין סיכוי לתקומת העיר!" חזר והכריז מילר.

לשתות, לשתות. הכל ידוע כי אין למילר סיכויים. עם סיכום הקלפיות נתברר כי הצביעו בעדו 41,136 אזרחים, כארבעה אחוזים מן הקולות. היה זה הישג מרשים למדי, שערור כבוד. "עכשיו אני הולך לשתות," אמר בסיום מניין הקולות.

צרפת

הקיסר

לא רק

בשיא מלחמת-הבחירות בצרפת נמסר כי "האגודה הבונאפארטיסטית" הוריעה שהיא תומכת בז'ורז' פומפידו.

ולא בחינם. כי האגודה מקוה שפומפידו יבוא לקורסיקה ביום ה-15 באוגוסט, כדי לחגוג שם את יום-הולדתו ה-200 של נפוליון בונאפארטה.

תעמולה ואהבה. כיום אי-אפשר לע-בור בפאריס מבלי להתקל בנפוליון הגדול. חנויות הספרים גדושות ספרים עליו, בחל-ות הראווה בולטות תמונות שלו. כי זוהי שנת היובל, והכל נעשה כדי להוכיח. בדרג סטור, החנות האופנתית מול שער הניצחון, מוכרים חולצות-טי שעל חזה-מת-נוסס הנשר הקיסרי. המחיר 20 ל"י. והספר "זאן-לואי רוש הנהיג תסרוקת חדשה לנשים, לפי אופנת הגורלים של נפוליון. לנפוליון עצמו לא היו די שערות, כדי שישמשו השראה לתסרוקת.

בטליוויה נדונים נושאים נפוליוניים. מומ-חיי-אמנות ניתחו את האמנות של ימי הקיסר, הגיעו למסקנה העגומה כי הקיסר לא הבין באמנות, התחייס אליה כאל מכשיר תעמולתי גרידא. לעומת זאת הבין קצת יותר במוסי-קה, אהב אופרות והתעסק עם שתי זמרות ידועות.

האי קורסיקה, בו נולד נפוליון, מנצל את התאריך כדי לעודד את התירות לאי. הוא אירגן נשף גדול, בו התחפשו כל הנוכחים בתלבושות נפוליוניות. אחד אף התחפש ל-נפוליון עצמו. הוא לא רקד. כי הקיסר, ש-א היטיב לרקוד, אמר: "לא בריקודים אני רוצה להבריק."

ההסתדרות הכללית של העובדים בארץ-ישראל
מרכז הקואופרציה — המחלקה לחינוך

גמנסיה גורדון

בפיקוח ציבורי

ומשכת ההרשמה

לכיתות

ששית(י'), שביעית(י'), שמינית(י')
כמנמנות: הומוניפטיה, ריאליזם, וביולוגיות
לפי תכניות משרד החינוך והתרבות

✱ מזרים אקדמאיים מנופים ✱ קרו פטיפונים
✱ חוגים לחינוך משלים ✱ אכפפת כפרים חנים

התיעצות סדוגיות והרשמה: גמנסיה גורדון, תל-אביב,
רחוב גורדון 53 פינת רחוב ריינס, טלפון 248514, כל
יום, בין השעות 14.00—8.00.

גמנסיה גורדון

נגד קשקשים

✱ מונע נשירת שער

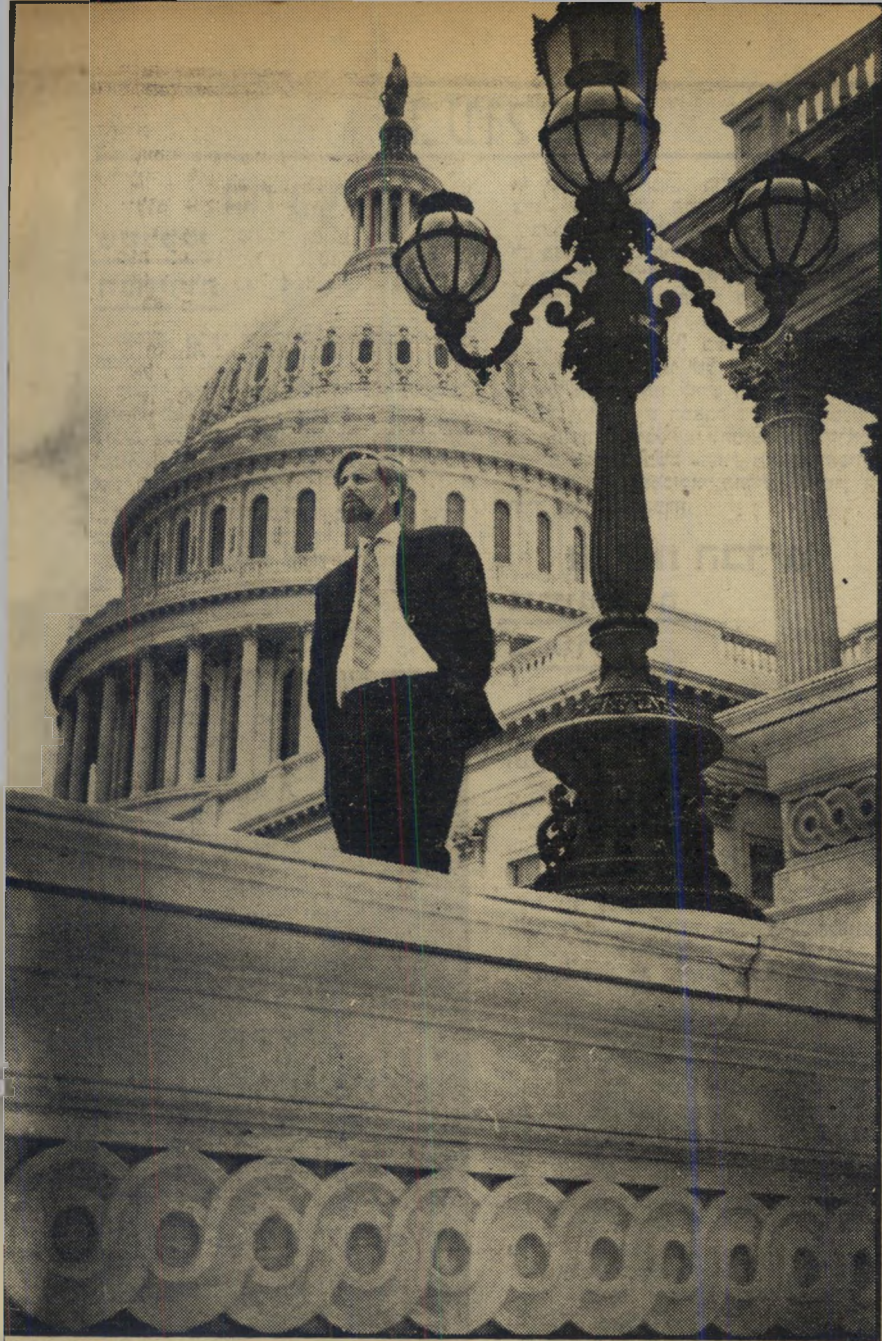
✱ מחזקת את השורשים

✱ ממריץ גידול השער

tayalysin

חוצר איכות של העבודות Tayalysin

העולם הזה, שבועון החדשות הישראלי •
המערכת והמנהלה: תל-אביב, רחוב קרליבך 12, טלפון 30134 •
תאודור 136 • מען מברקי: עולמטרס • בית-דפוס משה שהם
בע"מ, תל-אביב, רח' טין 6 • גלומות: צינקוגרפיה כספי בע"מ •
העורך הראשי: אורי אבנרי • המוציא-לאור: העולם הזה בע"מ.

אורי אבנרי בבניין הסנאט בוואשינגטון

קאראדון ידע כי אם יסכים לכך, יגידו הכל שהוא טיפש. היומיים היו דרושים לרוסים כדי להפעיל לחץ על נציגי המדינות הקטנות במועצה, לשכנע לפחות נציג אחד מהם בכך לקבל את הרוב שהיה למערב.

אולם הצורה בה פנה אליו קוזנייצוב נתנה לקאראדון את ההרגשה הסתומה שמשוהו עומד מאחורי בקשת הרוסי, ושכדאי להסתכן. להפ" תעת הכל, הסכים לדחיית ההצבעה ביומיים.

ביום הרביעי פתח הנציג הסורי את הישיבה בנאום ארוך של שעה ורבע, אחד מאותם הנאומים השיגוריים הגדושים השמחות וגידופים. איש לא הקשיב. לפתע הודיע היו"ר שאיש לא רשום עוד לזכות-הדיבור — והוא העמיד את ההצעה הבריטית להצבעה. הידיים הורמו — ולפתע פרצו מחאות-כפיים סוערות ביציע העיתונאים.

רק אז חדר לתודעת הבריטי והאמריקאי כי ההצבעה היתה פה-אחור — הרוסי ויתר על הצעתו והצביע בעד ההחלטה הכללית.

במרכז האו"ם פשטה שימחה כללית. הכל האמינו כי החלטה זו, שנחבלה פה-אחור בשם כל משפחת העמים, תסלול עתה את הדרך לשלום.

הבריטים והאמריקאים, שהיו בעלייה-חסות של ישראל במועצת-הביטחון, היו גאים בהחלטה — ולא עלה כלל על דעתם כי יבוא יום והישראלים יראו בה מיסמך עויין.

לאן? לא לשביחת נשק!

מה הוא, אם כן, התוכן האמיתי של המיסמך הזה? היתה לי הזכות לשמוע את הפירוש ישיר מפי אחד האישים שלקחו חלק פעיל ביותר בניסוחו — והרי זה הפירוש המוסמך. יש בו כדי להפחיד לחלוטין כמה מן הגירסות שנוסחו בישראל, מצד מחייבי ההחלטה ושולליה כאחד.

האיש הסביר לי את הדברים אחרי שהפלטת, תוך כדי שיחה: "הרי כלנו יודעים כי מיסמך זה הוא מלאכת-מחשבת של דו"מ-שמעיות." **"האיש התרגז, 'בהחלט לא!' קרא. 'זהו מיסמך דו"מ-שמעי לגמרי, הבנוי באופן עיקבי והגיוני!'"**

וכך הסביר את הדברים:

בהחלטה יש שלושה יסודות, מעין שלושה גידוכים הבנויים זה על גבי זה. היסוד הראשון הוא המופיע בהקדמה. נאמר שם: "מועצת הביטחון מדגישה את אי-השלמה ** עם רכישת שטח בדרך של מלחמה."

כלומר: כיבוש צבאי במלחמה אינו יכול לשמש כשום פנים עילה לסיפוח שטחים. אבל אין זאת אומרת שלא יכולה להיות עילה אחרת להעברת שטחים, כגון צרכי-ביטחון, וכו'.

מכאן בא היסוד השני, המופיע בסעיף הראשון של ההחלטה: "החזרת הכוחות המזוינים הישראליים משטחים שנכבשו בטיכסון האחרון."

* "A Masterpiece of Ambiguity"
** Inadmissibility

המשך הדו"ח של עורך „העולם הזה” על שיחותיו עם המדינאים הבריטיים והאמריקאיים המנהלים יוזמת המעצמות

זהו המשך דיווחו של אורי אבנרי על שיחותיו עם ראשי המדינות האמריקאית והבריטית, וביניהם השר לורד קאראדון, ראש המשלחת הבריטית באו"ם ומשתתף בשיחות הארכע; השר צ'רלס יוספ, ראש המשלחת של ארצות-הברית באו"ם ומשתתף בשיחות הארכע; סגן-שרי-החוץ האמריקאי יוספ סיסקו, מנהל שיחות שתי המעצמות בווינגטון; אנשי הצוות של הנרי קיסנברג, היועץ לענייני ביטחון לאומי של הנשיא ניקסון בבית הלבן, ובראשם הארולד סונדרס, האחראי לענייני המזרח-התיכון.

שיחות אלה הקיפו כעשרים אישים מרכזיים. רק השגריר הסובייטי, יוספ מאליק, סירב להיפגש עם אבנרי.

כל השיחות התנהלו תוך התחייבות שלא להביא דברים בשם אומריהם. לעומת זאת ניתנה לאבנרי הרשות לפרסם את הדברים שנאמרו בצורת התרשמותו שלו מעמדת המעצמות.

הנסיגה אל השלים

ה מיסמך, המשמש עתה כציר לכל המחשבות ולכל הפעולות לגבי המרחב, הוא החלטה מועצת-הביטחון מיום ה'22 בנובמבר, 1967. בסלאנג הדיפלומאטי קוראים לה, בקיצור, על פי מיספרה הסידורי: "242".

בשיחותי שמעתי תיאור מרתק של נסיבות לידתה של החלטה זו. תיאור זה יש בו גם להסביר מדוע סבורים כיום כה רבים מדידי ישראל כי ממשלתנו שינתה את עמדתה — או שרימתה אותם.

גיבור הפרשה הוא הלורד קאראדון — האיש שיום את ההחלטה והאחראי לניסוחה הסופי.

יום אחד עבר קאראדון בטרקלין מלון פלאזה בניו-יורק, מלון מהודר מול הסארק המרכזי ברחוב 59. שם נחל באבא אבן.

"האם אתה יכול להגיד לי מהי התביעה המרכזית של ישראל?" שאל אותו הלורד. אבן לא היסס. "אנחנו מעוניינים רק בדבר אחד: שלום ברי-קיימא!"

השיב.

כעבור חצי שעה, בטרקלין של מלון שכן, פגש קאראדון את מוחמד ריאד, שרי-החוץ

אורי אבנרי

המצרי. "מהו הדבר העיקרי שאחם מעוניינים בו?" שאל אותו. "מהו הדבר שבלעדיו לא תוכל לבוא לקאהיר?"

גם ריאד לא היסס. "אנחנו מעוניינים רק בדבר אחד: נסיגת הצבא הישראלי מהשטחים שכבש."

בחזרו למשרדו, השוכן לא הרחק משם בשדרה השלישית, שאל קאראדון את עצמו: האם יש סתירה אמיתית בין שתי הדרישות? האם יש סתירה בין השגת שלום ברי-קיימא ובין החזרת השטחים הכבושים?

האם אי-אפשר לשלב את שתי הדרישות יחד בפיתרון אחד? כך, תוך התייעצות עם האמריקאים, נולד הנוסח המקורי של ההחלטה. הוא הוגש לאו"ם. החלו כמה ימים קדחתניים של התרצות. הסובייטים הגישו החלטה נגדית, שנועדה לרוקן את הדברים מתוכנם. במשך סוף-השבוע, נפגשו נציגי המערב עם חברי מועצת הביטחון בשיחות סודיות, ניסו לשכנעם לתמוך בעמדתם.

כשהתקרב מועד הישיבה המכרעת, היה נירמה לנציגי המערב שיש להם בדיוק תשעה קולות — הרוב המינימלי לקבלת ההחלטה. אך הם ידעו כי החלטה כזאת לא תהיה שווה הרבה — מכיוון שמדינות כמו בריטניה-המועצות, הודו ובלגריה יצביעו נגדה. במיקרה זה, יכול היה להיות לה רק ערך מוסרי. הצבעה סובייטית נגד ההחלטה פירושה וכו'.

בכניסה לאולם עזר סגן-שרי-החוץ הסובייטי, קוזנייצוב, את קאראדון. "אנא, אמר, תן לי עוד יומיים."

אולם קוזנייצוב לא הירפה. "אני מבקש זאת ממך כטובה אישית."

החזרה — לאן?

זהו היסוד השלישי: החזרה ל"שלום צודק ובר-קיימא".

כלומר: לא נסיגת צה"ל לקווים של שביתת-נשק רופפת, אלא לגבול של שלום אמיתי, לגבול בטוח ומוכר.

טכאן הסעיף הקובע: "סיום כל תביעות ומצבי לוחמות: כיבוד והכרה בריבונות, בשלימות הטריטוריאלית ובעצמאות המדינית של כל מדינה בפרט, ובזכותן (של כל המדינות) לחיות בשלום בגבולות בטוחים ומוכרים, כשהן משוחררות מכל איום או שימוש באלימות."

לאחר מכן מנויים הפרטים האחרים של השלום המוצע: מעבר בנתיבימים בינלאומיים במרחב (הכנה גם לסואץ וגם לטיראן), פיתרון צודק של בעיית הפליטים, ערובות לשלי מותן של כל המדינות במרחב, ובכללן כינון אזורים מסורזים.

כך יש, לפי תפיסת המנסחים, רציפות הגיונית ברורה:

נסיגת צה"ל לגבול חדש, שיהיה שווה בעיקרו לגבול ה-5 ביוני, אך עם תיקונים מסויימים מסיבות שונות. ותמורת נסיגה זו — שלום אמיתי, צודק ובר-קיימא, שיפתור את כל הבעיות השנויות במחלוקת, ושיכלול הכרה מפורשת ורשמית בקיומה החוקי של ישראל ובריבונותה.

מתי לאכול את הפודינג

יוזמת המעצמות — הארבע בניו-יורק והשתיים בושינגטון — מבוססת על מיסמך זה, לא רק להלכה אלא גם למעשה. הצעת-השלום המתגבשת בה, ושעל פרטיה עוד נעמוד להלן, באה לתרגם עקרונות אלה לשפת העובדות המדיניות.

לכן, כשהתחילה יוזמה זו, סברו נציגי המערב כי הן פועלות על דעתה ולפי רוחה של ישראל. כשבאה מצד ישראל תגובה קיצונית וזועמת, הם הופתעו ואף נדהמו.

כל בעלי שיחי שאלו אותי, כימעת באותו נוסח: "מה קרה אצלכם? מה אתם רוצים, בעצם?"

(מול שאלות כאלה, אני עומד תמיד במצב מוזר. אני בא כישראלי. אומנם כח"כ אוסוויציוני, אך גם בתור שכזה אני נושא באחריות למעשי ממשלתי. אני סבור כי בחו"ל, מול נציגים זרים, עלי לנער את חוצני מאחריות זו. לכן אני משתדל לנקוט בקו זה: אני מדגיש שאיני מסכים לקו ממשלתי, אך מנסה להסביר את מניעיה וטענותיה.)

ההרגשה הברורה של כל בעלי-שיחי היתה כי במשך השנתיים האחרונות חל שינוי מהותי בעמדת ממשלת-ישראל.

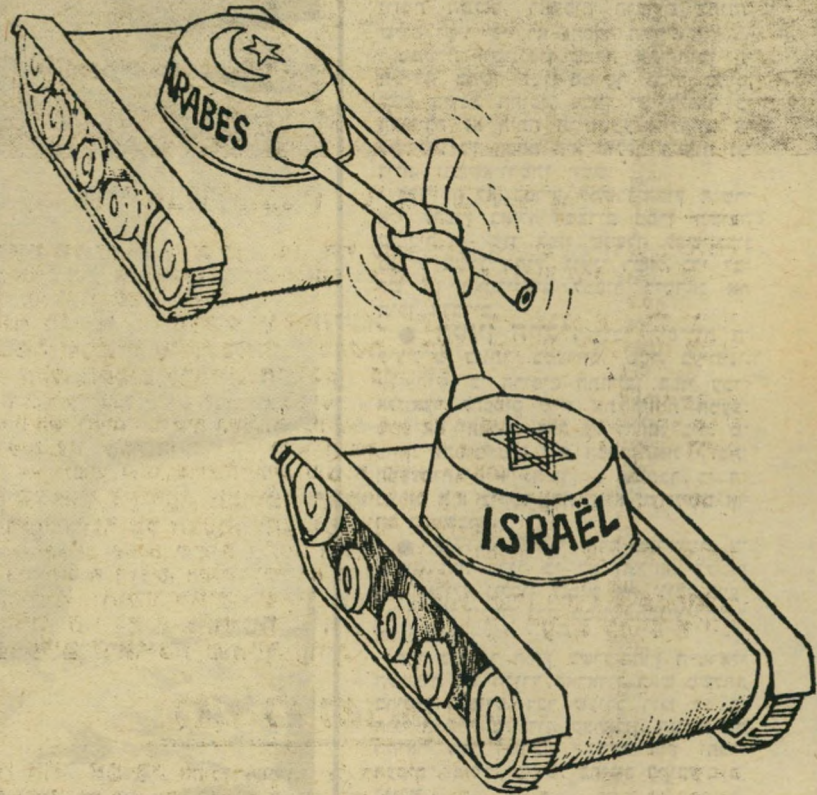
כפי שאמר זאת איש חשוב ביותר: "נידמה לנו שאתם מעוניינים פחות ופחות בשלום, ויותר ויותר בהחזקת שטחים."

יש, כמובן, גם אנשים המתייחסים בזלזול סלחני להצהרותיהם של גולדה מאיר ושאר אנשי הממשלה.

"אלה סתם דיבורים של פוליטיקאים", אמר לי אחד מהם. "אנחנו מבינים שזה לתצור כת פנימית. עוד מעט יש לכם בחירות. אין לדיבורים אלה בשמעות בינלאומיות."

זה סגע בי במיקצת. כי דברים מסוג זה שמעתי מזה שנים מפי מדינאים זרים — כלפי הצהרות של מנהיגים ערביים.

אחד האישים אמר לי: "ארצות-הברית עוד לא פתחה במאמץ אמיתי כדי לשכנע את ממשלת-ישראל. זה עוד מוקדם מדי. אין טעם להיכנס לחיכוח עם ישראל, לפני שנקבל

התסבוכת בעיני "אוז-אקוט", פאריז

את התשובה החיובית המחייבת מצד ברית-המועצות ומצריים. כל עוד אין אנחנו משוכנעים סופית כי הרוסים והמצרים מוכנים לקבל את הצעותינו, אין צורך בהסכמה ישראלית רשמית."

חרמו הברור: רק אם וכאשר תהיה תשובה מחייבת כזאת מן הצד השני, תיפתח המערכה הגדולה לשיכנוע ישראל — בעיקר באמצעות לחץ של דעת-הקהל הבינלאומית והאמריקאית.

אדם שלישי אמר זאת בצורה עוד יותר ברורה. "מובן מאלין שהישראלים רוצים לדעת מה יש בפודינג, לפני שהם מתחייבים לאכלו."

האיש צחק. "היוזמה שלנו היא המנה העיקרית, לא הליפתן", תיקן את עצמו. "המנה הראשונה היתה החלטת מועצת-הביטחון. שיחות-הארבע הן המנה השנייה. אחר-כך צריכה לבוא המנה השלישית — שליחות נוספת של יארינג, בה יביא את המלצת המעצמות לשני הצדדים ויארגן את המשא-ומתן הישיר ביניהם, בשלב הסופי, לשם חתימת ההסדר החוקי."

מישהו אף השמיט רעיון מהפכני: "ייתכן שבכלל לא יהיה צורך בהמלצה רשמית של ארבע המעצמות, בסופו של דבר."

"בשיחות שתי-המעצמות פועלת ברית-המועצות תוך שיתוף הדוק עם מצריים, ואילו אנחנו (האמריקאים) פועלים תוך שיתוף הדוק עם ישראל וירדן."

"ברית-המועצות לא תקבל המלצה מבלי לדעת מראש שמצריים מסכימה לה. אנחנו לא נקבל המלצה מבלי לדעת מראש שישראל וירדן מסכימות לה."

"מכאן שאם תושג הסכמה, היא כבר תכלול בחובה את הסכמתן העקרונית של מצריים, ירדן וישראל. ייתכן שאז בכלל לא יהיה צורך בסיכום רשמי של ההמלצה של שתי או ארבע המעצמות, אלא נפנה ישר ליארינג, נגיד לו: הנה, יש הסכמה עקרונית בין הצדדים — תמשיך אתה בפעולה להבאת הצדדים לידי סיכום ישיר כיניהם."

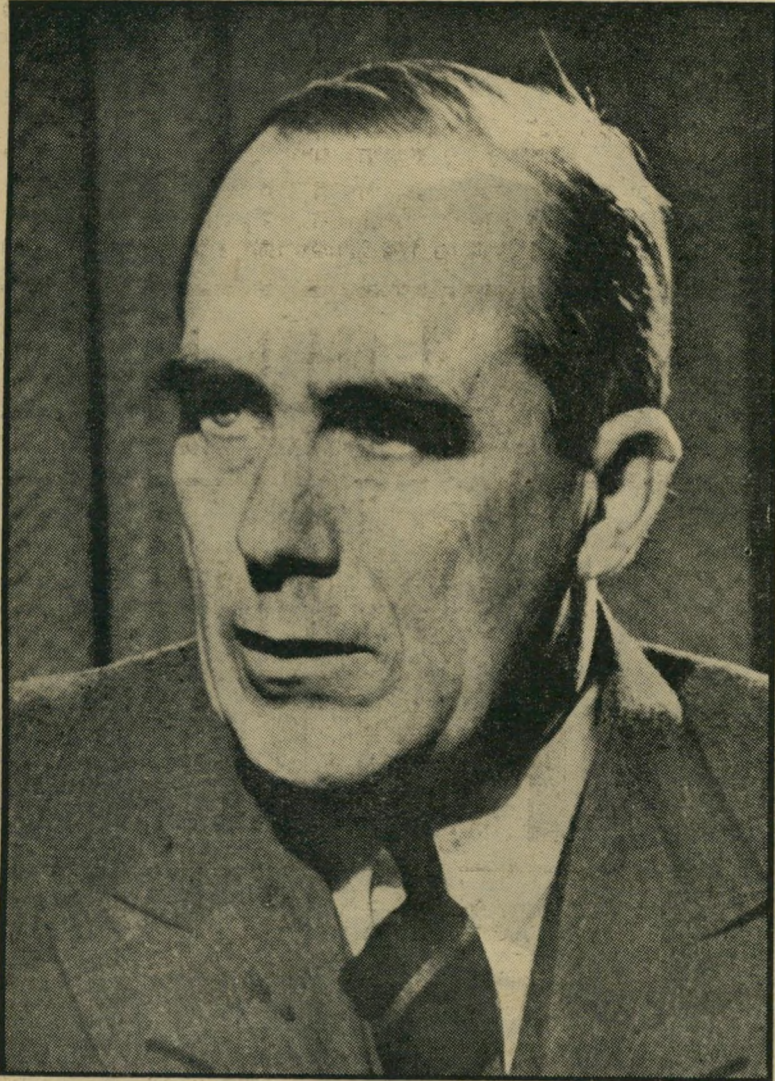
זוהי, כמובן, רק מחשבת-אגב. המאמץ העיקרי, כיום, מכוון לגיבוש המלצת של ארבע המעצמות, שתימסר לשגריר יארינג — יחד עם הדיעה החשאית שכל הצדדים כבר הסכימו לה עקרונית.

בלי סיכום כזה אין איש רואה טעם בהמשך שליחות יארינג. הסענה של ממשלת-

ישראל, כאילו שיחות המעצמות חיבלו בשליחות יארינג, מצלצלת כבדיחה תפלה.

"כמשך שנה וחצי הסתובב יארינג אצלכם, והוא לא הזיז את העני-

ינים אפילו במילימטר אחד קדימה. רק בגלל כישלוננו הטוטאלי של יארינג נזדעקו ארבע המעצמות לנסיון-השלום שלהן, שכל מטרתו

לורד קארדון, מנסח החלטת מועצת הביטחון

לתת ליארינג כסים להשגת הסכם בין הצדדים. אז איך יכול מישהו לבוא ולטעון בכל הרצינות כי יוזמת המעצמות מחבלת בשליחותו?"

תוכנית אלון מעלה חיוך

מהי, אם כן, הצעת-השלום הממשית המתגבשת בשיחות הארבע והשתיים? מצאתי כי יש אחדות-דעות כימעת גמורה לגבי התנאים שיוצעו לשני הצדדים. תנאים אלה הוסכמו בין האמריקאים והבריטים. הם יודעים כי המלך חוסיין כבר הסכים להם, וחוסין טען כי הוא מדבר בשם עבד-אל-נאצר.

נשיא מצריים מעולם לא הכחיש זאת — אך הוא גם לא אישר את הדבר. מכאן הנסיון הנוכחי להביאו לאישור מוסמך ומחייב, אך לא-דיוקא פומבי.

קיבלתי את הרושם כי האמריקאים והבריטים משוכנעים שהסובייטים מסכימים אף הם לתנאים אלה.

מאידך, לא נעשה עדיין נסיון לפרט את התנאים פירוט מלא. הדיעה היא שכדאי לגשת לכך רק אם יש הסכמה סופית על העקרונות. עד אז תהיה מלאכת הפירוט, שכדאי תהיה קשה ומייגעת, בבחינת ביובו זמן לריק.

העקרונות הם כלהלן: **גבולות.** מדובר על הגבול של ה-5 ביוני 1967. כלומר "הקו הירוק", עם תיקונים מסויימים.

תיקונים אלה, לא ישקפו את כובד הנצחון הישראלי, לפי הנוסח האמריקאי. הם לא יהיו "רכישת שטח בדרך של מלחמה", לפי לשון החלטת מועצת-הביטחון, כלומר לא בכוח הכיבוש.

אולם ייתכנו תיקונים לפי צורכי-הביטחון של ישראל. הכוונה היא להרחיב את "המותן הצר" של ישראל, באיזור נתניה, קלקיליה ולטרון.

משהו הדומה לתוכנית-אלון כלל אינו בא בחשבון. מצאתי כי תוכנית זו מעלה, בסי מדינאים אחראים ביותר, חיוך. הם יודעים ששום ערבי לא יוכל להסכים לכך.

(המשך בעמוד 14)

במדינה

העם

איגרת

בצופן

השבוע אירעו מאורעות רבים, ההשורים ביוזמת ארבע המעצמות. אולם האורח הישראלי נאלץ לעקוב אחריהם כאדם הקורא איגרת הכתובה בצופן, מבלי שיהיה בידו המפתח לפיענוחו.

הוא קרא את הידיעות שהופיעו בעיתון נות היומית, ולעיתים קרובות לסתפק בקריאת הכותרות בלבד. אולם כל הידיעות בעיתונות העברית על נושא זה מודלפות ומודרכות על ידי הזרועות השונות של משרד החוץ הישראלי, המשתמש בהן לשם ניהול מאבקו המדיני כלפי חוץ.

כמעט בכל המיקרים אין כל קשר בין הידיעות ובין המחרש באמת מאחורי הקלעים. במיקרים רבים אף לא היה קשר בין הכותרת ובין הידיעה שמתחתיה, או בין הידיעה ובין דברי הפרשנות שנילו אליה.

כותרות — וידיעות. כל הידיעות האלה נועדו כדי ליצור את הרושם שיוזמת המעצמות כבר נשלה; שהמצרים ו/או הסובייטים מסרו תשובה שלילית; שעמדת ממשלת ישראל נגד יוזמת המעצמות ניצחה. לכל אלה אין על מה לסמוך — חוץ מאשר על דברי פרשנות של משרד החוץ הישראלי.

ניתוח הידיעות האמיתיות מגלה תמונה שונה לגמרי:

● **מיופה הכוח הסובייטי** בהשיג טון נפגש עם שר החוץ האמריקאי, ויליאם רוג'רס, ומסר לו איגרת. זו הכילה את הדין הסובייטי הראשון על פגישות גרו-מיקו-נאצר, בהן ניסה שר החוץ הסובייטי לשכנע את נשיא מצרים לקבל את התנאים האמריקאיים.

תנאים אלה הם: הסכמת מצרים למשא ומתן ישיר עם ישראל בשלב הסופי של יוזמת השלום, ולסיכום הדברים בחווה שלום ישיר שייקרא "הסדר חווי".

ממשלת וושינגטון שמרה את תוכן הדין תשובה במשך זמן ממושך בסוד כמס, לשם בחינת התוכן, מכאן יש ללמוד כי התשובה לא היתה חד משמעית, לחיוב או לשלילה. מן הסתם היא כוללת הצעות נגדיות, והמשא ומתן יימשך.

דבר זה לא הפריע למשרד החוץ הישראלי להפיץ כאילו המצרים מסרו תשובה שלילית — עוד לפני שנשלח לושינגטון מכתב משרד החוץ, גרעון רפאל, כדי לבקש מן האמריקאים למסור לישראל את תוכן הדברים.

● **הסנין הייכל,** דובר היסודות הדיפלומטי ביותר במצרים, מסר בעיתונו, אל-אחרם, כי הרוסים התחייבו בפני עבד-אל-נאצר להפסיק מייד את יוזמת המעצמות אם יתבקשו לכך על ידי הערבים. מיד כיוון שהסובייטים לא הפסיקו את יוזמת המעצמות, אלא להיפך — מסתבר כי הדיפלומטים לא ביקשו זאת, אלא מעוניינים אף בהמשכתה.

● **גולדה מאיר** חזרה מבריטניה. נדבריה היה ברור כי לא הצליחה לשכנע את הארולד וילסון לנטוש את יוזמת המעצמות, וכי וילסון דרש ממנה במפגש לתמוך ביוזמה זו.

תוך כדי כך הפיץ משרד החוץ הישראלי השמצות נגד הלורד קאראדון, ראש משלחת בריטניה באו"ם, דבר שעורר רוגז רב בלחצי הצמרת בלונדון. קאראדון, הנושא את התואר "שר המדינה לענייני חוץ וחברי העמים", אהוב ומקובל בחוגים הקובעים בלונדון.

● **ועידת האינטרנציונל הסוציאליסטי,** שבה אין ייצוג לערבים, תמכה בהחלטותיה במשא ומתן ישיר לשלום בין מרצ, אך הוסיפה לכך החלטה התומכת "בכל" יוזמה שיש בה כדי להביא את הצדדים למשא ומתן כזה. הכוונה הברורה היא ליוזמת המעצמות. זוהי, כמובן, עמדת וילסון וקאראדון, וההיפך הגמור מעמדת גולדה מאיר.

● **הנשיא ניקסון** הביע את תקוותו כי גולדה מאיר תבקר אותו בסוף יולי. פירוש הדבר: יועציו סבורים כי עד אז תהיה תשובה סובייטית-ערבית ברורה, והם מקווים שהיא תהיה חיובית — כך שיתעורר הצורך לשכנע את ישראל לשנות את עמדתה.

בשביל גולדה עצמה תהיה הנסיעה, דרך אגב, גם התחלה טובה למלחמת הבחירות בישראל עצמה.

דירה

שחיה מרעננת

פיקוס דר קקטוס

קינג-סייז פילטר
קופסת מכסובב
20 סיג. 1.00 ל"י

תוצרת דובק בע"מ

טלסטאר

בן-גוריון מחכה לדיין

גולדה מחכה לרבין

פרס מחכה לפילוג

החשבונו

שכל דיין

הניחושים על צעדיו של משה דיין, בכל נושא שהוא, הפכו כבר מזמן לספורט לאומי. אין לספורט זה שום כללים ברורים — אבל יש בו הגיון פנימי כלשהו.

צריך לחכות, לראות, לשקול

מה אומר הגיון זה? מה יכולים להיות שיקוליו של דיין ברגע זה? איך היה נשמע מונולוג שלו בדין?

...לדחות. ברור שצריך לדחות. זה לא מישחק. העניין רציני מדי לקפוץ עם (המשך) (למחזור 18)

מתונה ורבי-משמעות. העיקר: שלא ידחפו אותו להתלטה; ש' יתנו לו לדחות את מועד ההכרעה לרגע שייראה לו מתאים.

אכן, הדרישות שהופנו אל צמרת מצי הן רחוקות מאולטימטום. ראשי רפ"י ביקשו מספיר תשובות ברורות למספר שאלות. הן עיקריות: איך תורכב רשימת המועמדים? מה יקבע מצע המפלגה לגבי שילוב השטח חים?

עמדת רפ"י ברורה: הם דורשים זכות בלעדית למינוי תשעת הנציגים ברשימת הדין; והם מצדדים בשילוב כלכלי של הדין שטחים והחלת החוק הישראלי בהם. רק לכשיקבלו התשובות, אפשר יהיה לקבוע את עמדתו של דיין.

סירב לתמוך בהצעת הפרישה. הוא גם לא פסל את ההצעה באופן מוחלט, אלא נקט בקו האופייני לו: דחה את ההחלטה, השמיע רמזים לשני הכיוונים, והשאיר לעצמו את חופש התימרון.

אם לפרוש, אמר בסיכום, אני רק לאחר שהמערך ישלים את הרכבת הרשימה לכנסת, וינסח את המצע שלו לבחירות. רק על סמך שני נתונים אלה יחליט דיין אם להקים רשימה עצמאית, או להישאר במערך.

ברוב זהירותו, אף האריך את השתתפותו בפגישה כדי להיות נוכח בשעת ניסוח הודעה המסכמת. הוא לא רצה שפרס ותומכיו ינסחו את ההודעה בהיעדרו, שמא תהיה בה נימה אולטימטיבית הקוראת לפרישה. הוא רצה להיות בטוח, שתהיה זו הודעה

ביום הרביעי, לפני שבועיים, פנה שמר עון פרס בבקשה דחופה אל חברת מדינת דיעין אזרחי בתל-אביב. הוא ביקש ממנה לערוך בשבילו סקר של דעת-הקהל, על תוצאות הבחירות. הזמן לביצוע הסקר: תוך שבוע ימים ממסירת התזמנה. תנאי חיוני: אין להדליף את תוצאות הסקר לאיש. הסקר לא הושלם במועד שנקבע. בגלל היקפו, כך הוסבר לפרס, יהיה צורך ביום או יומיים יותר. לכל המאוחר, הובטח, יהיו התוצאות המעובדות מוכנות ביום שישי.

על סמך הבטחה זו, קבע שמעון פרס ישיב בה דחופה בביתו, אליה הוזמנו כל ראשי רפ"י לשעבר, פרט לדוד בן-גוריון ויוסף אלמוגי. הנושא המרכזי שנועד לדין: האם צריכה רפ"י לפרוש ממפלגת העבודה לפני הבחירות.

המוזן העיקרי לחיכוך, אותו הכין פרס, היה הדו"ח על תוצאות הסקר של מודיעין אזרחי.

כמה יקבל דיין לבד?

דוש השאלות העיקריות, אותן היפנו עורכי הסקר אל המידע המייצג של ציבור הבוחרים, היו:

- בעד מי היית מצביע אילו נערך כן הבחירות כיום, בהרכב הנוכחי של המפלגות?
- בעד מי היית מצביע אילו הורקמה רשימה עצמאית, בראשותו של משה דיין?

● מי המועמד הנראה לך מתאים ביותר להיות ראש ממשלת ישראל? התוצאה המעניינת ביותר, בתשובה לשאלה הראשונה, הייתה: בהרכב הנוכחי של המפלגות, יזכה המערך (כולל דיין ואנשיו) ב-54 מקומות בכנסת. כלומר, תשעה פחות מן המספר שיש לו כיום. ואילו גח"ל יקבל 25, לעומת ה-22 שיש לו עתה.

כמה יקבל דיין, אם יפרוש מן המערך ויילך ברשימה עצמאית? על כך השיבו עורכי הסקר: 31.1% מן הקולות, שהם 37 חברי-כנסת.

העיקר:

לא אולטימטום

כאשר מסר שמעון פרס את המספרים האלה, השתררה דומייה מתוחה. שום סקר שנערך עד אז לא נתן לרשימה בראשות דיין מספר כה גדול של תומכים. לפרס לא נותר אלא לגלגל את השיחה ב"כיוון הרצוי לו: שיש להסיק מסקנה אמיצה מן הסקר — ולהחליט על פרישה.

המספרים עודדו כמה מן ההסנים שביחבורה. אולם ברור היה, כי המילה האחרונה חייבת להיות של דיין עצמו. והוא לא נראה משוכנע מספיק מתוצאות הסקר,

המישלחת לשדה בוקר ביקשה מן המערך? הזקן דיבר כשלוש שעות עם חברי המישלחת — אך סירב להתחייב לדבר. בתמונה: שניים מחברי המישלחת, ח"כ מטילנה גז יחסי מדכני בן-פורת, עם בן-גוריון. אחת מבן-גוריון: המוכן הוא לעמוד בראש רשימה של רפ"י אם

„ארה"ב לא תהיה במצב שבו תתמוך

בסיכוח של שטחים לישראל *

נוכחות צבא בינלאומי מעם האו"ם

(המשך מעמוד 11)

ואחד האישורים החשובים ביותר קבע פסקנית (רשמית את הנוסח בעת השיחה): „ארצות-הברית לא תהיה במצב שבו תתמוך בסיפוח מאסיבי של שטחים לישראל."

● **ירושלים.** הכל מבנים כי זוהי בעייה הקשה ביותר. הנוסחה היא עתה שירושלים תישאר מאוחדת, ושייכותן בה מעמד מיוחד לערבים. אך לגבי סיבוי של „מעמד" זה שמעתי כמה וכמה ואריאציות שונות, המוכיחות כי הדבר הוא עדיין בשלב של מחשבה גולמית.

למשל: ערביי ירושלים יישארו בעלי אזרחות ירדנית, ויהיו כפופים גם להבא לשיפוט ירדני ולמינהל ירדני. אך העיר עצמה תישאר מאוחדת תחת ריבונות ישראלית.

האם הערבים יוכלו להסכים להיתור מוחלט על כל ריבונות בירושלים? התרשמתי כי המדינאים האמריקאים משתדלים לפי שעה להתחמק משאלה זו, להשאיר את בעיות הריבונות עד לסוף, בתיקחה שתימצא דרך לעקוף שאלה זו.

● **עזה.** הצעת הפיתרון מתבססת על שתי הצהרות: הצהרת ישראל כי לא תסכים בשום פנים לשיבת מצרים לרצועה, והצהרת עבדאלנאצר שאינו מעוניין בהחזרת הרצועה לידי מצרים, ומאידך אינו מסכים לסיפוחה לישראל.

דבר זה מאפשר כמה פתרונות. למשל: צירוף הרצועה לירדן. או: הקמת מימשל בינלאומי ברצועה.

● **רמת הגולן.** שטח זה כלל אינו נכלל בדיונים, מכיון שסוריה הודיעה שאינה מכירה בהחלטת מועצת-הביטחון.

באותה השיחות שאלו אותי בעל-שיחי: „מה תעשו אם תפרוץ מהפכה בדמשק, והממלכה החדשה תודיע שהיא מקבלת את ההחלטה ורוצה להצטרף למשתתפות?"

ענית: „נכריז על יום צום ואבל".

הנוכחים צחקו, ונסתבר כי גם הם אינם מאמינים כי הדבר אקטואלי. מוסיפים כי שליטי סוריה, וכעת גם שליטי עיראק, הם „מטורפים".

צבא בינלאומי מסוג חדש

שאר התנאים של הפיתרון המוצע הולכים אף הם, בעיקבות ההחלטה של מועצת הביטחון, כשהחנה היא „נסיגה אל השלום".

● **הפליטים.** ההחלטה מדברת על „הסדר צורך של בעיית הפליטים".

מהו „הסדר צורך"? על כך ישנה החלטה קודמת של האו"ם, עוד מלפני 20 שנה. היא מבטיחה לכל פליט זכות חופשית לבחור בין שיבה לשטח ישראל, כאזרח שוחר-שלום, ובין קבלת פיצויים.

באופן פורמאלי, אין כל אפשרות לארבעת הגדולים להציע משהו אחר מכפי שנקבע עלידי האו"ם בשעתו. יש להניח, אסור, כי ההצעה הסופית תכלול את הנוסח הזה. אולם הוא יסוייג מראש, באופן מעשי, כך שישראל תוכל לקבלו.

אין? סעמים רבות אמרו עבדאלנאצר ומנהיגים אחרים, שאם אומנם תינתן בחירה חופשית לפליטים, רק 100 אלף יחזרו. (זה נאמר לפני כמה שנים גם לי, כשעוררתי שאלה זו, מפי אדם שהציג אותה לשליט מצרים ושמע את תשובתי.)

המחשבה המתבססת על כך היא: להלכה תאושר ההחלטה הנושנה, ולמעשה ייקבע כי מיספר החוזרים לא יעלה על מיספר מסויים — כ-100 אלף.

מאחר שכיום מוכנים חסידי-הסיפוח הקיצוניים ביותר, להלכה, לכלול בישראל מיליון וחצי ערבים, וזה במצב של מלחמת-נצח, יהיה קשה מאוד לשכנע מישהו שלא נוכל לעכל, במצב של שלום, מאה אלף.

● **ספנות.** ההסכם יכלול זכות-מעבר בלתי-מוגבל של אוניות ישראליות בתעלת סואץ ובמיצר טיראן.

● **שארם אל-שייך.** האמריקאים מסרבים בהחלט להסכים לנוכחות צבאית ישראלית שם, מתוך הנחה ששום ערבי לא יוכל להסכים לכך. תחת זאת הם מציעים „נוכחות בינלאומית".

כלומר: צבא בינלאומי מטעם האו"ם.

הערת באחת השיחות כי אחרי מה שקרה ערב מלחמת-ששת-הימים, קשה לדורש מן הציבור הישראלי לשום את מיבטחו בחיל-הירוס חדש. על כך הגיב בן-שיחי: „מה אתם רוצים? חיל-הירוס הוא לא נועד בכלל להגן עליכם. מטרתו היחידה היתה לספק לעבדאלנאצר אליבי, כדי שיוכל להצדיק בפני דעת-הקהל הערבית את חוסר-המעש שלו כלפי ישראל במשך עשר שנים. כולם ידעו זאת."

„ממשלתכם ידעה היטב כי נוכחות כוח-החירום תלויה אך ורק בהסכמת ממשלת מצרים. אתם לא יכולים לבוא עכשיו בטענות על הוצאת הכוח במאי 1967."

אותר איש הסביר לי כי הפעם הכונה היא למשהו אחר לגמרי. החווה שייחתם בין ישראל והערבים, בעיקבות יוזמת המעצמות, יאושר עלידי מועצת-הביטחון, וזו תתן ערובות לקיומה.

מועצת-הביטחון תשלח את הצבא הבינלאומי לשארם אל-שייך (ואולי גם למקומות אחרים). אי-אפשר יהיה לסלק צבא זה, ולא על פי ההחלטה החדשה של מועצת-הביטחון. החלטה כזאת תהיה מעונה תמיד הסכמה של ארבע המעצמות — כלומר, הוותיק האמריקאי וכל תמיד למנוע את הוצאת הכוח הבינלאומי.

● **פירוז.** התרשמתי כי הכונה היא שהשטחים שיפוגו עלידי ישראל, אך גם דבר זה לא פורט לפי שעה.

- אילו מגעים מתנהלים עתה מאחורי הקלעים?
- מה יקרה במרחב אם תיכשל יוזמת המעצמות?
- האם עלולה ארצות-הברית לנטוש את ישראל?
- מה יהיה מקום הפלסטינים בהסדר המוצע?
- על כך ידווח אורי אבנרי בהמשך שיחה זו.

המלחמה

צח"ל

משיב לאתגר

בשתי הגיזרות העיקריות של המלחמה — במזרח ובדרום — הסתמן השבוע מיפ"נה בסקטיקה של צה"ל.

עד כה היו הפעולות לאורך קווי שביתת הנשק עם סוריה, ירדן ומצרים פעולות מובהקות של מלחמת קודים. זוהי מלחמת התשה, שעיקרה: תקריות-סתע מקומיות, חדירות למטרות חבלה ומודיעין, סיוורים מוגברים, מארבים והפגזות.

היו גם מיספר פעולות יוצאות-דופן: הן התקפה בכוח רב על כראמה, הפצצות מארבינות של חיל-האוויר הישראלי בשטח ירדן, שתי הפשיטות על גשרי הנילוס. אך אופייה הכללי של המלחמה, במשך השנה האחרונה, היה צמוד לקווי הביצורים. צה"ל היה נאלץ, לראשונה מאז קיומו, לסגל לעצמו שיטות שביסודן הן הגנתיות.

במידה שנעשו פעולות מעבר לגבול —

היו אלה פעולות הנובעות באופן ישיר מהשתלשלות ה-

מצב לאורך הקוים הקבועים.

אכר הכנה על התגמול. ארבע

פעולות שבוצעו השבוע העידו על השי-

נוי המתקרב. שתיים מהם יוזמו בידי צה"ל,

השתיים האחרות היו פעולות קומנדו מצרי.

פרשנים צבאיים ואסטרטגיים בדימוס

העלו לאחורונה את הסברה, כי על צה"ל

לשוב אל שיטת פעולות-התגמול. ביסודן,

היו אלה פעולות של שתי-עניינים-תחת-עץ,

הסיגנון המצרי. הפעולה השנייה בוצעה בפניה ההררית, בה נפגשים גבולות ישראל, סוריה וירדן. יחידת חי"ר ישראלית חצתה את הירמוק, תקפה מוצבים ירדניים וכן סגעה בדרכה גם במפעל-פיתוח ירדני חיוני: מוביל המים של עמק הירדן. זוהי תעלת אל-עיר (תעלת הביקעה) המובילה את מימי הירמוק לאורך 70 קילומטרים של ביקעת הירדן. הודות למימיה, יישב המלך חוסיין 100 אלף פליטים בביקעה השחונה. גם כאן לא היו אבדות לצה"ל, והפעולה — כמו הפשיטה על עדאביה — הוגדרה בפי הפרשן הצבאי האלוף חיים הרצוג כי „עבודה מיקצועית נקייה".

התגובה המצרית הראשונה היתה באותו כיוון, אם כי בוצעה בסיגנון שונה לחלוטין. היחידות המצריות לאורך התעלה פתחו בהפגזה לילית לאורך כל הקו, כשהאש מועתקת מגיזרה לגיזרה. לבסוף רוכזה ה-הפגזה על מוצב מסויים, בין קנטרה לגשר פירדאן. ההישוב: חיילי המוצב יראו בהם גזה זו חלק שיגנתי של ההטרדה הכללית, יתחבאו בבונקרים עד חלוף הפגזים.

תחת חסות ארטילרי זה חצתה מחלקת קומנדו מצרית את התעלה בסירות גומי, ניסתה לתדור אל תחום המוצב הישראלי. אך המגינים היו ערים לתנועתם, קידמו אותם באש מדויקת ויעילה. המצרים נסוגו, בי השאירים שלושה הרוגים וסימנים שהעידו על מיספר רב יותר של נפגעים.

הפעולה המצרית השנייה התקיימה בליל יום שני, השבוע.

כוח פשיטה מצרי ניסה לחצות את תעלת

סואץ בחסות רעלטה, ולתקוף מוצב צה"ל.

הארטילריה המצרית פתחה באש בשעות

פרשי-אוויר בפעולה ליד הגבול פעולות התגמול — נקמה והרחקה

הערב המאוחרות, לעבר מוצבי צה"ל באי-זור ציר המתלה, על גדות התעלה. בחיפוי האש הארטילרית הכבדה, חצו חיילים מצריים את התעלה וקרבו אל המוצב בשעות הלילה. התפתח קרב קצר לאחר שהחיילים המצריים כפרו האויב ושני הצדדים השו-תמשו ברימוני-יד. בסיום הקרב נסוג הכוח המצרי אל הסירות וחצו את התעלה. חייל ישראלי אחד נהרג ואחר נפצע במהלך הקרב הארטילרי.

מבחינת המאון הצבאי הכללי, לא הביאו פעולות אלה שום שינוי. המלחמה המשיכה להיות מלחמת-קיום, כשאף צד אינו מנסה לכבוש ראש-גשר קבוע בצד השני, או לפרוץ את ההווה במיתקפה רבת-ידי. שינוי היה בכך, שניתן רמז כי צה"ל נענה לאתגר המצרי והירדני, ומוכן לאמץ לעצמו באופן פעיל את הטקטיקה הערבית: אם כבר מלחמת-התשה פעילה, אזי תנוהל משני צידי קווי הפסקת-האש, ולא רק מצד אחד. השאלה שנוותר עדיין פתוחה: האם זה יוביל לאותה הסלמה שהערבים מעוניינים בה, ואשר ישראל החליטה להימנע ממנה?

התנחלות

למי מפריע

השקט בשטחים?

תופעה חדשה כיערה השבוע את הרקע הפוליטי במדינה: שלוש קבוצות צעירים ניסו לבצע התנחלות פראית בסביבות שכם. כוחות הביטחון סיכלו את ניסיונם, אולם

(המשך בעמוד 18)

שני מפגעים קל.

תשקיף

ניכסון רצה את דיין במקום גולדה

איהוודאות וההשקפה בקשר לביקורת המיועדת של ראשה מממשלה, גולדה מאיר, אצל נשיא ארצות-הברית ריצ'ארד ניקסון, נגרמו משום שניכסון העדיף לפגוש את שריהביטחון משה דיין.

כאשר נמסר לניכסון על כוונתה של גולדה להסדיר ביקור רשמי בארצות-הברית, גילה ניקסון ליועציו כי היה מעדיף לפגוש את משה דיין. ניקסון רמז או כי אין לו דבר נגד גולדה, אך הוא סבור שעם דיין ימצא לשון משותפת. מה עוד שלדעתו דיין הוא הנג' הראשי בממשלת-ישראל, ואם יש טעם לשכנע מישהו בחשיבות שיחות הארבע, הרי זה אותו ולא את גולדה.

האנשים שתיווכו בין ממשלת-ישראל ל-מימשל ניקסון יעצו אז לממשלת-ישראל, כי דיין יסע לארצות-הברית ויפגש עם ניקסון במקום גולדה. הצעות אלה היו מלוות ברי מזים, כי דיין יוכל להשפיע על צמרת הי מימשל האמריקאי יותר מאשר גולדה.

גולדה לא הסכימה לחתור על זכותה לפגוש את ניקסון, ורק אז נעשו הסידורים לקראת ביקורה של גולדה בארצות-הברית, במחצית השנייה של יולי.

בירור עם יצחק רבין

גולדה מאיר תנהל, בעת ביקורה בוושינגטון, שיחות אישיות וסודיות עם השגריר יצחק רבין. הרקע לכך: היחסים בין צמרת משרד-החוץ לבין השגריר. ראשי משרד-החוץ, בהשראת שר-החוץ אבא אבן ומנכ"ל משרד-החוץ גדעון רפאל, אינם רואים באהדה יתירה את עמדותיו העצמאיות של יצחק רבין, מתייחסים סים באדישות ובזלזול ליוזמותיו המדיניות. הם גם רוגזים עליו בגלל הדיחויים הגלויים מדי, לדעתם, שהוא מעביר לארץ. הם מתארים את יוזמותיו ואת דיחויי כבלתי דיסלומאטיים, לפחות בצורתם, או בניסוחם. גולדה נוטה לצדד ברבין, במאבק שמנהלים לים נגדו ראשי משרד-החוץ.

הפתעה לספיר:

המועמד של גח"ל

הידיעה על האפשרות כי האלוף אריק שרון יוצב במקום השלישי ברשימת גח"ל לבחירות, אשר פורסמה לראשונה בשבוע שעבר בעמוד זה, הסתייעה את מזכיר העבודה מינחם ספיר.

ספיר, שידע על כוונתו של אריק שרון לפרוש מ-תפקידו הנוכחי, לא ידע כי הוא מתכוון לרוץ דווקא ברשימת גח"ל לכנסת.

כאשר נודע לו הדבר, עם שובו מחו"ל, הגיב בזעם כלפי חברי-השעבר של המועמד מר מופסר 3: "דווקא עכשיו הם היו צריכים לעשות לי את זה?!" מה הם רוצים, לחבל בי בבחירות?!"

חידוש היחסים

עם ברית-המועצות?

בחוגים דיפלומאטיים רווחת השמועה, שיתכן חידוש היחסים הדיפלומאטיים בין ישראל וברית-המועצות. חידוש היחסים לא יהיה בדרג של שגרירים כפי שהיה קודם, אלא בדרג נמוך של נציגים, וזאת כדי להקל

על המגעים החיוניים בין שתי הארצות, הנעשים עתה דרך השגרירות הפינית.

ממשלה בתוך ממשלה

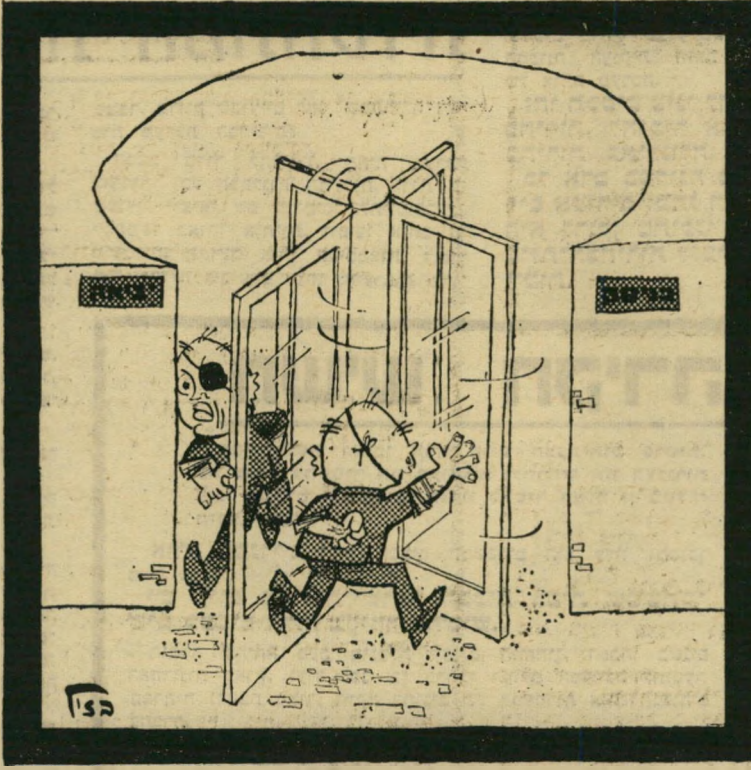
גולדה מאיר מתכננת ריאורגניזציה יסודית במשרדה. הריאורגניזציה תבוצע מייד לאחר הבחירות, אך כבר עתה היא שוקדת, בעזרת כמה ממקורביה, על תכנונה. הסעיפים הבולטים בריאורגניזציה:

- מינוי מנכ"ל חדש. המנכ"ל הנוכחי, ד"ר יעקב הרצוג, הביע את רצונו לפרוש ממישרתו, כדי להשתתף במערכת-הבחינות מטעם המפד"ל. התפקיד אותו היה רוצה: ראשות עיריית ירושלים.
- מינוי יועץ כלכלי. ראש הממשלה היא בדעה, כי בתקופה זו חייב שיימצא לידה מומחה כלכלי, כדי שלא תהיה תלויה בדיווחי המשרדים הכלכליים.
- מינוי יועץ מדעי. המועמדים הם: פרופסורים.
- מינוי יועץ מיוחד, שיטפל בעניינים רוחניים (כולל אמנות, ספרות, תיאטרון).
- כל היועצים הללו ישמשו גם כנשיא-קשר עם הגורמים הנוגעים בשטחיהם.

ראש הממשלה צופה מראש אפשרות של התנגשויות עם כמה שרים על רקע מינוי היועצים. כאשר סיפרה על כך לכמה ממקורביה, הזהיר אותה אחד מהם מפני אפשרות כזאת. הוא אמר: "עד כמה שאני מכיר את חשרים, יהיו כאלה אשר יראו בכך מעין ממשלה בתוך ממשלה."

ארן מציע יורש

שר החינוך והתרבות זלמן ארן הודיע, שלא יצטרף לממשלה הבאה. הוא מציע שלושה מועמדים במקומו: השר ישראל

גלילי, השגריר יצחק רבין, ופרופסור יהושע פראגר. בשיחה עם ראש הממשלה אמר, שהוא היה מברך על בחירתו של יצחק רבין. אך גודע, כי רבין אינו נוטה להכניס לחיים הפוליטיים במצב הנוכחי.

השר פינחס ספיר, מזכ"ל העבודה, העיר מר לצאת השבוע לקנדה, יבוא שוב ברבי"ר עם השגריר וינסה לשכנע אותו, שיתן את הסכמתו לחופיע ברשימת העבודה לי כנסת. אך בחוגי העבודה יש ססימיות בי עניין זה.

בגין — שר המשפטים?

בין האפשרויות הנדונות במערך, למיקרה שתקום ממשלה ליכוד לאומי גם אחרי הביירות: יעקב שמשון שפירא יהיה יו"ר

הכנסת ומנחם בגין יקבל את תפקיד שר המשפטים.

למה נשאר

דינשטיין באוצר?

סגן שר-האוצר, ד"ר צבי דינשטיין, שקל לאחרונה התפטרות מתפקידו.

דינשטיין, איש-אמונו של השר הקודם מינחם ספיר, נשאר בתפקידו על מנת לאפשר לספיר להמשיך ולהתיר זיק את ידו על דופק הניהול המישיקי של המדינה. שר האוצר זאב שרף יודע זאת, ועל כן שוררים בין השניים יחסים קרירים ביותר.

האיש שהניא את דינשטיין מהגשת התפטרות הוא מינחם ספיר, ששיכנע אותו להישאר על מישמרתו, על אף הקשיים האישיים.

עיתון ערב חדש

יופיע לקראת הבחירות

עיתון ערב יומי בשם "שש ערב", שייצא בשעות אחר-הצהריים, יופיע בתחילת חודש אוגוסט. העיתון נוסד בידי איליהוון הלל קוק, ממומן בהשקעה של בעליהוון אמריקאיים ושל שותפים ישראלים.

הלל קוק, שבתקופת המנדט עמד בראש החודש לשיחור-לאומי בארצות-הברית שתמך באצ"ל, ונודע אז בשם פטר ברגסון, היה חבר הכנסת הראשונה מטעם תנועת-החרות. הוא הסתכסך עם ראשי התנועה, חזר לארצות-הברית וניהל לאחרונה עסקינפט בשחייק. מזה שנים מתכנן קוק את הופעת העיתון, שנועד להי יות מכשיר אוטו-יצויני בי מדינה.

קוק טוען כי גייס למימון העיתון סכום של כמיליון דולר. לעיתונאים שיעבדו בעיתון הציע חוזה לשנה, בו מובטח להם שכרם גם אם יפסיק העיתון את הופעתו. איש מרכזי במנהלת העיתון: שלום ירקוני, מנהלי חברת מודיעין אזרחי, שתהיה שותפה בעיתון.

"מעריב" ה"ידיעות אחרונות" כבר מתכננים מיוחדות מדי יום, גם הן בשעה חמש. הן יכילו חומר חדש, שלא פורסם במהדורות החרות. כמו כן מתכננים שני הצהריר נים מיבצעים נוספים, על מנת להכשיל את סיכויי העיתון החדש.

כדי לא להסתכסך עם שני הצהרונים, סירבה מעי"ל הופס את העיתון החדש בדפוס של החברה המאוחדת להדפסה, שהייתה לי מפא"י, אליה פנה שלום ירקוני.

עתידי

של "למרחב"

לא התקבלה שום החלטה לסגור את "למרחב" — זאת מסרו השבוע מקורביו של מזכיר מע"ל, בתגובה על פירסומים כי ביטאון חקיקת המאוחד עומד להיסגר כי תחילת השנה הבאה.

בחודשים האחרונים הועלו מיספר הצעות לגבי עתידו של למרחב. מתוך מגמה למנוע בעתיד כפילויות בין עיתוני המפלגות של המערך, אחת ההצעות היתה: הפיכת אחד מעיתונים אלה לעיתון ערב. אולם כל אלה נשארו בגדר הצעות בלתי-מחייבות, ולמרחב ממשיך לפעול על סמך ההנחה שלא יחול שינוי במעמדו.

לא למות מעשינו

היו"ר א. בראיעזר: רשות הדיבור לחבר הכנסת ורדיגר (חבר הכנסת ורדיגר אינו נוכח באולם).
היו"ר א. בראיעזר: רשות הדיבור לחבר הכנסת גולומב (חבר הכנסת גולומב אינו נוכח באולם).
היו"ר א. בראיעזר: רשות הדיבור לחבר הכנסת אבנרי, אחריו — לחבר הכנסת מילוניס.
אורי אבנרי: כבוד היושב ראש, כנסת נכבדה. למרות שאני יוצא נשכר מזה שחברי הכנסת נעדרים מן הישיבה...
היו"ר א. בראיעזר: אתה לא תיהנה מהזמן שלהם.
אורי אבנרי: אני חושב שהיה זה צודק לחלק בין חברי הכנסת הנוכחים את הזמן של חברי הכנסת הנעדרים.
שלמה כהן צידון: אולי גם המשכורת שלהם?
אורי אבנרי: בהחלט, גם המשכורת. הצעתי זאת בשעתו.

מובא לפנינו חוק על בתי קברות צבאיים שהוא חוק קבע, המבוסס על הערכות ביטחוניות מסוימות, שהרי אחרת לא היו מביאים חוק קבע. ה' מצב הביטחוני שייד, איפוא, לעניין.

זוהי רק הקדמה. ואין רגילים, ניד מה לי, להתערב בדברי חברי הכנסת. הקדמה לדברים ה' מתייחסים לחוק, כי אשר הדברים מתייחסים...

שלום מול בית הקברות

ההתנצחויות ביני ובין יושבות ראש הישיבות, המפריעות להשמעת דיעותינו, כבר הפכו תופעת קבע בבית השבוע זה קרה שוב.

משה דיין הביא הצעת חוק בעניין בתי הקברות הצבאיים. לנו היו כמה הערות מעשיות לפרטי ההצעה (מתי מור תר להעביר גופות חללים, וכו'), אך מצאנו לנכון להקדים כמה מילים עקי רוניות:

אורי אבנרי: כבוד היושב ראש, כנסת נכבדה. בבואנו לדון בנושא טראגי זה, חייב כל אחד מאיתנו להקדים ולשאול את עצמו: האם אני, והאם אנו, עושים את הכל כדי לשים קץ לשפיכת דם מיטב הבנים? האם אנו עושים את וכל כדי לנצל כל אפשרות של שלום, כל פתח הנפתח לשלום? האם בשעה זאת נוקטת ממשלתנו מדיניות ה' חזרת בלב שלם ובלב פתוח לייצר האחד החשוב למדינה ולכל העם בישראל? שמעתי כי ביחידה מסוימת של הצ' חנים, רגילים החילים...
היו"ר רות הקטין: תסלח לי, חבר הכנסת אורי אבנרי, אנו דנים בחוק מסויים, ואם יהיה דיון פוליטי — תנאם את הנאום הפוליטי שלך. אתה צריך לדבר לנושא.

אורי אבנרי: גבירתי היושבת ראש, דשת של הכוחות, להסקת מסקנות (לכך דרושים בדיוק שבועיים), ואחר כך תופעל המכונה הענקית הזאת מחדש, בהמשך של אותה מערכה.

זהו תכנים ציני והאריך את ה' בחירות, להגביר את הביובז ב' בחירות באמצעות הפוכה. כל אדם במדינה מוכן כמה רכי רים אמורים ומחי הכוונה. הכוונה היא לרוקן מתוכנו את חוק תע' מולת הבחירות לגבי מפלגות מס' יימות.

זהו קטע הלוקח מילולית מהפרוטוקול של הכנסת. הדברים אירעו בראשית נאומי על משרד התיירות. כאולם המליצה נכחו אז שמונה חברי הכנסת. היה זה ביום בו חזרתי לכנסת, אחר שנעדרתי — זו הפעם הראשונה — במשך שבוע, מפני שביקורי בארצות הברית התארך. כאשר הופעתי שוב, נתקלתי בקבלת פנים שמחה — גם מצד חברי הכנסת ועיתונאים שאינם אזהרים את סיעתנו בכלל.

בראיעזר

השבוע הזה היה גיהנום. אמר לי עיתונאי אחד. "ביום השלישי נסגרה הישיבה שעתים לפני הזמן, מפני שלא היה מה לעשות. ישיבה אחת נפתחה בנוכחות שני ח"כים". בו במקום ערך לי עיתונאי זה חשבון כמה זמן חוסכת הכנסת כשאני אינני נוכח. שישה עד שמונה נאומים שלי בשבוע — כשעה ורבע. שאילתות ושאלות נוספות שלנו — עוד כחצי שעה. נאומים של ח"כים אחרים, הקמים להתווכח איתנו — עוד שעה או שעתים. "אולם", הורה אותי עיתונאי בחינן, "זה שוה את ה' מחיר. אחרת אפשר היה למות כאן מרוב שימום".

שיא הציונות המתחסדת

ככל שמתקרבות הבחירות, כן גובר לחץ עסקני המע' לשנות את החוקים לטובתם.

השבוע הציעה קבוצת עסקנים של מע' וגורותיה (נח"ל, ל"ע) להכניס שינוי גדול בחוק תעמולת הבחירות — כדי לאפשר להם להשתמש בבחירות כל האמצעים, ערב הבחירות לכנסת, בכל האמצעים שאסור לפי החוק להשתמש בהם בבחירות לכנסת עצמה.

קמתי להסיר את ההצעה מסדר היום. (בהצבעה הצביעו בעד הצעת המפד"ל, אגו"י ופא"י. המ"ח נמנע, ומק"י הצ' ביעה בעד הצעת מע'.)

אורי אבנרי: אני מציע לפטר את ההצעה משלחנה של הכנסת. אמר חבר הכנסת אוניה בדבריו: "חוק זה מוצע כדי למנוע ספק". זה באמת נכון. כהנה ברורה לחלוטין.

כהנה להסיל את חמדינה לחוק אורגיה של ביובז במערכת בחירות בלתי פוסקת לכנסת, מערכת בחירות לכנסת בהשתאה של מערכת בחירות להסתדרות, מערכה של תימשך ארבעה חודשים ויותר, בהוצאה של עשרות מיליוני לירות, ומי יודע כמה עוד.

כוונה זו באה מצד אותם עסקני מפלגות שחילקו לעצמם זה עתה חמישה עשר מיליון לירות מכס' פי משפחה מימים, במטרה מוצ' חרת, כביכול, לקצץ בהוצאות ול' קצר מערכת בחירות.

אינני יודע אם מותר לי, מבחינה פ' למנטאריה, להשתמש במלים כמו "ציניות" או "ציניות מתחסדת". אבל אם זה מותר, אשתמש בהן.

ברוך אזניה: השתמשת כבר במילים הרבה יותר חמורות.
אורי אבנרי: הכנה ברורה לחלו' טין. בכל ההיכוחים שהתנהלו, ובדבריו של חבר הכנסת אוניה עכשיו, לא נשמעה התשובה לשאלה האחת, הפשוטה והברורה, שכל ברידת ישאל אותה: מדוע חייבות הבחירות להסתדרות להיערך בדיוק חור' שיים לפני הבחירות לכנסת, בדיוק ערב המועד שבו מתחילה מערכת הבחירות ל' אסות?

מדוע לא ביום הבחירות לכנסת, כשיש שבתון במדינה, והכל חושפים על בחי' רות? מדוע לא חודשים אחר הבחירות ל'

חשיש: חקירה, לא עונשים!

שנתיים — אין בכך כל רע, כי אם להיפך — ותוצא מתחת לידה מסקנות התואמות את הממצאים המתקדמים ביותר של המדע, הקרימינולוגיה והסוציולוגיה.

לפני שנה נחקים בתל-אביב משפט ציבורי על נושא זה. הופיעו בו כמה מהפרופסורים המכובדים ביותר בארץ, והציעו לבטל את החוקים נגד הסמים המשכרים. אינני רוצה לתמוך בדעה זו. אני רוצה לתמוך בשום דעה, מפני שאינני מרגיש את עצמי די מומחה כדי להביע דעה בנושא זה.

אני רק רוצה להביע את הדעה שהדבר מחייב ברור ממצה, לא בוועדה של הכנסת, כי אם במיסי גרר ועדה של מומחים.

בבריטניה הגדולה, שהיא מדינה עוד יותר פוריסאנית מישראל, נתמנתה ועדה מלכותית לבירור הבעיה הזאת. ועדה זו הגישה לא מכבר הצעה שהיכתה גלים רחבים מבריטניה. מסקנותיה שוללות

חבר הכנסת ראובן ארזי הגיש הצעת חוק פרטית, בה ביקש להחמיר את העונשים ולהרחיב את העבירות לגבי הסמים המשכרים. הצענו להסיר הצעה זו מסדר היום, ואמרנו:

אורי אבנרי: עניין הסמים המשכרים הוא עדין ומסוכן מאין כמוהו.

יש היום במדינת ישראל רבבות שמשותמי שים בסמים אלה, בעיקר בחשיש.

תוסעה שהיתה פעם מוגבלת לעולם התחתון, הפכה, בשנים האחרונות בארץ, ועוד לפני כן ברחבי העולם המערבי, לתופעה חברתית נרחבת מאוד, וחקא בחוגים של המעמדות היותר גבוהים בחברה.

שלמה לורנץ (אגו"י): נוסף לפרונגרפיה אתה גם בעד סמים משכרים?

אורי אבנרי: זוהי תופעה חברתית, תרבותית ופסי' לולוגית, הקיימת בכל רחבי העולם המערבי, ואולי גם בעולם הקומוניסטי.

שלמה יעקב גרום (אגו"י): אוי ואבוי לתרבות זו! **ראובן ארזי (המערך):** תרבות של העולם הזה של. **אורי אבנרי:** אתם זרים למה שמתרחש בעולם בשטח זה. כמו בשטחים אחרים.

אני טוען שהחמרת העונשים בחוק הפלילי לא תביא שינוי לטובה במצב הזה, כי אם להיפך, תגרום לתוסעה מסוכנת ביותר, והיא — הפיכת רבבות אנשים בישראל לעבריינים...

דבורה נצר (המערך): רבבות? רבבות? **אורי אבנרי:** רבבות משתמשים בסמים, לפי מימצי אים של חקירה מוסמכת.

... דבר שעלול להביא לתוצאות כמו חוק ה"פרוהיבשן" באר' צות-הברית. אותו חוק ביטול לאחר כמה שנים מפני שהוא טיט את העולם התחתון. אנב, בחוגים "פואיים יש כיום דיעה שהאל' כוהול מסוכן יותר מהחשיש.

אני מציע לכנסת שלא לשנות את החוק, אלא למ' נות ועדה ציבורית בדרג עליון, בהשתתפות פסי' פולוגים, סוציולוגים, קרימינולוגים ושאר המומחים הנוגעים לפרשה זאת.

גרום ולורנץ

במידה רבה מאוד את הדעות המקובלות לגבי חלק מהסמים המשכרים. באוניברסיטת הרווארד בארצות-הברית נערכה חקירה דומה, שתוצאותיה אף הן היכו גלים בעולם ושניו הרבה מושגים מקובלים.

נכנס זיוק לראש המשטרה * מדוע אי-אפשר לאכול סרטנים? *

אלוף (מיל) מוכר עגבניות * מי מכח על

הקלפיות הצבאיות * אבד הכלח על הקומוניזם * בחירות בעיירה יהודית

לו, הרבה יהודים טובים בארצות-הברית, האוכלים בשר חזיר במשך 11 חודשים בשנה — בחודש שבו הם באים לישראל, הם רוצים לאכול בשר. כל הכבוד. אני מכיר רבים כאלה.

אבל אם אנו רוצים למשוך תיירות נוצרית בהמונים גדולים, כי אז צריך שתהינה בארץ מסעדות שתמשכנה מבחינת טיבן.

עם כל הכבוד לכשרות — תייר רוצה לאכול סרטנים, צדפות, שבלולים, בשר חזיר — ואני יכול לתת כאן תפריט ארוך מאוד — לא ימצא את כל הדברים האלה בארץ. לארץ זאת יצא שם בעולם כארץ שיש לה הרבה דברים טובים, אך שאי-אפשר לאכול בה.

על תוארים צבאיים:

אני מתחשם בשלילה רבה למינהג, שפשט מאז מלחמת ששת-הימים, שלא ידענו כמוהו כאן עד אז — שאנשים מופיעים בעיסוקיהם הבלתי-צבאיים בתוארים הצבאיים.

משאימתן על מכירת כמות של עגבניות — האם הוא צריך להתנהל בין רביסרן (מיל.) לבין סגן-אלוף (מיל.)?

ובשעה 11 בלילה, כשהוא נומר לאכול — אפשר לשלוח אותו למלון לישון. הדיסקוטקים נסגרו.

קריאה: מדוע?
אורי אבנרי: כי נכנס גיוק לראש המשטרה. ראש העיר הוא איש חלש, ואינו מעז לפעול נגד המשטרה.

איך אפשר למשוך תיירים לעיר, לארץ, כא-שר אין מועדוני-לילה?

החברים והידידים של חברי-הכנסת לורנץ יבואו לארץ גם כשאין בה מועדוני-לילה, אבל אני חושב שמיספרם מוגבל. אותו תייר המבקר בבוקר בכותל המערבי ומתפלל שם, בא בערב לתלאביב ורוצה לבלות. ארץ שאין אפשרות לבלות בה — ארץ כזאת לא תמשוך תיירות.

שלמה לורנץ: כשמחפשים את זה — נוסי' עים למקומות אחרים.

אורי אבנרי: האם אתה מוכן לוותר על ה-מיליונים שמכניסים התיירים הרוצים מועדוני-לילה?

על חוף הים:

יש רק פיתרון אחד לבעיית שפתי-הים, ואנחנו הצענו אותו לא פעם: הקמת רשות ממלכתית לחוף הים. הפיכת חוף הים כולו

במשך השבוע עליתי שמונה פעמים על זיוכן הנוא-מים, והבעתי את דעתנו על שורה ארוכה של נושאים שונים — החל בזכויות החיילים וכלה בחיי-הלילה של תל-אביב.

בין השאר אמרנו:

על זכות-ההצבעה של

ישראלים בחו"ל:

מדוע אין כבוד סגן-ישראליים מציע זכות-בחירה לישראלים בחוץ-לארץ?

אני חוזר שוב ושוב לנקודה זו. מדינה זו, המכריזה על עצמה כמדינה ציונית, איזה עניין יכול להיות לה לנתק מגע עם אזרחים ישראלים הנמצאים זמנית, או לתקופה ארוכה, בחוץ-לארץ? האם אנחנו רוצים לנתק את הקשר איתם, למנוע בעדם מלהשתתף באקט הדמוקרטי העיקרי היכול לקשר אותם אל המדינה?

הייתי השבוע בצרפת, ביום הבחירות לנשיאות, ונוכחתי לדעת שדווקא לאחרונה הרחיבו בה במידה ניכרת מאוד את האפשרות של ההצבעה מחוץ לאזור המגורים הקבוע. בצרפת נערכות תמיד הבחירות ביום ראשון, ביום המנוחה השבועי, כדי לחסוך שעות-עבודה, וחבל שאין זה נהוג גם

את זאת אנחנו

אני גם רואה בעין רעה מאוד מאמרים בעיתונים החתר-מים בידי סא"ל (מיל.) או אלוף (מיל.). כאשר אדם כזה מביע את דעתו כאזרח המדינה, הרי תוארו הצבאי הוא בלתי-רלוונטי לחלוטין.

אני שמח שבמשך עשרים שנה לא ידענו תופעה זו במדינת-ישראל. היינו במצב מצוי יין: מדינה אשר בה הצבא פופולרי יותר מאשר בכל מדינה אחרת, ובכל זאת היא מדינה משוחררת מכל תופעה של מיליטריזם.

דבר זה מתחיל להתערער מאז מלחמת-ששת-הימים. אני משוכנע שזה למורת רוחו של הצבא, ולמורת רוחם של המפקדים המשרתים בצבא. אני סבור שכדאי לסתום את הפירצה הזאת.

איננו רוצים להגיע למצב שהיה קיים במדינות מסויי-מות, כמו בגרמניה של ימי הקיסר, כשמנהלים ראשיים של חברות-ענק היו עומדים על כך שיקראו להם „אדוני הסגן במילואים“, וזה היה כבוד יותר גדול מאשר „הר גנרל דירקטורי“.

על הקומוניזם:

אנחנו דוגלים במערכת הכלכלית של חברה מודרנית, המיוסדת על שילוב של יוזמה ממשלתית ותיכנון ממשלתי עם עידוד מופלג של פרטיות, שהמדינה מעוניינת בהקמתם. נדמה לי שהגישה של שני חברי-הכנסת הקומוניסטיים (חביבי מרק"ח ומיקוניס ממק"י) שדיברו לפני...

אמיל חביבי: דיבר רק קומוניסט אחד!
אורי אבנרי: ... שני חברי-הכנסת הקומוני-ניסטיים שכל אחד מהם סבור שהשני אינו קומו-ניסט — היא גישה המיוסדת על דוקטרינות מיו-שנות, שהגיע הזמן לעדכן אותן.

לפי גישה זו, הבעלות על המפעל חשובה יותר מאשר עצם היוניותו של המפעל לאי-טרם של המדינה. גישה זו אבד עליה הכלח.

אם היוזמה הפרטית משתלבת במערכת הכלכלית של ה-מדינה, ומשרתת את האינטרסים של החברה, הרי מיפעל כזה עדיף על פני מיפעל ממשלתי, בבעלות ציבורית, שאינו משרת את האינטרסים של המדינה.

על ישראל להקים משק שיש בו מקום ליוז-מה פרטית, בתנאי שהמשק מופעל עדיפי תוכנית מרכזית ותואם את האינטרסים של המדינה. הביקורת שלנו נובעת מהעובדה ש-אין למעשה תיכנון מרכזי של המדינה, וכל הדברים הם מיקריים לגמרי. בעניין זה שר-רית אצלנו אנארכיה.

יתר על כן, כאשר ממציאים את היוזמה הפרטית באמ-צעות תמרצים והטבות, כי אז על אחת כמה וכמה יש להיווה מפני פרוטקציוניזם. המחוקק צריך בעיקר להיות ער לכך שלא יוענקו הטבות לפרוטקציוניזם, בזכות קש-

משה דיין בביתו

לאתר תיירות אחד מרובן, מין פארק לאומי גדול.

זה כליכר מובן מאליו, שאין טעם להתווכח על כך. אני זוכר ששרי-התיירות אימצו את ההצעה הזאת. האם אפשר להתעלם מזה לגמרי? האם השיגרה של הרשויות המקומיות הכושלות יכולה להימשך עד אין סוף?

אם התיירות מכניסה כליכר הרבה כסף למדינה, והיא הופכת לאובייקט כלכלי ממדרגה ראשונה — האם אין שום מישקל לדיעותיו של שר התיירות?

על הפרעה הדתית

לתיירות:

שרי-התיירות רוצה בתיירים, ואני מניח שהוא רוצה בתי-רים בני כל הדתות — בתנאי שיביאו דולרים.

האם אי-אפשר לנצל את הפוטנציאל העצום הטמון בשמה של ירושלים, בשמה של ארץ-הקודש, כדי למשוך מאות מיליוני נוצרים בעולם?

אולם בגלל קבוצת-הלחץ הדתית, בכנסת ובארץ, אי-אפשר לנהל תעמולה אמיתית למען תיירות נוצרית. משרד התיירות מפרסם בחוץ-לארץ, כימעט בגובה, פלאקאטים עם מוטיבים נוצריים. אבל אילו היינו רוצים למשוך מאות אלפי תיירים נוצריים, כי אז היינו צריכים להוציא סידורות בולים עם מוטיבים דתיים נוצריים, בצד סידורות הבולים עם מוטיבים דתיים יהודיים.

היינו צריכים לשנות לגמרי את יחסנו ל-כשרות.
מי שרוצה לבוא לארץ ולאכול בשר — איש לא יתירנו

אצלנו. (אני מצפה שדווקא סגן-ישראליים הנוכחי, איש המפד"ל, יציע זאת.)

ביום המנוחה השבועי בצרפת נמצאים אנשים רבים מחוץ לבתיהם. ממשלת תיקפה בשבועות האחרונים את החוק כדי לאפשר לאנשים הנמצאים בחופש מחוץ לבתיהם להצביע במקומות הנופש במעטפות כפולות.

על הקלפיות הצבאיות:

למחרת הבחירות האחרונות הבעתי, מעל דוכן הכנסת, ספקות חמורים לגבי טוהר הב-חירות בקלפיות צבאיות.

היו לנו נסיונות משלנו בעניין זה. נציג של רשימתנו נכנס אז בטעות לקלפי צבאית, ומצא שנעלמו בה פתקי הבחירות של רשימתנו ושל רשימות אחרות. כתוצאה מגילוי זה הוא נאסר, בעון חרידה למיתקן צבאי בלי רשות. אחרי הבחירות נתגלה מיספר גדול של אנשים שהצביעו פעמיים: בקלפי הצבאית, וגם בקלפי אזרחית. יותר נכון, לא הם הצביעו פעמיים, אלא מישהו הצביע פעמיים ב-ש-בילם.

הסכנה לא היתה גדולה כליכר אילו היו כל הרשימות שותפות בפיקוח על הקלפיות הצב-איות. למרבה הצער אין זה כך. כבר נקבע לגבי הבחירות הבאות שרק המפלגות הגדו-לות יפקחו על הקלפיות הצבאיות.

מסתבר שסיעת גח"ל, מפאת גודלה, מוסמכת מבחינה ביטחונית, אך המרכז החופשי, בגלל קטנותו, אינו מוסמך. הוא הדין לגבי רשימתי.

תנועתי גרישה במיוחד בעניין זה, מפני שאנחנו פונים לקהל-בוחרים צעיר, המרוכז במידה רבה בצה"ל.

למרות הסדרים המפוקפקים בקלפיות הצב-איות, קיבלנו בבחירות הקודמות בקלפיות צה"ל אחוז הגדול פי שלושה מאחוז הקולות שקיבלנו בקלפיות אזרחיות. ולכן חשוב לנו שתפיקו על קלפיות צה"ל יהיה תקין וסדיר.

על חיי-הלילה בת"א:

האם קולו של משרד-התיירות נשמע בחוגי הממשלה? האם יש מישקל לקולו של קול?

מוסדות מווייזמים — עיריית תל-אביב וה-משטרה — סגרו בחודשים האחרונים את תל-אביב.

לקחו את חיי-הלילה של העיר וחיסלו אותם. סגרו מוע-דון אחרי מועדון, דיסקוטק אחרי דיסקוטק. כיום אין כימ-עט חיי-לילה בתל-אביב. המועדון האחרון, הדיסקוטק של מנדי, שהיה בעל שם עולמי בחוגי התיירים, ניסגר לפני שבועיים. אני יודע ששרי-התיירות רצה למנוע זאת, ואף פנה לכל מי שאפשר היה לפנות. אך התעלמו לחלוטין מבקשותיו.

כיום אין כימעט בתל-אביב מקום שאפשר לקחת אליו תייר. הוא יכול לאכול במסעדה — לא טובה, אבל יקרה —

לאחר מכן גברה דעת המתונים, והוחלט לי- שגר את המיברק לגולדה מאיר. כתבנו במיברק לראש הממשלה שביצוע הצו לא ישרת את השלום, סיפר שיין ג'עברי. הסברנו שזה יחסים את כל האיזור. מאז יום שלישי האחרון מנוצלת הפרשה ללא הרף על-ידי כל תחנות השידור הערי- ביות, הטוענות שפני ישראל לסיפוח, לא לשלום.

האמת היא, כמובן, שישראל עצמה איננה יודעת אם פניה לסיפוח או לשלום. אולם כל מה שהעריבים באותם הכפרים יודעים, זה שאנשי גוש'עציון מסתובבים כל העת באומותיהם.

להם מספרים שעליהם לע- זוב את בתיהם מטעמי ביטחון. ראש-הממשלה עצרה את ההכרעה ברגע

(המשך מעמוד 14) עצם היוזמה היה בו כדי להשאיר טעם רע בפה מה עוד, שלמרות הכשונותיהם של ה- צעירים, כאילו אינם משתייכים לשום מפל- גה, וזהה אחד מראשיהם כשמעון וייסברג, אחד הצעירים הפעילים במרכז-האופשי. כפי הנראה, היה זה הוא שניהל את המיבצע, ש- תוכנו בצורה צבאית.

לשרוף אותנו. לא היה זה נסיון ה- התנחלות היחיד השבוע. נסיון דומה, כי- איזור חברון, בקנה-מידה גדול יותר ובצו- רה לגמרי לא פרטיואנית, עוכב ברגע האחד- רון על-ידי ראש-הממשלה.

איזור בית-לחם-חברון הוא אחד השטחים השליחים ביותר, למה פתאום עלה הצורך לנשל משפחות מארבעה כפרים שם — מ- טעמי ביטחון? סיפר אחד מהעליון עליו סעד בן ה-

יון: האם הוא מוכן להתייצב לבחירות יחד עם רשימה של רפ"י המחוששת? משלחת מורכבת משמעון פרס, עמוס דגני, מטילדה גז ומרדכי בן-פורת שוחחה עם הזקן במשך קרוב לשלוש שעות בצריפו בשדה בוקר. הוא הרעף עליהם סיפורים על מסעו ברחבי העולם. רק ברגעים האחרונים של שיחתם נאות לדבר על מהלכים פוליטיים אפשריים. וזאת, רק כדי לומר להם שהוא לא ינצ'ע בעניין, לפני שיקים שיחה אישית גלוית- לב עם משה דיין.

מתי תתקיים שיחה זו? בן-גוריון ודיין נפגשו באקראי לפני כשבוע. או קבוע, כי יפגשו לשיחה ארוכה. דיין התחמק מאז מ- לקבוע מועד. הוא אינו רוצה שידחקו בו.

מצבי-הרוח

של גולדה

י תכן, בכל זאת, כי כל תמרוניה-ה- הייה לא יועילו. העניין יתגלגל לקראת קרע בין צמרת רפ"י לבין צמרת המערך. אולי גם מפני שפינוס ספיר יגיע למסקנה שכאי-לדחות את דיין ואנשיו החוצה — לפני הבחירות.

מה יקרה אז? דיין עלול להחליט — פור- שים.

אבל מסתמנת אפשרות אחרת — שתאשר לו להאריך עוד יותר את שהיה-התימרון שלו. על אפשרות זו מדברים, בשלב זה, בחוגים מצומצמים בלבד בצמרת מע"י. ר- היא:

רוב אנשי רפ"י לשעבר — בראשותם של דויד בן-גוריון ושמעון פרס — יפרשו מן המערך, יציגו רשימה עצמאית לבחירות ל- הסתדרות. דיין יכריז כי אינו רואה בהליכה נפרדת להסתדרות נקודת-מיבון, יחזור על הודעתו כי הוא דוחה את הכרעתו האישית לעריכת-הבחירות לכנסת.

אחד החישובים מאחורי מהלך זה: הסקר של פרס קבע, כי בהליכה נפרדת בהסתד- רות, עשויה רפ"י לזכות ב-35% מן ה- קולות, לעומת 31.1% מקולות הבוחרים ל- כנסת.

קיימים כמה מקורביה של גולדה מאיר החווים אפשרות זו, והמוכנים להתנבא כי במצב זה יבטיח דיין לעצמו מעמד בכיר במלחמה על הירושה. בין תומכיו, במיקרה כזה, נימנים שר-האוצר זאב שרף ושר- העבודה יוסף אלמוגי. שניים אלה נימנים על חוג מקורביה של ראש הממשלה, והם הצהירו על עצמם כידיוני הנאמנים של משה דיין. הם יעשו הכל כדי להשפיע על גולדה, שזו תעניק לדיין מה שהוא מכנה כ"אפשרות להתחרות שוה בשוה עם יגאל אלון".

קירח מכאן

וקירח מכאן?

י גם חשבון אחר — אשר גם הוא מחזק את נטייתו של דיין לדחות את ה- הכרעה. חשבון זה אומר: יתכן מאוד, ש- יהיה הרבה יותר קל לכבוש את השלטון על-ידי פרישה מע"י למחרת הבחירות, במ- קום ערב הבחירות, או יוכל לסמוך על: **תשעת הנבחרים של רפ"י ברשימת המערך.**

חמישה עד תשעה נבחרים רפ"י ברשי- מתו הנפרדת של דויד בן-גוריון.

בני-בית בתוך מע"י, שיובטחו להם עמדות-כוח שאין צמרת מע"י הנוכחית מ- כנה להעניק להם.

גח"ל המגדול, שכוחו לא ידולדל על- ידי הופעה עצמאית של דיין. יידרו אירק שרון, שהיה בצמרת גח"ל, יעזור להווי את העגלה לכיוונו.

גוש דתי, שגם הוא לא יאבד בוחרים לרשימה עצמאית של דיין.

עם גיבוי של כוחות אלה, יוכל דיין — לפי חשבון זה — אם לא לזכות בראשות- הממשלה ממש, הרי לפחות לסחוט מן ה- מערך מעמד-בכורה במלחמת הירושה. סיכוי זה מדאיג, בין השאר, את פינחס ספיר. דיין יודע זאת — והורב מושך אותו. על כן, גם כאשר יגיע הרגע האחרון לפני ההתייצבות לבחירות לכנסת, כאשר יקבע המערך את רשימת המועמדים ואת מצעו — גם אז ידחה דיין את ההכרעה. הוא יחליט או להישאר במערך, ולבסוף את כוחו למח- רת הבחירות, כאשר הכל ברור, ואין סיכון של טעות בחשבון שישאיר אותו קירח מכאן ומכאן.

אולם כנגד כל השיקולים ההגיוניים האלה, קיים התקדים של 1965, כאשר החליט דיין ברגע האחרון לפרוש ממפא"י ולהצטרף ל- רפ"י. הוא יכול לעשות אותו דבר גם ה-

(המשך מעמוד 13) הראש קרימה. אסור להיפזז. א"ן אומרים ה- ערביים החיפזון — מהשסון. כבר פרשתי פעם. ידעתי מראש שזאת שגיאה. מה יצא מזה? היו דרושים 100 אלף חיילים מצריים בסיני כדי לתקן את השגי- אה החיא.

מה יקרה אם אפרוש גם הפעם? פופולאי- ריות הרוחב איתני אולי. אולי. אבל עד איה?

הנה, בסקר הזה של שמעון. שאלו מי ה- מתאים ביותר לראשות הממשלה. גולדה קיבלה אחוז אחד יותר ממני.

אין ספק, היא פופולארית מאוד. אמה יהודיה. סבתא גיבורה. גבר וכל זה.

רק אפרוש — וספיר יחזיר את רבין מ- וושינגטון. אומרים שיש כבר שיר בלישכה של ספיר: גולדה מחכה לרבין...

יצחק רפאל צדק. מה תיחן הפרישה? אז אעביר כמה מנדטים. בשביל מה? בשביל להילחם על הקמת קואליציה אחרי הבחירות, ולהיאבק על תיק הביטחון?

לא. אין מה למנה. ה-31.1% עוד לא מו- נחים בכיס. ואפילו אם זה בטוח — גם אז אין מה למנה. צריך לחכות. לשקול. לר- אות...

סיכוי

י ינתיים, אפשר לעשות חשבון. אם להסתמך על תוצאות הסקר של שמעון פרס, למי תקבל רשימה עצמאית של דיין 37 מנדטים, מי יהיו השותפים שיאפשרו לו להרכיב קואליציה בעלת רוב מוחלט ב- כנסת הבאה?

מועמד טבעי ראשון לקואליציה כזו הוא גח"ל. הסקר של פרס העניק לגוש חרות- ליבראלי 25 מנדטים — בתנאי שדיין לא יפרוש. על מי אותו סקר, יזכה המרכז ה- חופשי בשני מנדטים. אבל אם יפרוש דיין — יצטמצם כוחו של המרכז החופשי למני- דס אחד לכל היותר, ואילו גח"ל יזכה ב-20 מנדטים בלבד. כלומר: סך הכל של מנדטים מן השותפים הימניים — 21. יחסרו עדיין 13 מנדטים כדי לאגור רוב של 61 ח"כים. מניין יבואו המנדטים החסרים?

אפשרות אחת היא: המפלגה הרתית-לאר- מית. למפלגה זו 11 ח"כים בכנסת הנוכחית. התחזית הכללית — לא רק בסקר של פרס — מעניקה להם בין 11 ל-12 מקומות ב- כנסת הבאה. אבל בתנאי שלא תוקם רשי- מה עצמאית של דיין. במיקרה זה, עלולה המפד"ל לאבד שניים או שלושה מנדטים. כלומר: לקופה המשותפת של דיין-גח"ל יוכלו הדתיים-הלאומיים לתרום תשעה מנ- דים. אלא שחשבון זה אינו ודאי. אין כל ביטחון, שהמפד"ל אמנם תיעתר לשידוליהם של דיין ופרס.

אבל גם אם תצטרף המפד"ל לקואליציה של דיין — יחסרו עדיין ארבעה מנדטים עד לרוב הורוש. ארבעה אלה יוכלים להיות ח"כי אגו"י. אך שוב אין כאן ביטחון.

כלומר בסך-הכל: סיכוי כלשהו — מות- נה בהרבה גורמים.

האם פרישה בתנאים אלה תהיה הימור ב- מישחק פוקר?

דיין, על אף הרושם הכללי, אינו מהמר. הוא מהסס הרבה, שוקל את כל הנתונים, עורך מאזן קפדני — ושוב מהסס, לפני שהוא מכריע.

לפרס אין מה להפסיד

י ד מתי יחכה? על-פי הצהרתו שלו, בביתו של פרס: עד לעריכת רשימת המועמדים של המערך, וקביעת המצע ל- כנסת.

אבל הוא יודע, כי המצב לא יוקפא עד אז. יבואו התפתחויות, יוגברו לחצים. כי בעוד שהוא עצמו אינו מעוניין בהכרעה מהירה — מעוניין בה פרס בכל מאודו.

לפרס אין מה להפסיד מפרישה. ברור לו, כי בחזק המערך צפוי לו חנק פוליטי אישי אבל מוחלט. אין לו השפעה במזכירות ה- מפלגה. פינחס ספיר אינו אורב אותו ואינו מוכן אפילו להציע לו גיבוי שיפטיסו. פרס יודע שגולדה מאיר שונאת אותו, עוד מ- תקופת היותה שרת-החזק והוא מנכ"ל משרד הביטחון.

רק מחזק למע"י יש לו סיכוי להיות שוב בוס של מנגנון משלו, להבטיח לעצמו עמ- דה כלשהי בזכות המנדטים של רשימתו. כמו פרס — עוד כמה מראשי רפ"י ל- שעבר סובלים מתסכולים ומחפשים חופשי- פעולה ברשימה עצמאית. אלה ניסו שבוע

הילד הקטן בפניה הצמרף השבוע אל תושבי רצועת עזה, תחת שילי- טון ישראל. כמה שעות לפני שתמונה זו צולמה, הוא חצה את תעלת סואץ יחד עם כ-80 מתושבי הרצועה, שנשארו במצרים אחרי מלחמת- ששת-הימים, ועתה חותר להם לשוב לבתיהם. חצר בית-הספר בחאף- יונים סודרה כתחנת-ימכם זמנית, והחוזרים ממצריים הושבו על- סמלים עד אשר נערכה בדיקה בתעודותיהם ובמישעניהם.

האחרון. מן הסתם הבינה, שכרגע שיהווים יקחו את אדמותיהם של ערבים, יפול הפור סופית, בעד סיפוח, ונגד שלום.

מפלגות

מי מבזבז

את כספי הפועלים?

אנו רואים כלא-סביר לשלוח שיקים ב- דואר לפעילים, ללא בקשה מוקדמת וללא הסבר לצורך מה יוצא הכסף.

כן נראה לוועדה שסכום של 40 אלף ל"י, שהוצא על מנת לגייס חתימות לצורך הג- שת הרשימות, היה מוגזם ולא עמד בשום פרופורציה לחתימות שהוגשו מצד אחד, ול- צורך בחתימות מצד שני.

פעמים נודע שאין צורך בחתימות, אולם המשיב בהשגות, תוך השקעת סכומי כסף גדולים. הסכומים הגדולים שהוצאו להשגת החתימות, ביחס לתקציב הכללי, הפחיתו מן מנת שיתארגנו טוב יותר מבחינה אירגונית ביום הבחירות, או על-מנת לדאוג לכך ש- ישובו משקיפים שלנו ליד הקלפיות, בכדי למנוע מעשים בלתי-הוגנים מצד סיעות אחרות.

כן לא נראית לנו השיטה של תשלום ל- מחתים, עבור כל חתימה שהוא מגייס.

הפרט המחפיר. זהו ציטוט מתוך (המשך בעמוד 26)

90, תושב אחד הכפרים הללו — ואדי שחיס — לכתב העולם הזה:

"מיד אחרי כיבוש הגדה על-ידי כוחות- ישראל, חתלו לבקר במקום הרבה יהודים, ולחפש חלקות שהיו שייכות להם כביכול. כשראינו ככה, התחלנו לחשוש לגורלנו. פנינו למימשל הצבאי וקיבלנו העתקים מ- שטרי-הקנייה שלנו.

אבל זה לא עזר. בשבוע שעבר קראו לנו אל המושל בבית-לחם, והוא אמר לנו שה- ממשלה רוצה את האדמות שלנו, ואנחנו צריכים לפנות את הבתים שלנו תוך 72 שעות.

"החלטנו מייד לפנות לראש עיריית חברון, שיין מוחמד עלי אלג'עברי, לקחנו אוטו- בוס שלם ונסענו אליו. למרות שהכסרים שלנו לא שייכים לחברון, הוא היה היחיד שאליו יכולנו לפנות.

"שיין ג'עברי שמע אותנו ושלא מיברק לראש-הממשלה. אחר-כך נודע לנו שהיא ה- ליטה לעכב את הצו. אבל בינתיים כבר באו לכאן אתמול מהנגסים והתחילו למדוד את הבתים שלנו. הם אמרו שמתכננים לתת לנו פיצויים. אמרתי להם שיקחו חבית סולר וישפכו עלי ועל הבנות שלי, רק ככה יוצי- או אותי מהבית שלי."

או סיפוח? או שלום. ראש עיריית חברון גילה לכתב העולם הזה שמיד כש- הגיעה אליו הממשלה, כינס להתייעצות דחור מה את כל ראשי הכפרים בסביבה. ההצעה הראשונה שהועלתה הייתה: לשלוח מברקי- מחאה לכל השגרירויות הזרות בישראל. רק

האם באמת אבדו חצי מיליון הלידות של האנשים הקטנים?

קריאה המדפוסית הבהולה נתקב-לה עלידי המרכונית במשטרת רמת-גן: "שמי לידה מצגר, אמרה האשה מעבר ל-קו, במיבטא ייקי בולט. "ברצוני להודיע שבעלי נעלם. הוא יצא מהבית בשעות ה-בוקר המוקדמות עם תיק ובו ניירות-ערך ומזומנים בשווי של עשרת אלפים לירות."

המשטרה נכנסה מייד לפעולה. ניירות נש-לחו לנקודות-מפתח, הכבישים נחסמו בכל איזור תל-אביב. מיברקים בהולים נשלחו לכל תחנות המשטרה בארץ.

היה זה בבוקר הרביעי ליוני, בשעה תשע וחצי בערב, באותו יום, הוברר ש-היתה זו אועקת-שווא. ריכרד מצגר נת-גלה ליד מחסום בכביש גהה, כשהוא בריא ושלם ליד הגה הקורטניה שלו, וכל כספו בידו.

אולם אותה אועקת-שווא שימשה אור-אדום לאועקה חמורה הרבה יותר, שזיעזעה את עולם-הכספים הישראלי לא פחות מהת-מוטטיות הבנקים בשנים האחרונות, הנחית-לה מכה חמורה לבורסה התל-אביבית ה-

מיקדש המזון: אולם הבורסה בתל-אביב

מסוכנות. לעיתים, הולכת לאיבוד. הקרן וה-ריבית כאחד, כאשר הלוח פושט-רגל.

● אנשים רבים ששיחקו בבורסה, הפ-סידו בה סכומים נכבדים בשנות המיתון. על-מנת להסתיר את הפסדיהם, לוו כספים בריבית שחורה. כאשר לא הספיקו רווחיהם מן העסקים ההגולים לשלם עבור הריבית, נאלצו לפשוט את הרגל.

● היו גם מיקרים שאנשים הבריחו את כספם לחוץ-לארץ, והכריזו על עצמם כי פושט-רגל.

קשה לדעת איזו משלוש האפשרויות — אם בכלל — מסבירה את הסתבכותו של מצגר. דבר זה יתברר רק בהתערבותו של היועץ המשפטי וחקירה של המשטרה.

דבר אחר ברור: מצגר מעולם לא ביזבז כספים על חיי-מותרות או הוללות. ביתו ב-רמת-חן בולט בצורתו המיושנת וקירותיו קלנפיה-הטית. מלבד פגישות על כוס-קפה עם חבריו משכבר הימים לא נהג מצגר בבלות במועדוני-לילה, או בילויים יקרים אחרים. במשך שנים היה יוצא למשרדו מדי יום בדריקנות של ייקה, בשמונה בבוקר, חוזר בשעה אחת לארוחת-צהריים, ושוב יוצא ל-עסקיו עד שעות הערב.

עתה, למרות האמון שרכשו לו, התחילו לקוחותיו פונים לפרקליטים בבקשת סעד. למשטרה הם עדיין מהססים לפנות. המעניין הוא שאיש מלקוחותיו אינו רוצה להזיק לו, למרות ההפסדים הכבדים שהוא גרם להם. "התמוטטותו של מצגר עלולה להביא להת-אבדויות, דוגמת המשבר הכלכלי בשנות ה-שלושים בארצות-הברית", טען עורך-הדין

לא בסדר בעסקיו של הסוכן הוותיק — עד שנעלם.

★ ★ ★
"לא חייבים לרווח"

פרישה הגיעה לאוזניו של מנהל הבורסה, ד"ר דויד אוטנווסר, מפיו של מצגר עצמו. זה פנה אליו והסביר לו כי הסתבך בחובות. לא יוכל לעמוד בהת-חייבויותיו. בעת ובעונה אחת התחייב מצגר להפסיק את פעילותו בבורסה. סיפר ד"ר אוטנווסר: "מצגר נעלם מביתו ב-4.6.69, ונמצא באותו יום. אחר-כך נעלם שוב כע-בור פחות משבוע. או התחלנו לתהות מה היו המניעים להעלמותו. מינינו מבקר, את רואה-החשבון של הבורסה, מר משה עמנו-אל, בדיקת מיסמכיו של מצגר הראתה שהוא חייב חצי מיליון לירות.

עד עכשיו לא היתה לנו כל ביקורת על חשבונותיהם של חברי הבורסה", הסביר מנהל הבורסה. "לא היתה לנו רשות לעיין בספרים של החברים, והם לא היו חייבים למסור לנו שום דו"ח על מצב עסקיהם. תנאי הקבלה החמורים לבורסה נועדו להב-טיח את מהימנותם של החברים בה, ללא צורך של פיקוח. כדי להתקבל כחבר בבור-סה, חייב אדם למלא תנאים לא קלים, רא-שית, עליו להיות בעל-מיקצוץ בניהול-עסקים בניירות-ערך על חשבון צד שלישי. והעיסוק בניירות-ערך חייב להיות עסקי העיקרי. (להוציא בנקים, שאינם חייבים למלא תנאי זה).

שנית, עליו להיות בעל יכולת כספית נאותה. צריך שהיה לו הון גזיל של לפ-חות מיליון לירות. שליטת, הוא חייב להחזיק משרד באיזור המסחרי בתל-אביב.

מלבד זאת, חייב חבר-בורסה להיות בעל שם טוב, עבר ללא-דופי, ואדם שמעולם לא היה פושט-רגל. כן עליו להביא המלצה משני חברי-בורסה ולמסור פרטים מלאים על מצבו הפנסיו-ריכרד מצגר, ממייסדי הבורסה, מילא ב-שעתו, לפני עשרות שנים, את כל ה-תנאים האלה. הוא הגיע ארצה בשנות ה-שלושים, יחד עם קבוצה גדולה של עולים עשירים מגרמניה, מומחי-בנקאות כמו אלרן, פויכטנגר, ויסקינד, דנציגר, ולצמן ותוכי-לר. חלק מחברי הקבוצה, כמו אלרן ופויכט-ונגר, יסדו בנקים. החלק השני, כמו דנציגר, תוכלו ומצגר, הפכו לסוכנים בניירות-ערך. מהימנותם של אנשים אלה היתה מעל ל-כל ספק. לקוחות הפקידו בידיהם של מצגר כספים ללא כל קבלות, הורו לו לעשות בהם כראות עיניו.

סיפר אחד הלקוחות, שאיבד עשרת אלפים לירות לאחר שמצגר הוכרז כפושט-רגל

אנמית. והכי גרוע — פגעה בעתידם ובגור-לם של עשרות ומאות חוסכים קטנים, ש-הסכונותיהם הדלים אבדו.

★ ★ ★

נעדם-חזר-נעדם

ריכרד מצגר נחשב עד לחודש האח-רון לאחד הסוכנים הוותיקים וההגונים של הבורסה התל-אביבית. משרדו ברחוב לילינבלום 41 המה מלקוחות. יום-יום אפי-שר היה לפגוש את האיש הקשיש, בעל העיניים הכחולות-אפורות, בין כותלי ה-בורסה התל-אביבית, כשתיק עבה מתחת ל-זרועו, והוא מבצע עיסקות שונות.

שבועיים לפני היעלמו המיתוריו חלו ב-התנהגותו שינויים שעוררו תמיהה בלב לקר-חותיו וחבריו בבורסה. מצגר, שנחשב תמיד כהיט בקרב בבורסה, לא הופיע פתאום מספר ימים רצופים. אחר-כך הופיע למספר קדות ונעלם. לקוחותיו, שרכשו לו אמון ללא סייג, סרבו להאמין לחיזות שמשוהו

ד"ר דויד אוטנו-וסר, בעת ש-היה עם חוליית העולם הזה, בתוך משרדו.

מצגר היכן כספי האלמנות?

זה האיש!

זאת היא התמונה היחידה שפורסמה, עד כה, של ריכרד מצגר. היא צולמה בבורסה לניירות-ערך בתל-אביב, שעה שהמתחן ה-ותיק היה שקוע במעקב אחרי תנודות המחירים של ניירות-הערך, לפיהן חישב את פעולותיו.

חיים ליטווינסקי, המייצג שניים מן הנושים.

★ ★ ★
הסום נמלט — השער ננעל

נפירתו של מצגר יש גם השלכות נוספות. הסוכנים הקטנים לניירות-ערך מודאגים כיום מן האפשרות שפשיטת-הרגל של מצגר תערער את אמון הלקוחות.

לפני כשבוע נתקבל בתקנון הבורסה חוק-עזר חדש: חברי הבורסה יהיו חייבים למ-סור, פעמיים בשנה, דו"חות כספיים, מאזן וחשבון רווחי-הפסד שלהם; "לו היה תקנון זה בפועל קודם — לא היה קורה מה ש-קרה עם מצגר. היינו מקבלים ממנו את הד-מאזן שלו, ומצבו היה ידוע לנו עוד בתחיל-ל הסתבכותו", אמר ד"ר אוטנווסר. "זאת לא אומרת שאנחנו ניהפך עתה למשטרה או רשות מפקחת. פעולות של תיווך-סדרות או עסקים אחרים שחברינו ניהלו מחוץ לבורסה — לא יהיו גם להבא בסיקוחנו."

אין ספק שהיה צעד חשוב, אף אם, במידה מסויימת, באחיזה. נעילת דלת האורחה לאחר שהסום נמלט, אולם כל זה לא מעניין את החוסכים הקטנים, השואלים במרידות: האם באמת אין להם כל סיכוי לקבל את

"אדם כמו מצגר מסוכן יותר מהפושע וה-רמאי הגדול ביותר. כשיש לך עסק עם אדם מן העולם התחתון, אתה יודע עם מי יש לך עסק. אבל מצגר היה שיא המהימנות. איש מקסים, תרבותי ובעל הופעה מעוררת אמון. כשהמקדק בידיהם את הכסף — הרגשת שהוא בטוח יותר מאשר אצלך."

מצגר הוכרז כפושט רגל, לפי בקשתו, לפ-ני כשבוע. מייד אחרי זה, הופעה מן ה-בורסה, לדבריו, הסתבך בגלל לקיחת הלוח-אות בריבית קצוצה.

בגלל מוצאו, שמו הטוב, מעמדו המכובד ובקיאיותו בענייני כספים וניירות-ערך, נהרגו למשרדו של מצגר עשרות רבות של לקר-חות. רובם יוצאי גרמניה, שהפקידו בידיהם את כספי הפיצויים שקיבלו, או את חסכונותיהם המעטים. רבים מביניהם היו קשי-שים ואלמנות, שלא הבינו מאומה בעסקים, סמכו עליו בעניינים עצומות.

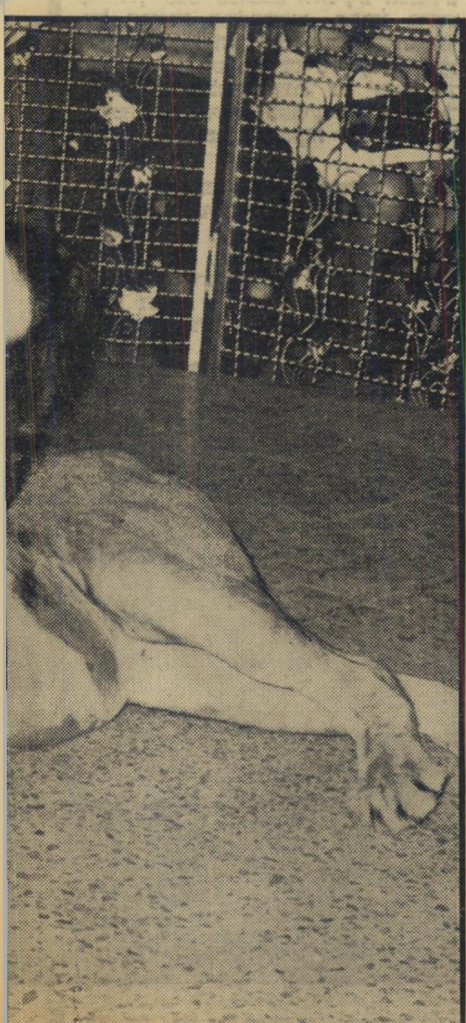
בעבר כבר קרו מיקרים דומים של פשי-טות-רגל מתמדת אי-יכולת לעמוד ב-התחייבויות. הגורמים לכך, באותם מיקרים היו שונים. אחדים מהם: האדם שהסתבך החליט להגדיל את רווחיו, הילולה את הכספים שבידיו בריבית קצוצה של 24% לשנה בלונגטון באלבני

גילוי או

מסלינה שוכבת על האריה קוליאט, סולמן מושך

פתאום מתפרץ אל תוך הכלוב סולמן הטאטארי ה-
נוראי. פרוץ שיער, מבט אכזרי בעיניו, ובידיו נתון
ארוך ומקל. עכשיו ברור למה רע כל כך למסלינה בו
סולמן הטאטארי רוכן קדימה, צועק מייד בוחאחא ג

בו הא הא

הזאבים מקנאים באריות * רק

הילדים יודעים לצחוק * עומר כייאם

היה ציוני * ועליזה עזיקרי שותה שמפניה:

רק לא לחיי הקולונלים

לאומי, שעורכת כת הקולונלים השלטת
ביוון. אבל מה, אצלנו לא מערבים פולי-
טיקה באמנות. במיוחד כאשר האמנות
מביאה איתה טיול ליוון על-חשבון ה-
ממשלה. שלהם, לא שלנו.
דייב קרול מלהקת ה"סינגינג" ית-
חרה בה וישיר על איך שהוא בודד
ועצוב.
עליזה תייצג את ישראל, ודייב את
אנגליה, אבל זה עוד לא אומר שהם
לא חברים טובים בחיים.
עובדה שאפילו שתי שמפניה זה לחיי
זה במסיבת-פרידה, שהחברים של עלי-
זה עשו לה לפני נסיעתה, בדיסקוטק
„עינבר“.

עוד שבוע תשיר עליזה עזיקרי בחו"ל
על איי הזהב, באותו מקום איפה ש-
אלכסנדרה שרה עוד לפני שנה את ה-
שיר מהסרט „איריס“ בפסטיבאל בינ-

דייב ועזיקרי: נעליים

אחר-כך שתי לחיי הבת של עליזה,
לחיי מדינת-ישראל, מלכת אנגליה, אבל
לא לחיי הקולונלים השולטים ביוון,
שאליה הם ווסעים. בסוף שתי לכבוד
ארגז השמפניה שיקנה מי שיפסיד למי
שינצח, ואז הבטיח דייב לעליזה שאם
תנצח יקנה לה מתנה, כי סתם ארגז
שמפניה זה לא מספיק. דייב שאל אר-
תה מה היא רוצה, ועליזה אמרה:
נעליים.
עליזה שאלה את דייב מה הוא רוצה
אם ינצח, ודייב אמר: מכונית „מוס-
טנג“. החבר של עליזה ששון שאל: עם
מיסים או בלי מיסים, אבל לא היה מי
שיענה לו, כי דייב הזמין את עליזה
לרקוד.

אה אחד לא הסתבר

כיוון שאז הם עסוקים בעניינים חשובים
באמת, כמו לאן ללכת הערב להתברר.
למסקנות עגומות אלה הגענו אחרי שהצ-
טרפנו אל אביטל, פנטומימאי ישראלי, ש-
חזר לארץ אחרי שנים של לימודים בחו"ל.

האורחים התל-אביביים הם עם מוזר קצת.
כשעוברת ברחוב חתיכה עם מחשוף, הם
יוצאים מגדרם. אבל בשביל בידור אמיתי
הם אוהבים לשלם, והם לא אוהבים להת-
ברר כשהם יושבים בבית-קפה במוצאי שבת,

צנוחל דהפד במנולת: לא שומעים!

אביטל לא היה כאן בנמן המלחמה, ונראה
שהוא מרגיש אשם במיקצת, כמו כל ישר-
אלי שלא הצליח להגיע.
לכן הוא בא לארץ כדי לתת הופעות ל-
חיילי צה"ל.
בערב פגש אחד עלה בליבו רעיון, להס-
תובב בבית-הקפה התל-אביביים, ולהצחיק
את האנשים. כמו שעשה כשהיה עוד תלמיד
בפאריס. אלא שאז היה אוסף אחרי ההופעה
כסף בכובעו, בשביל שיוכל לחיות מזה.
אביטל יצא מהבית, מאופר ולבוש כמו
להופעה, עם כובע מצחיק, ומכנסים עם
כתפיות. הוא התיישב ככה בבית-קפה, ו-
הזמין אבטיח.
אביטל ישב וחזקה שמישהו ייגש אליו,
ינסה לדבר איתו או יחייך לפחות. איש לא
זז. אפילו המלצר התעלם ממנו.
חשבנו שזה סתם מיקרה, והלכנו למקום
אחר.
בבית-הקפה השני עלה אביטל ישר על
שולחן והתחיל לשחק. איש לא הסתכל, רק
מישהו צעק בהומור צברי אופייני: „לא
שומעים!“

משם הלכנו לכיכר העירייה, איפה שיש-
ארו עוד כמה עשרות ילדים שההורים
הרשו להם לשחק מאוחר. הילדים הקיפו
את אביטל, וביקשו ממנו להציג להם הצגה,
נגעו ביראת-כבוד בכובעו, וצחקו ושמחו
והורו לו.
זה מפני שהם ילדים. בעוד כמה שנים,
כשהיו גדולים וילכו להיכל התרבות להופ-
עת חצות, כידאי יתעצו גם טעמם.

דירות

זנב: אוה... אוה...

אי וה- חיד, המקפל בתוכו גם נימה דקה של לעג, שוט ומתחיל להרביץ למסלינה בשוט. מסלינה מתפתלת לכל הכיוונים ואומרת ומפ- כל הזמן אוה... אוה... אבל הטאטארי ה'

אכזרי לא מסתפק בזה ומכניס לכלוב שני אריות. אחד עם רעמה גדולה ואחד בלי, ששוקלים ביחד שש מאות קילו, ואוכלים ביחד ארבעה-עשר קילוגרם של בשר — ביום אחד.

האריות הנ"ל מתיישבים על שני הכיסאות שבכלוב, ומסתכלים על מסלינה במבט מר- חם ובנימוס רב.

מסלינה כל-כך מרוצה מזה שמישהו סוף סוף מסתכל עליה במבט אנושי, עד שהיא רוקדת ממבו סוער, ומורידה גם את ה' חזייה.

הטאטארי האכזרי ממשיך להרביץ לה, א' בל היא בכלל לא שמה לב אליו, למה ש' היא עסוקה בלחבק וללטף את האריות וב' למשוך להם בונב. אחר-כך היא גם שוכבת על האריות ומלפפת להם את הרגליים, כמו שכל אריה אוהב שיעשו לו.

את הליטופים האלה היא מבצעת בשעה שהיא שרועה על האריה בכל מיני תנוחות: בכריעה, בשכיבה, רגל מצד אחד ורגל מצד שני, שתי הרגליים מימין או משמאל — ותתפלאו: האריה לפעמים גם עוצם את ה' עיניים שלו. כנראה מרוב תענוג.

ואת כל זה היא עושה שעה שהפראי הזה, סולימן הטאטארי, ממשיך לנהום ול' הרביץ לה עם השוט שלו על אברי גופה החשופים.

לסולימן נאמס להרביץ למסלינה, אז הוא מתחיל להרביץ לאריות.

הערב מגיע לשיאו. מסלינה אומרת אוה... אוה... סולימן אומר בוהאחא — והאריות אומרים המ... המ... למה שגם הם לא אוהבים שירביצו להם.

מי שהכי מבסוט מכל העסק זה הקהל ב' מועדון היפואי זורבה, העומד על שולחנות ועל כיסאות, ועוקב במתיחות אחרי המחזה מקפידהם, כשרוחם של טרזן וגירון קיסר מרחפות במקום.

היחיד שלא מתרגש זה החבר הקבוע של מסלינה, עוד מאוסטרית. הוא עומד ליד דלת הכלוב ושומר שהאריות האפריקאיים לא יאכלו את מסלינה, ועוד יותר שומר שהזאבים התל-אביבים לא יראו לה יותר ממה שהוא מסכים שיראו לה, דהיינו, את הפופיק ואת מה שמוסתר מתחת לשני ה' עיגולים המודבקים לה על החזה, בגודל אגורה כל אחד.

יש גם גבול שהבן-אדם מוכן לסכן ב' חיים שלו.

הוא והיא והמלחמה הבאה

ביום השישי לקחה מריה של את שני ה' בעלים שלה, מהחיים ומהסרט, וייט ריילין וז'אן מארה, לשמוע קצת אידישקייט ו' ציונות. אפה אם לא עומר כייאם. ומפי מי אם לא מפי יפה ירקוני.

זמרת שלוש המלחמות שרה לכבוד האור- חים פנינים מהרפרטואר המלחמתי שלה. ב' מלחמת-השיחרור עוד התפנה ז'אן מארה, ה' בעל מהסרט, ללגום מהוויסקי שלו. במיצע סיני כבר התרגש עד דמעות, וכשהגיעה יפה לנאצר מחכה לרביץ, נכנס ממש לאסטאזה. הוא שכח אפילו להסתכל לתוך המחשוף של החתיכה מהסרט שישבה לידו.

אחר-כך שרה יפה גם ביידיש, ומריה של חיבקה בחום את בעלה הראשון, זה מהחיים. כי מריה אוהבת לדבר אידיש שזה נורא. יפה גמרה לשיר, וסיפרה לז'אן מארה על ישראל ועל שלוש מלחמותיה, אבל בזהיר רות, ולא בבת אחת, כדי שלא יפרוץ בבכי. אם זה יימשך, הוא עוד יתגייס למגבית.

לכו לפי האף

פעם היתה באבן גבירול 114 מיסעדה פולנית. אחר כך היתה באותו מקום מיסעדה הונגרית. מייד אחריה היה שם קפה „גראנד", ואחר כך היה סגור. השבוע שוב נפתח המקום. הפולנים

מארה, של וריילין: אידישקייט

הפאקיר המפורסם חיימקה בלאס. במשך שנים ישב חיימקה כל היום ב„כסית", וכולם חשבו שהוא סתם בטי- לן ולא ידעו כי הוא היה שקוע ב' „נירוואנה", ושיגיע יום וחיימקה יפתח את המיסעדה היהודית הראשונה בארץ, ובמיוחד התיכון. אצל חיימקה תוכלו לבחור מבין שמונה מנות עיקריות, כולן

צוברים קאלוריות: צבי ירון וג'ודי כוכבא במיסעדה היהודית

מבושלות עם קארי, כל מיני סלטים אכזזיים ומאנגו כבוש, ולאכול את הכל בעידודו האינסוף של בודהה, התלוי על הקיר. לכל אלה המתקשים למצוא את המקום — תלכו לפי הריח.

באו בשימחה לאכול בלינצזעס, ותהונגי רים באו לאכול גולאש, אבל חזרו הבין תה רעבים ומדוכאים, למה שעכשיו זה אך ורק מיסעדה הודית. בעל העסק הנוכחי וגם הטבח הוא

רוצות? פנו לדוד סאם!

מי שרוצה אותם, שתלך לסם אבנרי. הם לא עושים שום דבר בלי אישורו, וסומכים עליו ועל יושרו, כיוון שהוא נשוי ואשתו לא אוהבת קונצ'ים. אפילו אם סם מסכים, אז הם צריכים לע' שות את הכל עד שעה אחת וחצי בלילה, וללכת לישון בלי תירוצים. לפני שהם הול' כים לישון, הם באים להגיד לסם לילה טוב, ולמסור לו דו"ח. אם היו ילדים טובים, סם קונה להם אבטיח. ובכלל, ממתי שהפסיקו להתמסר בקלות, הם מרגישים הרבה יותר טוב. עכשיו יש להם אפילו כוח להצטלם בשביל מודעות לסיגריטות.

לכל אורח מכובד בארץ יש כבר מזמן אמרגן הדואג לעניינים שלו. לפועלי הנמל, למשל, יש בקר, הדואג להם אפילו להופעות בטלוויזיה. נותר רק מיעוט מנוצל אחר, ולמרבית ה' שמחה נמצא גם להם מושיע. סם אבנרי מ' דרום-אפריקה הסכים לדאוג לאינטרסים של החתיכים התל-אביביים. לעת עתה יש לו שלושה קליינטים. יאיר הורן, אורי ספר ויגאל אטלס. כולם חתיכים, יפים ודוגמנים. מהיום ואילך נגמרו הימים שהחיתוכות יכלו סתם ככה לטלפן אליהם, לעשות להם עיניים או לבקש טרמפ הביתה. נגמר.

יאיר, אורי ויגאל עם סם: אשתו לא אוהבת

המ... המ... מסלינה וקוליאט לפני המכות

אשת שר הביטחון

משתלמת ברפתנות

יומה ברוכה, שלא תצא לפועל, גילה פרופסור חיים שיבא, מנהל בית החולים בתל-השומר. הוא פנה ליו"ר הכנסת והציע לארגן לחבריה הכנסת התעמלות. יו"ר הכנסת קר"ש לוז בישר לשיבא כי פנה קצת באיחור, היות והכנסת השישית עומדת לסיים את מושבה אך הוא ימליץ על כך בכנסת השביעית. ידוע, אגב, שלוש עצמו נוהג מדי בוקר להתעמל לצלילי הרדיו. ● הדבדחן שבין חבריה הכנסת, מר" דכי סורקיס, ניצל את טכס הצגת הגובי לגנים של האמן היהודי מארק שאגאל בבניין הכנסת, כדי לעקוץ את ח"כ מרדכי בן פורת. היה זה כשיספר האמן כי הוא אוהב את חיפה, ירושלים ותיא. לחש סורקיס לבן-פורת: "חשאל אותו למה הוא לא אוהב גם את אוריהודה". ● להפתעת חייה וכתה לאחרונה ליוזאבט אופומבובי, משתלמת מאוגדה השותה בישראל בבית הספר החקלאי כנות, שם היא מתמחה ברפ" תנוות, עת קיבלה לפתע מיברק, בו נתבשר רה שבעלה נתמנה לתפקיד שר הביטחון של אוגנדה. ● דורשי מרתק התקיים השבוע במועדון-הלילה היפואי עומאר כייאם בין הזמרת יפה ירקוני וקבוצת ציתונאים בריטיים. אחד העיתונאים, ששהה בישראל בימי המנדט הבריטי, אמר ליפה שגם אז וגם היום מלאה ישראל במחנות צבא. השיבה לו יפה, "אלא שאו הם היו בריטיים והיום הם ישראלים". ● אגב, יפה, שהופיעה באחד מבסיסי צה"ל בצפון הר ארץ, הופתעה כשהתברר לה שאין עבודה מקום במסוס חזרה. לאחר שהתערב המגיד במקום, מינו אנשי ארץ שני נוסעים שהתנדבו להתפנות, לאחר שהתברר להם שהוא מיועד ליפה ירקוני שהתנדבה להור

מחכות לחטיפה

אנשים

וכה הרב איסר אונטרמן — ולא בגלל בעיות דת. הגיואסיטיסם הדרום-אפריקאי מצא לנכון להתקף את הרב על מלחמתו בחצאיות המיני. ● לאחר תקופה של שש שנים בישראל, יחזור בשבוע הקרוב מזכיר שגרירות קובה בישראל אמיליו קבלירו לארצו. קבלירו הגיע לארץ בהיותו בן 22, למד את השפה העברית על בוריה וניהל את השגרירות תחת פיקוחו של השגריר ריקרדו סוכרינה אילובוב, יהודי קובני המממן את פעילות השגריר רות מכיסו הנחשב לידים האישי של גולדה מאיר ופינחס ספיר. הוא חזר להשלים את לימודיו בהחנאה.

ריקדומט קבאליירי
"קובה סיו" בעברית

פיצ בצפון. ● שומרי-ראשו של שר הביטחון חון משה דיין עובדים שעות נוספות וקשות. השר, היוצק כאובה מאכלים משור בחים, נוהג לצאת כימעת ערב-ערב לסעוד את ליבו במיסעדות היקרות שבעיר. כך למשל סעד השבוע במיסעדת פונטנבלו בר-חוב דינגנוף, ושומרי נאלצו לשמור על דלתות המיסעדה מפני סקרנים ואורחים בל-תירצוים. ● שידור יוצא-דופן הושמע בשבת ע"י כתב גלי-צחיל אריה ארד, שהקליט את שאגות אהודי מכבי-שעריים עת שיחקו נגד הפועל תל-אביב. השידור כלל בין השאר צעקות כמו "טיש בן זור" נה", "מתח להסועף", ועוד פנינים בלתי-מצונזרות מסוג זה. ● מישחקי-כדורגל מסוג אחר בהם יש קהל אהודים קטן יותר, מתנהלים יום-יום בבריכת גורדון בתל-אביב, בה יש לרשות הקהל שולחנות כדוריד. מדי בוקר אפשר לראות את מר טב שחקני ישראל, כמו עורד תאומי, יעקב בן סירה, חנן גורדבלט, שלמה ניצן, ואחרים, כשהם מתחרים ב-התלהבות. במישחקים אלה משלמים המס-סידים לזוכים קפה ועוגה. ● טבח אשר מאכליו זוכים לאחרונה לקהל לקוחות גדול הוא הרב-סרן צנחנים לשעבר משה ינר קא, המנהל את מיסעדת קלפורניה בזמן שהותו של בעליה, טיס השלום אייבי נתן, בחו"ל. ינוקא מבשל, מגיש, מספר בדיחות, והצליח להחזיר למיסעדה חלק נגד-כר של הקהל שעזב אותה כשעזב אייבי את הארץ. ● לא כל אחד מוכן לנסוע ל-כפר ויתקין מתל-אביב בשתיים לפנות בור-קר כדי לחפש כסיכה שלושה אמינים ש-עשו זאת. המנחה מני באואר, השחקן דוד טופז והצייר יורם לוקוב, נוכחו להפתעתם שכאשר הגיעו לכפר ויתקין לא זכר טופז, שהזמינם, את שם בעל-המיסכה. רק לאחר שעה של חיפושים הגיעו למקום המיועד, ואז התברר להם שנותרו רק בעל-הבית וכמה מידידיו — והרבה יונים צלוי-יות. השלושה לקחו עימם כמה יונים כצידה לדרך וחזרו לתל-אביב. ● מה קורה כש-לומר נמאס לשר על הבמה? אריק איינשטיין, שהופיע בתוכנית תיבת-נוח בבית-החייץ נקרא לשוב לבמה עוד ועוד. לפני סיימם, רתרגו, והציג את שירו האת-רון כ-שיר האינפנטילי על מכוסף-הבגנות. גם לאחר שיר זה הוא נקרא לבמה. ● אליהו נאורי, ראש עיריית באר-שבע, סתח את יום-השיקום של משרד-הסעד, וספך נערך השבוע, בפנייתו לשר-הסעד, יוסף בורג, בבקשה למלא איאלו צרכים דחור-סים להם זקוקה העירייה: "אך איני רוצה להסתבך עם שר-הסעד, כפי שהסתבכתי עם שר-התחבורה, עקב בקשותי לטובת ה-עיר", מיהר לומר. ענה לו שר-הסעד: "אין דבר זול יותר מהבטחותיו של שר בימי-החירות". ● להתקפה חריפה בעיתון יהודי

אורגיה בשער האריות

ליים וזרים. מעשה שהיה כך היה: איש הסרטים עמ' נואל הניגמן החליט שישראל זקוקה לדור-לרים, וחבל שהאמריקאים מבזבזים מיצרן יקר זה בססדר על עשיית-סרטים. הוא שיכנע את הבמאי ג'ון האוארד לעשות סרט פירסומת בישראל, ליד שער-האריות. הא-מריקאי, שהתגלה כציוני נלהב, נענה לה-צעה. הניגמן גייס לצורך סרט-הפירסומת עש-רות יפסיות מהאוניברסיטה, מהמכון של לאה פלשטר יסתם חתיכות מהדיסקטקים. בנוסף להם גייס כמה עשרות מהוסרי עבר-דה וחובבי סרטים. יחד עם מצלמת קולנוע יצאה כל הכבודה הזו לשער האריות כדי לעשות סרט שסיכור לעולם הרחב — ובי-עיקר לאורחי אמריקה — מה קורה כשמש-תמשים במהגילוח בכחוס. כל הגברים שהופיעו במקום התבשמו במהגילוח, והי-חתיכות לא יכלו לעמוד בפני הריח הגבירי-והתנפלו על הבחורים. הבחורים התנפלו עליהן בחזרה, ובשעה שהיו עסוקים ב-התנפלות הדדית, כשלגופם בגדים מתקופת-אנשי טרויה, פרצו הרומאים לעיר וכבשו אותה, בעוד תושביה מתעלסים תחת חסו-תו האדיבה של הריח הגבירי מבקבוק בכ-חוס. כמובן שאסור לשכות שהבקבוק, ב-מיקרה זה, מסמל את הסוס הסרויאני. מה-שכדאי לציין, כי בין החתיכות שניאותו להשתתף בסרט, ואשר צדו את עיני הבמאי, היתה בחורה בשם בארי. כשנשאלה לצרכי-פירסום מה שמה המלא, סירבה לומר. רק לאחר מירוים מקיפים התברר ששמה של בארי — כן, לא נעים לספר — ברושקה לובנאי קונוצ'ביץ.

החוטפים נחפזים לאורגיה

לכבוד
העולם הזה

אני בוגר שביעית בתיכון
עיוני, מגמה אלקטרונית, ואני
מחפש עבודה לחופש
באלקטרוניקה

אהוד גולדמן,
שדרות-ירושלם 61, תל-אביב

העורב

פרשת ריגול מרתקת
ומיוחדת במינה.

ח מ נ ו י

קיבלת
חשבונך,
פרע נא
אותו בחקדם.

תמונה המאפיינת את מישחקי הליגה הלאומית: שחקנים מכים אוהד שהתנפל על שופט

ליגת האלימות

ירי מאות ואלפי אוהדים קנאיים. מיספר פעמים הוגשו תלונות נגד האגודה הביטחית, שאין לה שליטה על אוהדיה הסוערים. לשיא הגיעו אוהדים אלו בשעה שנוצחה קבוצתם באיצטדיון בלומפילד ביופליידה הסועל תל-אביב. הם שברו, שרפו וחיבלו באיצטדיון המטופח והיפה, בנוסף לפצועים שהשאירו לאחר שהתפרצו למיגרש והיכו כל איש הפועל שנקרה בדרכם. גם במיגרשים אחרים היו תקריות בלתי-ספורטיביות. ברמת-גן הוכה השופט מימון זוהר במישחק בין הכוח-יריג למכבי-שעריים, לאחר שקהל חמוס-מוח פרץ למיגרש. בירושלים התפרץ קהל אוהדי קבוצת-הפועל ה-מקומית למיגרש לאחר שטען שהפועל מכר את המישחק להכוח-יריג. תוצאות ההתפרצות: שערם שבורים, יציעים הרוסים, גדרות קרועות, ומצור של שלוש שעות על המיגרש.

נוסף לאירועים הבלתי-ספורטיביים, בלטה חופעה נוספת במיגרשי-הכדורגל: חוסר תג-אים מינימאליים לקהל הבא למישחקים ומשלם במיטב כספו. מלבד באיצטדיון בלומפילד, חסרים בכל המיגרשים האחרים בתי-שימוש וברזי-מים, המושבים אינם נוחים, אין שערים מספקים ויצאה ואין מקומות-חניה בקירבת-המיגרשים.

אש במיגרש בהעדר שוטרים במישחק בין הפועל תל-אביב ובית-ר ירושלים, התפרצו אוהדים משולהבים, הרסו את שער איצטדיון בלומפילד, שילחו בו אש.

דוחק ביציאה כך נראה מיגרש המכביה בצפון תל-אביב, בגמר מישחק כדורגל. השערים צרים ומעטים, לכן חלק מן הקהל מטפס מעל לקירות.

זה חייב להשתנות!

אם לא רוצים שבשונה הבאה יהיה המצב גרוע יותר

עידוד ההגנות

ההתאחדות לכדורגל תכריז על מתן פרס כספי גבוה לאגודה אשר משורותיה יוצא מיספר השחקנים חגיגות ביותר, ושאוהדיה גילו התנהגות ספורטיבית.

שירותים

מיגרשי כדורגל בהם לא היו שירותים לקהל — ייפסלו מקיום מישחקים בהם. הנהלות הקבוצות ידאגו לקיום בתי-שימוש, ברזי מים, מיגרשי חנייה, וסידורי כניסה ויציאה המתאימים למימדי הקהל.

שיפוט

ההתאחדות תדאג לעידודם של שופטים צעירים ותקיים קורסים מתאימים לקידום הידע והכושר הגופני של השופטים הנוכחיים. כמו כן תדאג לחת' אחדות להפיץ חוברות בהן ייכתבו חוקי הכדורגל.

שמירה

הנהלת כל מיגרש בו מתקיים מישחק תחוייב לדאוג לשמירה משטרתית מספקת, על חשבונה. מיספר השוטרים ייקבע על-ידי מטה המשטרה במקום. לא תהיה שמירה במיגרש — לא יקויים מישחק.

הסברה

ההתאחדות לכדורגל, בשיתוף עם הנהלות הקבוצות, יצאו לפני תחילת מישחקי הליגה של העונה הבאה בהסברה לאוהדי הקבוצות נגד השימוש באלימות.

עונשים

ועדות המשמעת של ההתאחדות לכדורגל יחמירו בעונשים כלפי השחקנים שיגלו רוח בלתי-ספורטיבית, יחמירו בעונשי אגודות שקהל-אוהדיהן יתפרע, ויוציאו מהמירוץ קבוצות שאוהדיהן יפוצצו מישחק.

הליגה הלאומית בכדורגל הסתיימה. מאות אלפי צופים חזו במאות כדורגלנים ועשרות שופטים שניסו להנעים להם את שעות אחר-הצהריים של ימי השבת בספורט ה-סופולארי ביותר בישראל.

אך שעות אחר-הצהריים של ימי שבת הפכו מזמן בישראל לסטיבל של אלימות ברחבי הארץ.

היתה זו הליגה האלימה ביותר שידע הספורט בישראל. נזקים של אלפי לירות נגרמו במיגרשים כתוצאה מהשתוללויות המוניות. עשרות שחקנים הוצאו מהמישחקים בעוון התנהגות בלתי-ספורטיבית. עשרות אוהדים נפצעו בתיגרות אלימות ביציעים. שופטים סגנו מהלומות, אף מכר ניות של שופטים, עסקנים ושחקנים סבלו נזקים. בקיצור — הליגה ליגלה על מושל הספורט.

ירושלים שד אלימות. את מרבית התקריות האלימות סיפקו השנה אוהדי בית-ר ירושלים, שעלתה השנה לליגה ה-אומית מליגה א'. כימעט כל שחקן יריב שהופיע בירושלים יפחד לשחק בה פעם נוספת. הקהל הביתי-ירי שניפץ את שמשות מכוניות הקבוצות האורחות לא פעם, הוא מארח גרוע ביותר. שחקנים רבים זכו למ' סר של יריקות, סטירות וקללות כששיחקו בירושלים. כימעט כל שחקן וכה לכינוי "כו זונה" שניצצק במקלה מאורגנת על-

עם הגולש? גולש בצופן שלנו היה תותחים.

★ ★ ★

השליחות הראשונה

איך התחלתי את הקאריירה שלי כ-
מרגל? אז זה היה ככה: את השליחות הראשונה הראשונה שלי ביצעתי ביום העצמאות האחרון. קיבלתי הוראות עוד בחו"ל להגיע ארצה לחגיגות ולדחוף על המתרחש. אז עוד הייתי בקשר הרוק עם מדינת-פנורמה, שבשירותה הייתי עובד זה זמן רב. היה די פשוט לעבוד עבור פנורמה. ליקטתי ידיעות מחיילים וקצינים והעברתי אותם דרך הקונסוליה של גואדלופה, באמצעות סוכן-הקישור שלי, מיסטר זנסוי. אבל זה באמת לא לפירסום, כי הפסקתי עם זה ביום שהגעתי ארצה. כל כך התלהבתי מהחגיגות, התלהבות והמסיבות של יום-העצמאות, ששכחתי ללקט אינפורמציה, ופספסתי אותה.

האמת היא ששמחתי מאוד שפטרתי אותי. סוף-סוף היה לי קצת זמן לעשות חיים, לבקר במועדוני-לילה, מסיבות ודיסקוטק. קים, ואומנם כך נהניתי מהחיים כמה חודשים, עד שבא האסון: נסגרו הדיסקוטקים. את צריכה להבין: העבודה שלי כזמר היא מאמצת ומעצבנת. אני חייב להינשם מוכרח להוציא כמה שעות בדיסקוטק. מר-עדוני-הלילה כבר משעממים אותי, ולמיס-עודות אסור לי ללכת. רק לצימחוניות.

אז בגלל זה התחילו הצרות שלי. יום אחד אני מסיים את ההופעה שלי בשתיים בלילה. לישון — אני לא מסוגל ללכת. אני מתוח, עצבני. לא רוצה לבוא הביתה ולעצבן את האשה. אז הלכתי לסייל ברחוב בן-יהודה. ככה סתם, לשאוף קצת אוויר ולהירגע. סיתאום, בפנינת בן-יהודה-מנדלי, ניגשים אלי שני טיפוסים לבושים במעילי-גשם, למרות שזה היה ליל-קיץ לוהט. אחד מהם סונה אלי ושואל: "היי, אריס, מה אתה עושה כאן בשעה כל-כך מאוחרת?" הוא שאל בנימוס, אז עניתי לו את האמת: שגורא משעמם לי. ההוא מחייך ואומר: "בוא איתנו, יש לי רעיון בשבילך."

בשבועות האחרונים הוצפה האי-רץ בגלי-שמועות פנטסטיות: "אריס סאן מרגל. הזמר הידוע נעצר על-ידי השב. בחשוד בריגול ל-טובת מדינות-ערב. הוא היה מרי-גל מזה שנים. כל ההופעות שלו בארץ ובחוץ-לארץ היו רק מסווה לפעילותו כסוכן ערבי."

המדהים בכל סיפורי-הכרים הי-אלה היה, שנמצאו גם כאלה ש-האמינו בהם. וזאת — על אף ש-אריס סאן המשיך כרגיל בחופשו-תיו ברחביה-ארץ, כולל במוצאי-צה"ל. כתבת, "העולם הזה", ש-לכדה את המרגל המדומה כמור-עדות, "אריאנה" ביפו, הצליחה לסחוט את כל הסיפור — ישר

מאת אריס סאן

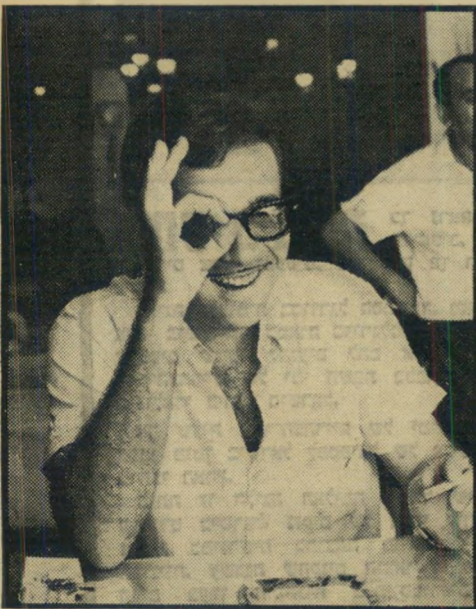
יצאת הריגול שלי היתה פשוטה: כשהייתי מופיע במוצאי צה"ל, הייתי מכחן את הרמקולים לכיוון הגבול. הצופן היה בשירים ששרתי. למשל: כששרתי את נערה ממש אוצר, זה היה צופן שגולדה נסעה לחוץ-לארץ לקבל כסף. השיר בומפס: הישראלים עומדים להפגין פעם אחת. בומ-פס-פס שתי הפגנות. לפעמים עמדתי במ-צב מבין, כשהייתי צריך לדחוף על הרבה הפגנות ישראליות. אז הייתי שר בום פס-פס-פס-פס-פס...

קיבלתי גם ציוד מתאים, כדי שאוכל לבי-צע את עבודתי כראוי. מלבד המשדרים, אותם הייתי מטמין בגיטרה החשמלית שלי, היה לי גם ציוד נוסף, חדיש ביותר. פטנט

„כולם צריכים לדעת איך נפלת ביד רשתות הריגול הערביות"

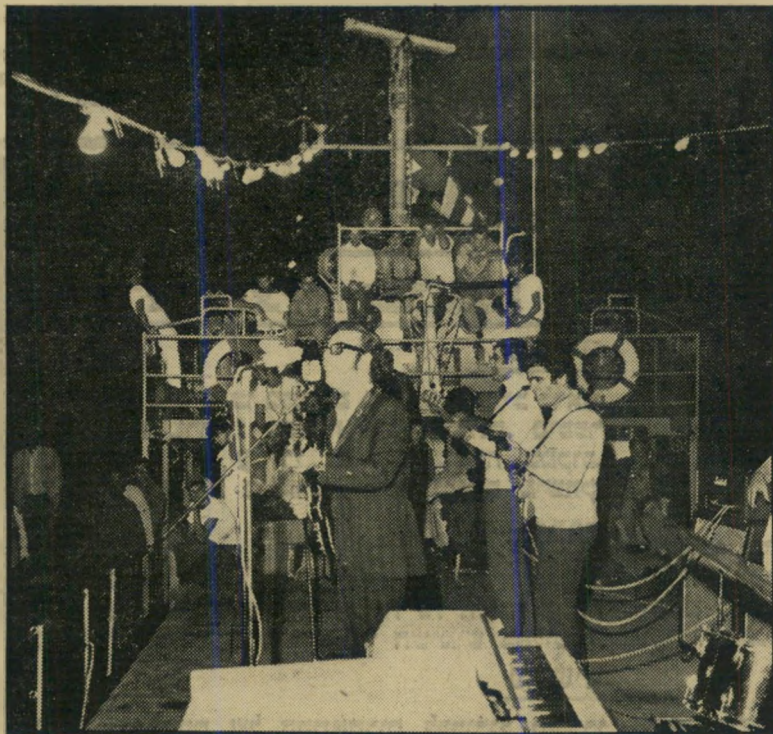
אריס סאן מרגל

הכל!

בילוש החיזון המקסים וההבעה ה-לבבית נועדו להסיר כל חשד מאריס, כשהוא בולש אחרי אישיות ידועה.

טוב, נסענו ליפו ושם, בחירבה חצי הרוסה, בתוך חדר דחוס-עשן שמעתי את הרעיון, איך יהיה לי גם עניין וגם כסף. מה לספר לך? זה מצא-חן בעיני. שאלתי אותם מה בדיוק אני צריך לעשות. "פשוט מאוד", אמרו לי. "אתה הרי בעלי-ניסיון בעבודה הזאת. אם כבר ריגלת בשביל מדינת פנורמה, שהיא ארץ רחוקה, למה שלא תעשה קצת עבודה קלה בשביל מדי-נות קרובות?" קפצתי כמובן על המציאה. תחמתי איתם על חווה, בייחוד אחרי ש-

אריס סאן מזמר לפני קהל מעריציו התמימים על סיפון אוניית-מלחמה של הילי-הים. אך מאחורי המסווה העליון, משדר המרגל המפורסם אותות-צופן לשבע מדינות, באמצעות הגיטרה-משדר שלו.

מרגל בפעולה

צופן אריס סאן מעיין בכיכול ב-פלייבוי. האמת היא, שבין תצי-לומי-העירום חבוי, כמופן, כתב-צופן סיני.

סיני — משהו לא נורמאלי. הרכיבו לי מנוע אטומי על הגב, ששימש גם כמשדר וגם ככלי-החבורה. בשעת הצורך הייתי גם טס בעזרת המנוע הזה, אבל בדרך-כלל לא היה צורך לטוס, אלא פשוט לע-בור את הגבול ברגל. את התשובות מעבר לגבול, אם הידיעות שלי הגיעו בסדר, הייתי מקבל באמצעות מכתבי-מעריצות. למשל אם מלכה ברוכי-שטין כתבה לי: "אריס היקר, תשיר לי את סיגל", אז הייתי יודע שיש לה בעיות

רחל וולטש ב"הנוצרי הקוסם" בימי הביניים

היא איאפשר לדעת אם רומי שניידר עז מות בראש הבוגדים, ואיאפשר לדעת אם מחלקת הריגול הנגדי של הוד מלכותה אינה זרוע סינית, ואיאפשר לדעת מי הורג את מי, ומדוע.

דבר אחד ברור: המדובר אינו בסודות אטומיים, ולא במדען הרוצה להשתלט על העולם, אלא סתם עסק מלוכלך של כסף וסחנות.

כל זה על רקע נהדר ומלא הומור בריטי, של מסיבות בלונדון העליונה של בוהימה מפוקפקת וסימפוטית, ולעג לכל מה שאפשר ללעוג לו.

מובן שאוטלי השלומיאל מנצח. ומובן שכל המזדוהות שהיו צריכות להפוצץ אותו מפוצצות את כל האויבים שלו, כולל הרוצח השכיר, שהוא הדמות המעניינת ביותר ב"סרט. אבל זה לא נצחנו של הצדק, ואפילו לא נצחנו של המלך אלא רק של המיקרה. סרט לחובבי הומור טוב.

בריסניה

הוא הנותן את התמונה הנכונה של עם, הממשיך לחיות את חייו ולשלם את המחיר של המצור.

בשעה 7.30 בבוקר הופיע רינגו באולפן ההסרטה — בפגישה. "למה לא?" אמר לי עמיתו, "הרי ממילא אני צריך להתלבש כאן מחדש!"

הסרט הוא הנוצרי הקוסם, ובו מקוה רינגו סטאר, איש החיפושיות, לפתוח ב"קאריירה קולנועית חדשה. הוא משחק בו נוד, המאומץ עליי מיליונר משוגע (פיטר סלרס). המיליונר מסתובב בעולם ביאכטה, הממוצעת עליי 91 שפחות-חירות, בנו סח עבדי-הספינות של ימיהביניים. כל ה"נערות האלה עירומות, ומפקחת עליהן רחל וולטש, המצלמה בהן בשוט אכזרי. היא גם מציעה להצליף ברינגו, אבל הוא רוצה דווקא באהבה.

"אני מוכן אפילו לגזוז את שערותי בש" ביל קאריירה קולנועית!" הכריז רינגו, עורר בכך את זעמם הנוראי של מעריציו. בינתיים הוא מוכיח שאין גבול בקולנוע — בעירום.

קולנוע

ההפתעה היחידה היתה — שהיא לא התאבדה, אלא מתה מוות טבעי משיכרון יי-שיכרון לב.

סרטים

אווירה אמיתית

מצור (סטודיו, תל-אביב; ישראל) איאפשר לדבר על הסרט מצור מבלי לדבר על מה שאין בו. ניכר שהבמאי (גילברטו סר פאנו) הרגיש את עצמו חופשי מכל השתעבדות לטיפור עלייה, או לבנייה פסיכולוגית של דמויות, ומה שהוא ניסה וגם הצליח לעשות זה לעשות סרט אובייקטיבי, על חב"ל שלמה הנמצאת מבחינה אובייקטיבית ב"מצור.

עוד דבר שאין בסרט הוא חנופה לטעם שוביניסטי של קהל, המוחא כפיים בכל פעם שמראים לו מירוף.

חוץ מהדברים השליליים בסרט, יש בו גם דברים חיוביים. יש אווירה מתוחה ומעייקה של מצור, פשוטו כמשמעו. את האווירה היומיומית של מלחמה בלתי-פוסקת בגבורות, ושל מירופים בלתי-פוסקים, הצליח הבמאי להמחיש דווקא בסצינות פשוטות של שתיית כוס-קפה בדירה בשיכון, בעמידה ב"תור לאוטובוס, ללא שמץ של הירואיות.

המישחק של כל המשתתפים (גילה אלמ גור, יהורם גאון, דן בן-אמון) מאופק, כשם שהסרט כולו מאופק, ודווקא האופק הזה

כוכבים

ג'ודי ז'ל

היא קמה כל כך הרבה פעמים לתחייה, שכאשר מתה השבוע, נראה הרבר כעוד תחינה בדרך-היסורים של ג'ודי גארלאנד. גברים שהם כיום בגיל העמידה זכרו אורח בתור הנערה התוססת והיפה, בסידרת הסרטים על משפחת השופט הארדי. שם ה"סיעה תמיד לצידו של עוד נער-בלא: מיקי רוני. הם זכרו אותה גם ככוכבת הקוסט מארץ ענף.

היא שרה ורקדה אל תוך ליבותיהם של צופי הקולנוע, בימים שהסרט היה יצירה מתקתקה וורודה.

בכה ואהב אותה. כאשר התבגרה, אבד עולמה. ילדות-פלא אחרות תפסו את מקומה בתחתית סולם הגילום; ובצמרת של טו פצצות-הימן הנוהרות.

ג'ודי התחתנה, ניסתה להקים משפחה, ילדה בת והתגרשה. היא ניסתה לבנות קאריירה של זמרת — ונכשלה. היא שקעה לתוך דיכאון עמוק, ניסתה להתאבד. וגם בזה נכשלה.

ארבע פעמים התחתנה — וארבע פעמים הסתיימו נישואיה בנט. כאשר נפטרה, היתה נשואה לבעלה החמישי, בעל דיסקוטק לונדוני.

אויבה הגדול של ג'ודי — בעיני עצמה, לפחות — היה השומן. היא נאבקה עימו, התענתה בדיאטות חמורות, נתנה מספר

רינגו ורחל וי 91 השפחות העירומות מסביב לעולם

הופעות — וירדה מן הבמה כשהיא אכולת דיכאון.

שוב עלתה על הבמה, אך לא כדי לבנות קאריירה חדשה. היא שרה את שירי שנותיה היפות ביותר — והקהל המזדקן בכך מרוב נוסטאלגיה. קולה היה כבר צרור, היא וייסה, שירתה נקטעה באמצע — אך הקהל אהב אותה.

היה נדמה כי ג'ודי חזרה לעולם הבד בקול תרועה, אחרי ירדותה. בסרט כוכב נולד, אשר חובר ובוים במיוחד עבורה, בסוף שנות החמישים, אמנם הצליחה ג'ודי להכות גלים בליבות מעריציה הישנים ואף בליבות אלה שעדיין לא הכירוה. אך היה זה סרט אחד ובודד, ושקיעתה נמשכה ל"אחריו.

היא לקחה את הנוסטאלגיה לסיכוב ב"עולם, ונדמה היה שמעריציה משיבים לה את רוח-החיים. אבל הדיכאון כירסם בה. היא המשיכה לשנות לשוכרה ולהשתמש ב"סמים. השבוע בא הקץ. היא נמצאה מתה בדירתה, כשהיא בת 47 בלבד.

הבטיחו לי שבארצות-ערב נותנים עדיין רשיונות לפתוח דיסקוטקים.

★ ★ ★

צרות בגלל גודרה

איך התחיל השב. לחשוד ב"ז'ודי" מנתי את נאצר להיפגש איתי בירושלים העתיקה. ההורתי אותו מראש שיתחפש לאבא אבן. אבל לך תסמוך על הערב: ביום פיתאום הוא מופיע לי בשתיים ב"לילה, באמצע המיסעדה של סהלמרס — בתור נאצר. הוא התנצל שהיה עליו למחר לשיבה דחופה של הבטי, וניכר בפגישה שלנו רק ברגע האחרון. על האפור שכח לגמרי. לרוע מזלי היה בעל המיסעדה איש השב. הוא העביר מייד את האינפורמציה למטה — וזאת היתה תחילה המפלה שלי. קיימתי פגישה עם עראפאת בבסיס צנחנים. את האינפורמציה על המשאומות לקבלת טנקי הצ"פסין העברתי לסוריה כשהופעתי ברמת-הגולן. באמצעות האנ"טנה המחברת לגיטרה שלי. כאשר שרתי בלחט את השיר תל-אביב, תל-אביב מודע-תי לערבים שלי-אביב במצב-הכך.

לפני שעצרו אותי, הספקתי עוד להעביר שני מכתבים לפטמה אל-נבולסי בקאהיר. את התשובות ממנה קיבלתי באמצעות חש"בנות-המים של עיריית בת-ים. דרך-אגב, תודתי נתונה גם לחברת-החשמל וכן לשי-רותי הרדיו והטלוויזיה.

★ ★ ★

מפחד מאשתו

איך זה קרה שהתחבתי עם כל אר"צות-ערב? ובכן, בהתחלה עבדתי רק בשביל מצרים, מדינה מודרנית ותרבותית. הכסף היה מובטח דרך מוסקבה. את התש"לום קיבלתי בדולרים, והשקעתי אותם ב"נת"ד.

אלא שאחרי כמה שירי בוס"בוס ותל-אביב, תל-אביב התקשר איתי גם ראש-המודיעין הירדני, והזמין אצלי כמה יד"ענות קטנות, אותן העברתי לו באמצעות השיר עונה עונה.

הסוכן הסורי, לעומת זאת, הגיע אלי במיקרה. גם הוא זמר במיקצועו, וסוכן טלוויזיה, לא זוכר של איזו פירמה. גם הוא ביקש ממני ידיעה או שתיים. הסכמתי, אך בטעות כיוונתי את הרמקולים לעבר לבנון — והידיעות שלי, שהיו מיועדות לדמשק, הגיעו לביירות, וכימעט גרמו שם להפיכה. היה סקנדל קטן, וקיבלתי אפילו איום מאוס-קולטוס שאם אמשיך להתרשל בעבודה, לא ישימעו יותר את הפיומנים שלי בקול-קאהיר.

המכה נפלה עלי בדיוק כשהייתי בחופ"שה, לפני שבוע. עצרו אותי לחקירה. כדי להוכיח לי שישיראל היא ארץ נאורה, לא לקחו אותי לבית-הסוהר: הזמינו עבורי חדר בשרתון, והביאו אותי לשם באמצע הלילה. התנאים במעצר היו מצויינים: מזווג אחיר וחמש ארוחות מצויינות ליום. מה דיאטה שכחתי בכלל, מרוב עצבנות. כע"בור יומיים הביאו לי חתיכה לחדר. הבנתי מייד כמוכן שבדרך זו הם רוצים להוציא ממני ידיעות. הסברתי להם שאני מפחד מאשתי ושומר על שמי הטוב, אז אני מצ"טער, לא אוכל לארח אותה אצלי בחדר. השב. הבינו שיש להם עסק עם שפיון מנוסה. הפסיקו עם ההצגה, ושלחו אלי מייד שני חוקרים שיעבדו עלי ברצינות. אבל כששמעו החוקרים ששמי ארוס סאן, הם כליך התלהבו, שבמקום על עבירות ביטחוניות חקרו אותי במשך ארבע שעות על הפולקלור היהני.

★ ★ ★

ערבות של מידיון

ביום החמישי נכנס הבוס שלהם, יהודי נמוך וקרח עם אף. כשראה מה הולך שם, סילק אותם בכערה וניגש לעניין ברצינות: "עכבר איזה מדינות-ערב ריגלת? איזה ידיעות העברת? כמה שילמו לך?" הוא עמד מולי עם מיקלע ביד, כשלמות ניו אשכול רימונים, וכל הזמן שאג. ראיתי שהפסע זה ברצינות, וגורא נבהלת. סיפירתי מייד את הכל. נשבעתי בדמעות שיותר לא ארגל, ושהאיה ילד טוב. הבוס ריחם עלי ונתן לי שוקולה. שמחת כל-כך על היחס היפה, שהתחלתי לשיר מיד על כל לשון ליבר תמיד ראשון. אבל זה דווקא עיצבן אותו, והוא הכניס לי טיטיר-לחי ועזב את החדר. כעבור ששתיים הגישה לי הנהלת המלון חשבון על 2,000 ל"י.

וזה סוף הסיפור. אשתי חתמה עבורי על ערבות של מיליון לירות, ומאז אני חופשי, ועכשיו אני אדם עסק מאוד. לק"ראת הבחירות פנו אלי כבר כמה מפלגות שאעבור בשבילן. כבר עשיתי בשביל אחת מהן גיב קטן. שרתי את השיר אחרי, וב"זה הודעתי למי שהודעתי: "ינאל היהרה, דין מאחרק".

במדינה

(המשך מעמוד 18)

ד"ר פנימי של ועדת-חקירה, שהוקמה על ידי גח"ל. תפקיד הוועדה: לחקור את כל פרטי מערכת הבחירות של סיעת תכלת-לבן לאיגודים המיקצועיים מהשנה שעברה, ולה- סיק את הלקחים מן המישנים.

התקציב, שהועמד לרשות מטה הבחירות, הסתכם ב-120 אלף ל"י. כאשר נתקלה ה- ועדה בסעיף-הוצאה של 40 אלף ל"י רק עבור רכישת חתימות — הוכחה בתודהמה וכתבה את הפרק שצוטט לעיל.

אבל יש פרט מחפיר במיוחד בפרשה זו, שהוועדה אינה נוגעת בו: כספים אלה, ש- בויבזו ביד רחבה כל כך, הם כספי הפוע- לים, החייבים לשלם מס מיוחד למפלגות ה- הסתדרות.

דרכי אדם

אם

לשלישייה

עד לפני שבוע, היתה דינה אמר, תושבת נתיבות, אם לחמישה ילדים בגילים בין שנה עד תשע. לפתע, בבת אחת, הפכה להיות אם לשמונה.

השלישייה שגולדה לדינה (33) ומרדכי (45) אמר, רחוקה מלשמח את ליבם. כרגע, הדאגה הינה הרגש היחידי השולט בם. "חיינו עד עכשיו שמונה נפשות בדירה של שלושה חדרים קטנים. בקושי הסתדרנו. איפה אני אשכיב עכשיו את השלושה ה- חדשים?" קבלה דינה בפני כתב העולם הזה.

כולם עוזרים. מצבה של משפחת אמר לא היה מזוהר מעולם. מאז שעלו ארצה, לפני 13 שנה, התקשה מרדכי אמר לפרנס את משפחתו הענפה מעבודתו כסופר חקלאי, בה השתכר — בעונה — 13 לירות ליום. עם הולדת השלישייה, זכתה משפחת אמר בעזרה מסוימת. הביטוח-הלאומי העניק לה, כמענק חד-פעמי, 800 לירות. גם המענק ה- תלת-חודשי, אותו קיבלו עבור חמשת ילדי- הם, בסך 79 לירות, יונק עתה ל-250 לירות חיים בן-אריה, ראש המועצה המקומית נתי- בות, שבא לבקר את דינה יחד עם כל חברי המועצה, הבטיח לפנות למשרד השיכון ו- עמידו בבקשה למצוא להם דירה גדולה יותר. נוסף לבטחתו זו, מסר בן-אריה ל- דינה צ'ק על אלף לירות, תרומת המועצה המקומית. גם הנהלת בית-היולדות בבאר- שבע משתדלת לעזור.

הצ'קים ביד. בינתיים, מיום שנכנסה דינה לבית-החולים, אין בעלה עובד. הוא יושב בבית ושומר על חמשת ילדיו ואמו הזקנה בת 80. ואילו אשתו יושבת במי- טתה בבית-החולים, מחזיקה בידה את המע- טה המכילה את כל הצ'קים, ותוהה בקול: "ומה יהיה אחר-כך?"

דימונה

סטירה

לספיר

ראש המועצה המקומית בדימונה, גבי סבג, שיגר השבוע מכתב מפתיע למוכרי- הכללי של מפלגתו, השר ספיר. כתב סבג: "לאור אי קיום בחירות אישיות לראשי ערים, שבהן תלתי תקווה לסיחור הלחצים בערי הפיתוח, הגני להודיעך שאם יאשרו את אי-קיום הבחירות האישיות, לא אעמוד בראש הבחירות הקרובות למועצה."

מתכוננים למלחמה. מה הניע את ראש-המועצה לצעד מפתיע זה? בשיחה עם כתב העולם הזה, טען יהודה יפת, מוכרי מועצת פועלי דימונה — גם הוא חבר ה- עבודה, שעמד בשנת 1965 בראש רשימת מפלגתו למועצה המקומית, אך בגלל ששהה אותה עת בארצות-הברית, זכה בתפקיד סבג במקומו:

"האיום בהתפטרות מצד סבג איננו כלל בגלל שאלת הבחירות האישיות, אלא בגלל שהמערך עומד מאחורי." לדבריו, הוא נבחר פה אחד לתפקיד ראש מטה הבחירות בדימו- נה, בעת ישיבת העבודה שנערכה שם לפני כשבועיים.

"הפגנת הכוח הזו לטובתי פגעה בסבג, ולכן החליט מה שהחליט," טען יפת. יפת רואה עצמו בפירוש כמיועד לראשות המועצה המקומית. או ליתר דיוק, לראשות העיר.

שכן באוגוסט, בהתאם לצו של שר-הפנים, תיהפך דימונה לעיר. ועל זה כבר כדאי באמת להילחם בחירוף- נפש.

מדע התקשורת

מדע התקשורת הוא אחד האמצעים שאיפשר לאדם את השליטה על כדור הארץ ובעזרת האלקטרוניקה הוא אף שואף לכבוש את החלל.

נסיון רב ערך נרכש תוך כדי תכנון ובניית הציוד האלק- טרוני הדרוש לתכנון החלל.

"שאווב לורנץ" קשורה בחברת I.T.T. הבינלאומית שהיא אחת מהחברות הגדולות בעולם לאספקת ציוד אלקטרוני.

חברה בינלאומית זאת אף לוקחת חלק חשוב בפיתוח המרכיבים האלקטרוניים לתכנון החלל.

לכן, התאפשרו שכלולים כבירים כגון מעגלים אלקט- רוניים מהפכניים, קבלי טנטאלום זעירים וטרנזיסטורים SILICIUM PLANAR העמידים בפני חום — שכלולים המנוצלים גם במוצרי "שאווב לורנץ" החייבים לספק את הדרישות הקפדניות ביותר.

כשאתה רוכש ציוד "שאווב לורנץ" אתה נהנה גם מחנ"ס יון בתחום טכנולוגיית החלל.

לכל מקלטי טלוויזיה "שאווב לורנץ" אותן תכונות: ביצוע יוצא מן הכלל שהושג ע"י תכנון טכני מתקדם, אחריות ועיצוב מרשימים.

ITT SCHAUB-LORENZ

אוהד!

אנחנו יוצרים כוח חדש. עוזר לנו.

מלא! גזור! ושלח!

תנועת העולם הזה כוח חדש, ת. ד. 136, תליאכוב

- ☐ אני מבקש להמציא לי חומר הסברה של תנועתכם — בלי התחייבות מצדי.
- ☐ אני אוהד התנועה ומבקש לקבל חומר שוטף
- ☐ אני מבקש להזמין אותי לאסיפות התנועה במקום מגורי
- ☐ אני מוכן להתנדב לעזרת רשימתכם ביום הבחירות
- ☐ אני מבקש להצטרף כחבר לתנועה

השם	הכתובת המלאה רחוב עיר	מס'	מס' סלפון
ביל	מקצוע		

כלב מי שמגדל בנים

ברכוש גדול

הוא די סודי בעצם, כי אם היה מתפרסם בציבור, היו לשונות רעים מתחילים מייד לתמוה מהיכן יש לעסקן נקיכניים, שחי בסד-הכל על משכורת של סגן, כליכך הרבה קפיטל. הלכו הבנים היקרים ואמרו לאביהם-מולידם, שאם לא יעביר את כל הדלא-ניידי לשמם, לא תהיה תחנה: הם גם יפעילו לחץ על המועד, וגם יפרסמו ברבים את פרשת הר-כוש, דבר העשוי להשאיר את האב קירח מכאן ומכאן, כלומר גם מאשתו וגם ממעמדו הציבורי. זעק האב האומלל, "געוואלד!", וחסידי בני-טיפוחיו ש- לעזאזל הרכוש, הוא מוכן לוותר עליו, אבל בלי רכוש לא תהיה תחנה. בשביל מה הם חושבים הסכימה האשה להת- חתן איתו, בעצם?

א, את זה דווקא הבינו הבנים בקלות. אז עכשיו מסתמנת פשרה, לפיה יחולק הרכוש לארבעה חלקים — שלושה לשלו- שת הבנים, אחד לאשה, ולאבא כלום. זאת אומרת, לא לגמרי כלום. האשה זה גם כן משחו, לא?

אדם לאדם זאב, אמר החכם מכל אדם. מה שמוכיח שהוא עוד לא ידע מה שבנים יכולים להיות לאביהם. האבא, במיקרה זה, הוא סגן ראש-עיר גדולה בישראל. גדולה מאוד אפילו. והאבא דן התאלמן, רחמנא-ליצלן, לא עכשיו. מזמן. לפני שנה כבר. רק שעכשיו הוא החליט לצאת מהתאלמותו. כמה זמן יכול כבר הבנאדם להתאבל? מצא לו איפוא האבא מיועדת חגיגת, קצת צעירה ממנו, באיזה 20 שנה, אבל באמת זה לא פגם, בחיים צריך לדעת להתפתק במה שיש.

האלמן עמד אם כן להפוך לנשוי, בשעה טובה. אלא שכאן, מעשה-שטן, התערבו לפתע שלושת בנים, הנשוי- אים כבר, של האבא הידוע. לא שהם התנגדו לכך שאביהם רוצה להכניס אשה טרייה לדירה הישנה בה חי כל השנים עם אמם. זה דווקא לא הפריע להם. מה שהפריע להם יותר זה שהם ידעו מה שהציבור הרחב לא ידע. דחינו, שלאבא ישר, בעזרת-השם, רכוש לא מבוסס בנכסיד-לא-ניידי. מידע זה

אני רוצה רק להראות לכם הפעם, איך שהכסף והפירסום והכבוד הם עוד לא הכל, ויש עוד ערכים אמיתיים בחיים. אני מת- כוננת לד"ר מייק ליפלי. ד"ר מייק ליפלי, כפי שכולכם יודעים, הוא מנתח-אוזן בעל שם עולמי, ואמריקאי, וחתיך לא-גורמלי, ד"ר מה כמו שתי טיפות מים לסטיב מקויק, ר"ר אלמן, וחכם, ועשיר — הוא עושה איזה 400 אלף דולר לשנה בארץ מולדתו, הכל מזה שהוא מנתח לאנשים אוזניים ומחזיר להם את שמיעתם — וגדיב. אחרי הכל, הוא בא לגדל לנו כאן בישראל הרחוקה מן הי- ידע שלו ולבצע שורת ניתוחי-אוזן בחינם — ועוד, יעוד, והוא אפילו יהודי. בקיצור, הגבר הזה מלא מעלות כרי- מון.

והכל לשחא. כל המעלות האלו לא עזרו לו אצל צבי אקרשטיין. ותשאלו למה ירצה ליסי לעשות רושם על אקרשטיין? אז האמת היא שהוא לא כליכך רצה, אבל

משדה התעופה

ישר לדירה

מוסטאנג דהר ישר לדירתו של יהורם, הי- שניים עלו פנימה ונעלמו שם. זה שבוע שהם לא יוצאים משם, מלבד שיהורם קופץ לפעמים לבקר את אמו.

שם הם אוכלים, שם הם גרים, ושם הם — אופ, סליחה.

אז מי שרוצה לראות את יהורם, או את גליה, ימתין בסבלנות למטה עד שיהורם ייצא ללונדון לחזרות על קובלן, כי מלבד זה, לא יוציא אותו החוצה שום דבר בעולם.

המעריצות של יהורם גאון כבר יוד- עות, שהיהורם גאון שמופיע בספר הטלפון- נים זה בכלל לא יהורם גאון, אלא הי- אמא שלו. המיספר של יהורם גאון בעצמו הוא סודי.

אז יש כאלו שמסתפקות באמא, במקום בכך, מה שגורם לא מעט טיידה לאמא. יש כאלו שמצללות לפחות אחת לשבוע לשמוע מה שלום הבן המפורסם. ויש כאלו שמבק- שות את המספר של הבן. ויש גם אחת ש- מבקשת תמיד כרטיסים. השבוע, למשל, היא ביקשה כרטיס בשורה חמש. אז האמא של יהורם אמרה לה שהיא לא יכולה לתת לה כרטיסים בכלל, וביתור לא בשורה חמש, כי היא בעצמה יושבת רחוק יותר. אז ההיא התרגזה וצעקה שזה לא חוכמה, כי היא בתור אמא רואה את יהורם כל הזמן. והיא, המצלצלת האלמונית רק פעם אחת ולכן מגע לה שורה חמש.

אבל יש גם בעלות יוזמה יותר שהצליחו לגלות את המספר הסודי של יהורם עצמו. והן ממררות את חייו של אליל-המיליונים יומם וליל, וביתור ליל. אחת מאלו עלתה עליו ולא הסכימה לרדת עד שיסכים לשיר לה שיר. רק כשהיהורם שאג בסלפון: "אני מוכן לשיר רק בלווייה שלך!" רק אז נקטע הרומן, באיבו כמו שאומרים.

והשבוע בכלל אי-אפשר להשיג את יהורם. לא בסלפון ולא לא בסלפון. הוא פשוט לא עונה ולא פותח את הדלת. והסיבה היא, שבשבוע שעבר הגיעה ללוד גליה ארקין, לבדה, בלי בעלה וילדיה. ואי- קיבל את פניה והוביל אותה אחר כבוד ל- מוסטאנג הירוקה שלהם בלוד. יהורם. הי-

נילי אקרשטיין ומייק ליפלי

— האבא עיקם את האף. אבל כמובן שזה לא עזר לו. נילי, ש- ביטלה את טיולה המיועד לארצות-הברית כאשר הכירה כאן את ד"ר ליפלי עם בוראו לארץ, מתכוונת לערוך אותו בסוף השבוע, כאשר הד"ר יחזור לאמריקה — בחברתה כמובן, כשהרעיון המוצהר הוא להפוך אר- תה לגברת ליפלי.

הרבה ברירה לא היתה לו. כי צבי אקר- שטיין הוא בעל בית-החרושת הגדול ביר- תר למרצפות בארץ; הוא האיש שריצף את כיכר מלכיה-ישראל בתל-אביב. אבל מה ש- אפילו יותר חשוב מהכיכר, זאת הבת של צבי, נילי אקרשטיין, בת ישראל כש- רה, שקטה, ברה, תמימה, עם תעודת-בגרות — בקיצור, כל המעלות. אפילו דיילת אל-

מזל טוב

מקץ

ארבעה

חודשים

בשעות היום צבי לופוביץ הוא קבלן מצליח בן קבלן מצליח, ובשעות הלילה פלייבוי עליו בן 33. יש לו גם עוד מעלה — זה שאחותו נשואה לאפרים קישון, מה שעושה אותו אוטומאטית הדוד של עומר.

לפני ארבע שנים התחיל צבי לצאת עם שרון סטטסון, עלמה נאוה, שהיתה אז בת 18 ודיילת אל-על. במשך ארבע השנים האלו היו צבי ושרון זוג מן השמיים. כלי- כך מן השמיים, שלבסוף נשבר הרומן העי- לין והחלים להתחתן. נו מה איתכם, עם שרון כמובן.

ערב-הנישואין הוא ערך מסיבת-רוקיס עולמית, עם שייקה אופיר וכל זה. ולי- מסיבת-החתונה, שנערכה בדירת אבא לופו- ביץ בנחל-אביבים, הגיעו כמה וכמה יופים חשובים, לא משנה מוגזם, מי יודע מה, רק כמה מאות בודדות. אחרי החתונה יצא הזוג המאוהב לירח-דבש, וכן הלאה וכן הלאה. כמו כל הזוגות הסריסים.

כל זה היה לפני ארבעה חודשים. השבוע החליטו צבי ושרון שהם הולכים להתגרש. הם פשוט הגיעו למסקנה שהם אינם מתי- אימים זה לזה, או זו לזה.

נורמן ושמעונה

בשבוע שעבר נולדה לגברת ולאדון רוז- ווד בת, במזל-טוב.

הגברת והאדון רוזווד, לאלו שאינם מכי- רים, הם שמעונה שווארץ ובעלה נורי- מן רוזווד. על הבת שנולדה מגיע להם מזל טוב כזה ענקי, שאין פשוט אחד כזה בטטוק.

כי הבת שנולדה, למרות שהיא נראית כלפי חוץ כמו סתם בת, היא בת מיוחדת מאוד ויקרה מאוד.

לפני פחות משנה היכה אסון את משפחת רוזווד, כאשר בתם הקטנה, שהיתה יפהפיה לא רגילה, נפטרה. שמעונה נשברה, והי- רופא שלה יעץ לה בתוקף להיכנס מייד שנית להריון.

הוא הצליח לשכנע אותה, וזוהי התיני- קת שנולדה עתה.

אז בואו נחזיק לה אצבע.

במדינה

אורחים

הישראלי

הנווד

ביערות מלאיה הוא איבד את המעייהעיוור שלו בניתוח־חירום בלב הנינגל. בתאילנד, באחד הכפרים הנידחים, הוא פגש תושב מקומי שהתגורר אצל שכן שלו בישראל. על ספינה רעועה בין מאדראס למלאיה הוא חלה בדיונטריה, נפח כמעט את נפשו. בסיני גאפור הוא התפרנס ממכירת ויטאמינים שלא גרמו, כך הוא נשבע, למותו של איש. וב־נפאל הוא זכה להפתעת־חיו, עת שמע ל־פתע קללות בעברית טהורה באמצע הרחוב: היו אלה — כמובן — מהנדסים של סולל־בונה.

בארצות־הברית הוא רואיין ברדיו ובטל־וויזיה בתור הישראלי הטרימפיסט, והתפרנס שם למחייתו בסלילת־כבישים ובאריות־גר־ביים. באפגניסטאן הוא נתקע למשך לילה

נוור רפי

קללות בעברית ב... נפאל

שלם בכפר ריק מאדם בלב המידבר, כש־לרשותו רק אקדח־לייליפוט זעיר, ובלבבו תפילה להיות במקום זאת במרחבי הנגב ה־ידידותיים. אך בשבע בבוקר כבר היה מרוחק משם מאה ק"מ, מיטלטל בגיפ של מהנדסים אמריקאים שחלפו דרך הכפר עם שחר.

אלו הם חלק מחוויותיו של רפי רייך, מהנדס טקסטיל וצלם עיתונות ישראלי, בן להורים ייקים מנהריה, שבחר, במקום לעסוק באחד משני מיקצועותיו, לטייל דווקא בטרמ־פים ברחבי־העולם. וכך יצא לדרך לפני שנה וחצי, ועתה חזר למנוחה קצרה בארץ־מולדתו, כשמאחוריו 18 ארצות שונות ומר־זרות, ובאמתחתו מיטען מעשיות מדהימות ואוצר שיקופיות מקסימות.

ללכוד את ד"ר מנגלה. רפי, בחור גבוה וצנום, בעל עיניים ירוקות, השולט ב־אנגלית וגרמנית, נוסף לעברית, מגדיר את עצמו בבהירות: "אני למעשה כבר מחוץ ל־מימסד, אך פועל עדיין במסגרות מסויימות, כגון סדר ונקיון, אכילה בזמנים קצובים, ועבודה מדי פעם, כדי לא להיות מנוב־ת". כרגע הוא מתפרנס מהרצאותיו, בהן הוא מתאר בשפה ציורית את הרפתקאותיו ב־עולם הגדול.

"לאבני", הוא מספר בהומור היבש שלו, "לא אכלו אותי אוכל־אדם, לא הת־נפלו עלי נמרים, ומלבד נחש־ענק שכמעט חנק אותי לילה אחד, כשדרכתי עליו ב־טעות והבהלתי אותו, לא הייתי אף פעם בסכנה רצינית. להוציא כמובן את הפעם ה־היא שמכרתי ויטאמינים בסינגאפור, ואיזה רופא שעבר במקום גילה שהם משהו שו־נה במיקצת".

בחום סיורו בישראל מתכנן רפי לצאת לדרום־אמריקה. יש לו גם שאיפה מוגדרת ביבשת זו. שאיפה צנועה למדי: ללכוד את ד"ר מנגלה.

סוף סוף אריזה המכבדת את התוכן: "טקסטיל שמפו" מעתה באריזה חדישה מפלסטיק, יותר שימושית, יותר נוחה ובעלת קיבולת כפולה. "טקסטיל שמפו" מעתה גם יותר לבן, יותר פעיל ועם בושם נפלא.

פון אכזבות, פון אשכאסות

ב"טקסטיל שמפו" מחודש, באריות חסכון חדשה מפלסטיק ה מ כ י ל ה 600 גרם.

המפיצים: חב' נורית בע"מ

תוצרת ביח"ר נקה בע"מ

פרסום אוקי.

כל הדרכים מובילות ל"אגד"

אגד מוביל בכל הדרכים

למכירה

2 תמונות של הצייר אדוארד ליסמית

לכתוב לוילי — ת. ד. 6347 תל-אביב

מי רוצה?

יום פיקניק ארצי משותף

עם חבורת צעירים קטנה, בימי שישי־שבת, 4-5 ליוולי הקרו־בים, בתכנית פיקנטית. בנים/בנות 17-25 בלבד יפנו לת.ד. 28014 תל-אביב ליום פיקניק ארצי משותף.

עולם האשה

שלומית
תענוג

אביבה
סיוט

רות
לישון ולטייל

דליה
בקוצר רוח

מצפה ליום הזה — באימה או בשימחה? האם, לדעתך, משביע־רצון המצב כיום, לפיו מוטלים הילדים על כתפייך למשך חודשיים בשנה, בלי להתחשב אם את עובדת או לא — או שהיית מעוניינת בסידור שונה? „עולם האשה" פנה לכמה אימהות בשאלה:

בשבוע הבא מתחיל החופש הגדול. לפתע, תמצאי עצמך שוב, כמדי שנה, עם בית מלא ילדים צוהלים וחסונים, שמטרתם היחידה היא למצוא דרכים מחוכמות ומסמרות־שיער להוציא את עוד־המרק שלהם, להעביר את חודשי החופש תוך כדי עניין וסיפוק ילדותי. כיצד את

החופש הגדול: סינטי?

עד הערב, וזה עוד טוב. אם יש חצי שעה שאין להם חברים בבית, או הם מוציאים לי את הנשמה שמשעמם להם, וכל אחד סוחב אותי למקום אחר. ואל תחשבי שהם מציל את המצב. כל רגע שאנחנו שם אני דרוכה כמו קפיץ. הילדים שלי בכלל לא

דליה ריכר, עקרת־בית, אם לבת (3) ובן (7): אני מחכה לחופש הגדול בקוצר־רוח. הורי גרים במושב, והבן הגדול נוסע אליהם, במקום לקייטנה. אנחנו גרים ברמת־גן, והי חיים במושב מהווים חידוש בשביל הילד.

המיפלצות שלי

נו ועלינו על האוטובוס — ישר הביתה. וזה בעצם העיקר, חשבתי לעצמי. שהם חזרו הביתה בשלום. עצוב מאוד, אבל זהו המצב: כשהילדים יוצאים היום לטיול, הי דבר היחיד שמעניין אותי זה לראות אותם

הטיול השנתי של הכיתה של רוני ב־בבית־הספר נערך השנה לירושלים. לפי הי תוכנית היו צריכים לחזור ב־5 אחרי־הצהריים, אבל המחנכת הזהירה אותנו שאם הם יאחרו שעה, שההורים לא ידאגו. אז כשרוני התייצבה בפתח, עיפה אף מאושי

מילא, שיצאו לסיולים - העיקר שיחזרו!

שלמים בחזרה. בלעתי אנחה קטנה שרצתה לברוח לי, והתחלנו לפרק את התרמיל. אי שם לאורך הדרך הצליחה רוני לאבד את הכובע שלה, אבל לעומת זאת היא החזירה הביתה את כל הסנדוויצ'ים שלמים ובריאים. מה אומר ומה אדבר? רוני צופה כבר בחוסר־סבלנות לקראת הג'מבורי, בעוד שישה שבועות. היא חולמת כבר על יום־הפתיחה. גם אני — על יום־הסיום.

רה, בשמונה בלילה, לא דאגתי. הידיים רעדו לי קצת, אבל לא דאגתי. „שלום, אני מקווה שלא דאגתם בגלל שאיחרנו קצת", הכריזה הגברת הצעירה ב־קלילות. „אל תשאלו, איזה כיף היה."

„טוב, לא אשאל", ענית בקול די שקט, נדמה לי. „אני שואלת רק למה זה איחור של שלוש שעות." „היי, אמא, זה הכל בגלל הנהג שלנו. בהתחלה, תיכף כשיצאנו לדרך, הוא עלה על האיטנונה שעלייך הבצפר. אחרי־כך הוא גילה שחסר לו בנזין, ונתקענו חצי שעה בתחנת־בנזין. ובכניסה לירושלים עצר אותו שוטרי־חוננה בגלל שהוא שכח לשים שלט ילדים" על האוטו, וזה לקח עוד איזה חצי שעה. אבל את רוצה לדבר על שטריות או לשמוע מה היה בסיול?" „בטח, לשמוע."

אז היה עולמי, וגם קצת עצוב. היינו בירושלים החדשה, והישנה, וראינו את כל המקומות, והמצבות, והמצבה היא לצנחנים עם השר הענקי עם הכנף השבורה, שם בירידה עלייך הכביש. והיינו בגבעת־התחמושת, והלכנו בתעלות ובמחילות, ואז רק הבנתי את השיר, והיית צריכה לראות איך שהיינו כולנו כלי־כך שקטים שם, נורא התרשמנו. ואחרי־כך נסענו לכותל־המערבי, והכנסנו לתוכו פתקאות, שיהיה שלום ב־ארץ ובעולם, ושאל חיל יחודי לא ייהרג ולא ייפצע, ושהאבא של נירה, שניפצע ב־מילואים, יבריא מהר, והבנים ביקשו שי־מכבי תלאביב ינצח בשבת ויקח את ה־אליפות, ואחרי־כך ביקשו את זה על הפועל תלאביב, וכאלה דברים. זהו, ואחרי־כך חזר

אליאן

יהודית
קצר מדי

דידי

שונאת מיסגרת

יודעים מה זה לשחק על החוף? גלים או לא גלים — הם מוכרחים להיות במים. או את כבר מתארת לך מה זה בשבילי.

כך יוצא שהחופש הוא טוב גם בשבילי וגם בשבילי.

★ ★ ★

רות שפר, מספלת:

אני שמחה מאוד לקראת החופש. במשך השנה אני חייבת כל בוקר לקום מוקדם כדי להספיק להכין את שני הבנים, בגילים 13 ו־11, לבית־הספר. בחופש אני יכולה לישון כמה שאני רוצה. חוץ מזה אני יכולה לי לכת איתם לים, לטייל, ובכלל לבלות איתם יותר. בגיל הזה כבר בקושי רואים את הילדים כשהם בבית־הספר. בקיץ לפחות יהיה לי אותם קצת.

★ ★ ★

אביבה מיק, עקרת־בית:

החופש הגדול הוא סיוט עבורי. יש לי שני ילדים שיהיו בריאים, אבל נודניקים גדולים. בחופש הגדול הבית אצלנו הוא כמו תחנת־רכבת. אומנם הם רק שניים, אבל תמיד יש אצלנו 10 ילדים, מהבוקר

שרה נחום, פקידה:

הילדים שלי הם בני 13 ועשר, והילדה בת חמש. החופש הגדול הוא בשבילי ממש אסון. אני עובדת כל יום רצוף עד ארבע, ולי בעבודה אין חופש גדול: יש לי בסך הכל שבועיים, לא חודשיים. או מה אני צריכה לעשות איתם? גם לי וגם לבעלי אין חופש, ואין למי לתת אותם. עד השנה ש־עברה הייתי צריכה לקחת לילדה מספלת לכל החודשיים. תאמיני לי שלא היה לי את הכסף לזה. השנה, ברוך־השם, אוכל כבר להשאיר אותה עם הגדולים. אבל תאמיני לי שהראש יסתובב לי כל הזמן עד שאגיע הביתה. הילדים פראים ומשתוללים ברחוב, ולשמור על הילדה בשבילם זה (המשך בעמוד הבא)

החופש הגדול

(המשך מן העמוד הקודם)
סתם טירחה ופגיעה בשמחתם. אני מבינה אותם יפה, אבל יש לי ברירה?

★ ★ ★

גנייה בלתי מוצדקת:

החופש הגדול הוא דווקא טוב בשבילי. אני אלמנה, והבן שלי בגיל תשע. בחופש אני עובדת פה בקפה תמיד במשמרת-ערב, וביום אנחנו הולכים לים, ולטייל, ובכלל מבלים הרבה ביחד. זה חשוב מאוד, בגלל שלילד אין אבא.

★ ★ ★

שדומית, מורה יפהפיה, בעלת שיער שחור ועיניים כחולות:

אני מורה ועובדת כל השנה. החופש הי גדול הוא תענוג בשבילי משתי סיבות: זה גם חופש מהעבודה, וגם מאפשר לי לבלות עם הילד.

★ ★ ★

דידי ליאור, עקרת-בית:

אני שונאת מיסגרת. כל השנה אני חייבת לקום בבוקר בשבע ולהיות בבית ב-12. לוח-הזמנים שלי קשור ללימודים של הבן. החופש הגדול משחרר אותי מן המיסגרת. זה יתן לי אפשרות לבלות בים עם הילדים, והזדמנות לילד הגדול להתרגל לאחותו הי-תינוקת, בת שמונה החודשים. אני מתכה לחופש הגדול בקוצר-רוח.

★ ★ ★

אליאן קלוקמן, תיירת מצרפת:

כמובן שהחופש הגדול זה דבר טוב. עובד-דה — אנחנו בטיל עם הילדים. אני לר-קחת מאד בריצנות את חובתי כאם. בזמן הלימודים אני ממש כבולה לבית: מכינה ב-בוקר את הילד לבית-הספר, ואחר-כך, אח-רי-הצהריים, עוזרת לו כל יום עם השיעור-רים. בשבילי בית-הספר הוא עול לא פחות מאשר לילד. בגלל זה כשמגיעה החופשה, אני משתדלת לצאת מפאריס או לנסיעה ל-כפר או לנסיעה לחוץ-לארץ.

★ ★ ★

וררה, עקרת-בית:

אני מרחובות. למרות שזו עיר, יש לנו תנאים כפריים. הילדים מבלים רוב הזמן בחוץ, כך שהחופש הגדול לא מכביד עלי. כמובן שהם זקוקים ליותר השגחה מאשר בזמן הלימודים, אבל זה לא גורא. יש לי שלושה ילדים ואני חושבת שגם להם מגיע משהו. אם האם יודעת איך להעסיק את הילדים בזמן הפנוי שלהם, אז החודשים האלה יכולים להיפך לחוויה במקום ל-סיוט. כמובן, אם הסבתא לוקחת את היל-דים והאשה נוסעת לבית-הבראה. אז זה גן-עדן משלם. אבל מי יכול להרשות ל-עצמו את הלוקסוס הזה ליותר משבוע?

★ ★ ★

יהודית גולד, עקרת-בית:

סיוט? בוודאי שלא. אני אוהבת את ה-ילדים ומאשרת לבלות איתם בבית כמה שיותר זמן. החופש הגדול הוא זמן ל-בילויים ושמש, גם בשבילי וגם בשביל ה-ילדים. הצרה היא שהוא קצר מדי.

★ ★ ★

בלומה מירון, זבנית בחנות בגדים:

קשה לי מאוד בחופש הגדול. אני עובד-ת עם הפסקת צהריים עד שבע בערב, יש לנו תאומות בנות שבע. אחרי-הצהריים בעלי כבר בבית, אבל בבוקר אין לנו סידור בשבילן. אנחנו שולחים אותן לקייטנה, אבל זה לא פתרון. שלושה שבועות עולה לנו שם 200 לירות, ואיננו יכולים להרשות לעצמנו להחזיק אותן שני מחזורים. בחמשת השבועות האחרים אנחנו שולחים אותן קצת לסבתא האחת, וקצת לסבתא השנייה, ושאר הזמן הן מסתובבות ברחוב. באמת, הלוואי שהיו מוצאים כבר סידור לבעיית הזאת. הרי אני לא האמא היחידה שסובלת מזה, לא?

החיצול האהפכני!

dura
gloss

AMERICA'S LEADING BRAND

הלכה
האחידה
שאינה
שוקעת

ס. בנור סטודיוס

ג. כהן

Magic
Pearl

„מג'יק-פרל" זהו ההישג המדעי הגדול המקל עלך את מריחת הלכה, תודות לאחידותם המתמדת של פתיתי ה-PEARL.
„מג'יק-פרל" מעניק לך בוק קריסטלי נהדר, בשלל גוונים, כשהציפורן מכוסה כולה בשכבה אחת ואחידה.
היי זוהרת ואופנתית עם „מג'יק-פרל" „דורה-גלוס"

האם גם את עשית את המעוות הגורלית? וביקשת מבעלך שילמדך לנהוג?

„שטויות“, השבתי בעליצות. „אם הן היו באמת מכוניות, לא הייתי פוגעת בהן. רצתי רק לנסות את ההגה.“ מכיוון המושב הימני עלה קול חריקת שיניים. כרכתי את ידי, מכוסות כפפות המימורץ, סביב ההגה: „תגיד את האמת, אני לא נהגת כמו הווא בסרט גבר ואשה?“ „לא, את נהגת כמו פסיכית, את ההגה אווזים בשתי הידיים, בנקודות של שעה עשר ושתיים.“

★ ★ ★

הזה הגבר

אותו אהבתי?

יניתי את אחותי בהגה, אך גם זה לא מצאחן בעיניו: „את גם לא יודעת להסתכל על שעון, נוסף לכל הצרות“, קבע. „טוב, נותר על זה. בואי ננסה סיבובים. הסתובבי ימינה, אבל לא כל כך מהר, שהספידומטר לא יראה יותר מ-20.“

השפלתי את מבטי כדי למצוא את ה-ספידומטר. חיפשתי וחיפשתי ולא מצאתי. לפתע השמיע בעלי שאגה. החזרתי את מביטי לעולם החיצון. הגדר, בצד השני של המיגרש, התקרבה אלינו גורא. בעלי זינק אל ההגה וסוכב אותו ימינה כמסורף. אני לא יודעת מה הוא התרגש כל כך. המכונית בקושי סרטה קצת את הגדר. עצרנו. „הלא אמרתי לך לפנות ימינה“, פלט בקול משינה. הסתכלתי בו. עיניו היו זוגיות במיקצת. „כן, אבל אמרת לי גם שהספידומטר לא יעלה על 20. אולי תחליט מה שאתה רוצה?“ השבתי. הוא אפילו לא שמע אותי: „עשית את זה בכוחה“, זיח. „תמיד שנאת את המי-“

המנוע. רק שלוש פעמים — והוא כבר נייער לחיים בקול רעם אדיר. „אתה רואה, יש לי כבר שפה משותפת עם המכונית“, חייכתי לעבר בעלי. הוא לא חיך בחזרה. כפירגלי נטשה את המעצור, וירדה — ככה, נמרצות — על דוושת הבנוין. המכונית זינקה קדימה, הצמיגים יללו. אבל אני לא התרגשתי. שלטתי במצב. יש לי ביטחון רב כשאני ליד ההגה: „אתה רואה“, צעקתי /עברו, „זה אפילו יותר מהר ממך.“ „עצוי צריו“, שאג בעלי כאילו לא שמע אותי בכלל. „לחצי על המעצור.“ לא הכנתי למה — כל כך נהניתי מן ה-טיסה — אבל הוא היה הבוס, והחלטתי להישמע לו. שכחתי שאין לי רגל שמאלית. חבטתי אותה במרץ נגד דוושת המעצור. זה היה מגיע לו, לבעלי. למה הוא לא לבש את חגורת הביטחון? אם הוא לא היה בשלן, הוא לא היה חובט עכשיו את ראשו

לנהוג, או שתביא את הכל הביתה בעצמך, הצהרתי. זה שבר אותו.

★ ★ ★

המצמד

או ירית להפיקת

מיכסה המנוע

רגע שהחליט, התלבש בעלי על ה-עניין ברצינות. לקראת השיעור הראשון הוא הביא שלט „ל“ גדול ותלה אותו על המכונית. הוא הכפיל גם את הסכום של פוליסת ביטוח התאונות שהיתה לו, התקין

ללמוד לנהוג? מהשטן - ולא מבעלך!

כונית שלי. עוד ביום שקניתי אותה אמרת כך. רצית אדומה עם פסים שחורים, ועם מיוזג אחיר. אני יודע.“ שלחתי בו מבט מלא בוז. כל זה — רק בגלל שהמכונית התקמטה קצת בצד שמאל? הוזהר הבעל שלו נישאתי, שאותו אהבתי?

★ ★ ★

כודם

אידיותים

היה סוף השיעור. סוף השיעורים. יותר נכון, בחודשים הקרובים, כל פעם שניסיתי לחזור ולהעלות את הנושא, הוא רק זרק בי מבט קפוא — והיה יוצא את החדר. סיפורי על כך יום אחד בהתמרי מרות רבה לשכנתי, שאיתה הגעתי לירי סידור שהיא תיתן לי טרמפ כל פעם שהיא נוסעת לקניות — במכוניתה כמובן. „בשביל מה את צריכה אותו ואת הטור בות שלו?“ שאלה. „קחי לך מורה לנהיגה וצפציפי עליו.“ הסתכלתי בה בתימהון: „מה, לא סיפרתי לך? כבר ניסיתי פעם. אז אחרי מאה שיעורים, המורה בא אל בעלי ואמר לו, שלא איכפת לו להמשיך להתפרנס על חש-בוננו עוד שנה-שנתיים, אבל ממני נהגת לא יצא. הוא מען שאין לי רפלקסים, חוש זמן, ושמך של שיפוט. לי, שנו לודתי לשבת מאחורי ההגה!“ „סתם אידיות“, הסכימה ידידתי.

בשמש הקידמית. הנה אני, שכן לבשתי אותה, לא קרה לי כלום.

★ ★ ★

יחי הזיגזגים

וישיפשוף המכוניות

אבל אני מוכרחה להודות שהוא קיבל את זה ברוח טובה. הייתי בטוחה ש-בוזה סיימנו את הקריירה, אבל לא. תוך כמה דקות, מייד כשהסתחרחר עברה לו, המשכנו אלא שהוא רצה שנעשה עכשיו שינוי קטן. שנמשיך לא בכביש, למרות ש-זה היה כביש צדדי וריק ממכוניות, אלא במיגרש החנייה הענק של מגרש ספורט סמוך, שהיה ריק בשעה זו.

„את רואה את הקחים הלבנים?“ הוא מס-ביר לי כשנסכסנו פנימה. „תארי לך שהי מקום מלא מכוניות. אם תעלי על קו לבן — שיפשפת מכונית. ברור?“ „ברור, ברור“, השבתי בקוצר רוח, כש-אני משתוקקת כבר לנסוע. בעלי בלע כדור. אינני יודעת מה יהיה הסוף איתו. הרופא אמר לו כבר מזמן שהוא חי יותר מדי על כדוריה הרגועה.

זינקתי למרחבי המיגרש הענק, כשאני נהנית מהנסיעה משובבת הנפש בזיגזגים. „שיפשפת לפחות 20 מכוניות“, קבע בעלי. „רצוי בדרך כלל לנסוע בקו ישר, אם אפי-“

חגורות ביטחון במכונית, ותלה פרסה קטנה מוזהבת ליד הראי.

אני, לעומת זאת, לא התרגשתי כלל. קיפתי לתוך מושב-הנהג בקלילות ובביטחון. ומייד הרגשתי את עצמי כמו בבית. שתי רגלי מצאו אינסטינקטיבית את מקומן על דוושת הבנוין והמעצור.

בעלי הודעו: „משתמשים רק ברגל ימין כדי להפעיל אותן.“ הצלתי להגיד, בקול שקט, אבל חנוק קצת. „אוקיי, אוקיי, הרגל שלי רק נחה שם, מה אתה עושה מהומות?“

„אני רוצה שתשכחי שיש לך רגל שמאל לית, את שומעת? תחשבי שהיא דבוקה ל-ריצפה. זוהי מכונית עם הילוכים אוטו-מטיים, ואין לך בעיות עם מצמד. זה כל כך פשוט לנהוג אותה, שכל מפגר יכול לעשות את זה.“

„כמובן“, השבתי בביטחון, כשאני תוהה לעצמי מה זה מצמד. החלטתי שזו הידיה הקטנה מתחת ללוח-השעונים (מאוחר יותר גיליתי שטעיתי קצת, זו הייתה הידיה לפתיחת מיכסה המנוע).

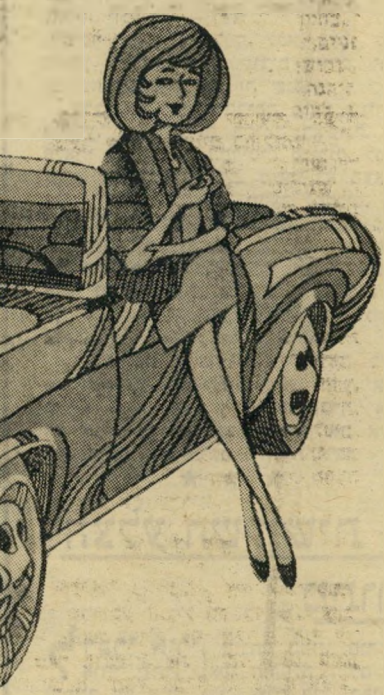
★ ★ ★

ברקס - עם הראש

לתוך השמשה

שרגלי — הימנית כמובן — מתופפת בעליזות על דוושת המעצור, הדלקתי את

ינני יודעת למה, אבל מאז ומתמיד היה לי החלום הנחרד הזה, שבו אני טסה ביוגורספורט שלי. שערי, הצבוע מ-שומימה בסטיבלונד, מתברר כרוח, וכפירגלי היחפה, השוופה, לוחצת על דוושת הבנוין עד הסוף. גברים מסוקרנים מנסים להשיג אותי. ברמזור, כשהם מצליחים לעצור ליד, אני סוקרת את מבטיה הערצה שלהם במבט

קריר ומשועמם. אח, איזה חיים משוגעים! כדי להגשים את חלומי זה, חסרו לי רק שלוש דברים: אין לי פסיבלונד בשערי, רגלי לבנות כמו סבון, ואני לא יודעת לנהוג.

פסי בלונד אני יכולה להשיג. אפילו את כף רגלי אני יכולה לשון. השאלה היא רק, האם אני יכולה גם ללמוד לנהוג?

הגברים בחיי טענו תמיד שלא. הראשון היה אבי. הוא עשה נסיון אחד ויחיד ללמד דני נהיגה, אחרי שנידנתי לו שנה כמעט. כאשר קנה מכונית חדשה בכסף שהוא קיבל מהביטוח — הזהיר אותי שאם הוא יראה אותי מאחורי ההגה של מכונית, הוא ישבור לי את הראש.

★ ★ ★

„את חולת ההגה!“

אני עוד לא מוכן

להיות אדמן...“

באני אפילו לא טרח לנסות אף פעם. הוא שמע את הסיפור מאבי — וסירב ללמד אותי. „בחיך, את לא יודעת אפילו לרכב על אופניים“, טען. „אין לך רפלקסים, חוש של זמן, וכושר שיפוט נכון. מלבד זה, את גם חולת ההגה. לא בא בחשבון. אני עוד לא מוכן להיות אלמן או בעלה של רוצחת-תנועה.“

ואני רוצה יוגורספורט, הייתי עונה לו, ומנפנפת לגוד עיניו בוגג הכפפות שקניתי — כפפות עור אורגינליות של נהגי-מימור-צים, כאלה עם חורים מעל הפרקים.

בסוף ניצחתי, כמובן. היה זה אחרי ש-עברנו לגור מחוץ לעיר. לא יכולתי לוון, לכל מקום שהייתי צריכה להגיע — ולמכור לת, לקוסמטיקאית, אפילו לתחנת-האוטובוס הקרובה — הייתי צריכה לערוך צעדות. אחרי חודש קיבלתי שרירים ברגליים כמו מרים-משקלות. ומה שהרגיז אותי הכי הר-בה היה שאחרי-הצהרים, כשבעלי היה בא הביתה, הייתה המכונית עומדת ליד הבית, ואני הייתי צריכה להסתובב ברגל. עשיתי שבתה. „או שאתה מלמד אותי

אתה יכול

לנשק

לאשתי

כ אשר התייצבו אורי וחנה בפני בית'הדין הרבני, היה בפיהם סיפור פשוט, יומיומי — ועצוב. סיפר אורי בהשלמה, ללא כעס, כאחד המכין שדברים כאלו קורים בחיים, ומבין גם שהפעם היה הוא זה שנפגע: „ערב אחד הגעתי הביתה מחוץ לעיר ב־מפתיע. אנחנו גרים בקומה ראשונה. התפלאתי לראות את התריסים סגורים, למרות שהיה זה ליל־קייץ חם. משהו לא מצא חן בעיני. ניגשתי והצצתי מבדל לחרכים. ראיתי גבר זר יושב ליד השולחן. אשתי מרחת לו פרוסת־לחם והגישה לו כוס קפה. אחר כך היא קראה לו בשמו הפרטי ושאלה אותו מדוע הוא לא מתקרב אליה. הוא נשאר לשבת, ואז היא ניגשה אליו ונישקה אותו.

„עזבתי את מקומי ונכנסתי לדירה. כשהם ראו את פני, הם הבינו שאני יודע. אשתי שתקה. הגבר אמר: 'קרה מה שקרה'. אמרתי לו: 'אתה כבר יכול לנשק את אשתי'. היא חדלה בזה הרגע מלהיות אשתי.”

★ ★ ★

הצלע השלישית —

מתווך

ל דברי אורי, הודתה בפניו חנה, מ־אחר יותר, שאכן היו לה יחסים אינטימיים עם אותו גבר. אולם חנה, בפני הרבנים, הכחישה את דברי בעלה בכל מכל ובמיוחד את העובדה שהיא הודתה. לדבריה, היה האדם השלישי רק מתווך־דירות, שהיה אותו ערב בביתה בקשר לענייני עסקים.

תיק אישי ברבנות

קים, ולא קרה ביניהם כלום. היא הוסיפה וסיפרה כי לאחר אותו מיקרה, עזב אותה בעלה, ולאחר מכן שב וחזר אליה, והמשיך לחיות איתה כבעל ואשה זמן ממושך. עתה נזכר פתאום להגיש נגדה תביעת־גירושין, מסיבות שאין היא יודעת לבסח. היא חרשדת שמצא לו אהובה שעממה הוא רוצה להתחתן.

כאשר נשאל אורי על־ידי הדיינים אם נכון העובדה שהוא חזר וחי עם אשתו לאחר שתפס אותה עם הגבר הזר, נאלץ להודות שאכן אמת הדבר.

★ ★ ★

„שמירה מיוחדת

על גזרי הצניעות”

ע זכירה זו היתה המכרעת בשיקוליהם של הרבנים. מאחר שאורי שב לחיות עם חנה, הסיקו הרבנים שהיא לא היתה מאוסה עליו, ולמען האמת הוא לא האמין כלל בעצמו שהיא בגדה בו. לפיכך ססקו הם שאינם מאמינים לטענתו של אורי. הם קבעו שחנה לא נזתה, ומשום כך מותרת לבעלה, ואורי חייב להמשיך לחיות איתה בשלום, „תוך מילוי חובותיהם האחד כלפי השני לפי הדין.”

ליתר ביטחון, הוסיפו הרבנים: „האשה תשמור במיוחד על גזרי־הצניעות כחוק.”

* השמות הוספו למניעת זיהוי.

שי נאה לגבר שלך מתנת הלנה רובינשטיין

כשאת רוכשת חכשירים קוסמטיים לעצמך חושכים בהלנה רובינשטיין גם על הגבר שלך.

בסבצע מיוחד לקיץ. החל מה-15 ביוני לתקופה מוגבלת בלבד. תוכלי לרכוש בכל פרפומריה מובחרת מוצרי הלנה רובינשטיין בסך -65 ל"י ולקבל בנוסף שי נאה חיום מתנת הלנה רובינשטיין לגברים האהובים.

באריות מתנה מיוחדת אשר שוויה 27.40 ל"י שני מוצרים לטיפוח פני גבר מודרני Men's Club After Shave Lotion — 4 oz. Men's Club Eau de Cologne — 4 oz. ואם ברצונך להעניק מתנה דוקא לעצמך אוי תקבלי באריות מהודרת אשר שוויה 27.50 ל"י שני מוצרי Emotion, הניחוח המסעיר והמרגש.

Emotion — Eau de Parfum — 2 oz. Emotion — Parfum Creme — 4 oz.

לך... וגם לו -

Helena Rubinstein

לתמימות שבינינו נדמה היה עד היום, שמהימיני כבר אי-אפשר לעשות יותר כלום: אי-אפשר להתכופף, אי-אפשר לשלב רגליים, אי-אפשר להרחיב צעד. אפ-שר רק לעשות רושם על הגבר.

עתה, כפי שתוכלי לראות בתמונה, נתגלה שאפשר לעשות עוד משהו. קוראים לו המראה-היווני, למשהו הזה. לכאורה זה רק מיני, אבל למעשה זהו דבר שונה לחלוטין, היוצר לך תדמית חדשה, רעננה, מקורית.

את השמלות, הטוניקות והחצאיות של המראה-היווני תופרים בדרך-כלל מ-משי או משיפון, כדי ליצור את הצורה של הבד הנופל בחופשיות. היצירה שבי-תמונה היא של קליאו מלונדון, והרעיון הוא חדש למדי אפילו שם. ואם הטבע יעשה את שלו גם הפעם, יש להניח שתוך כמה חודשים נזכה לראות את הדברים החמודים האלו גם בישראל.

המראה

היווני

המראה הנערי מת

והמראה החדש עושה אותך מאוד נשיית, עליאף התיסרוקת המקוצצת, המדולדלת, הצמודה לקדקוד. התוצאה מושגת בצורה פשוטה למדי: השיער מסורק בקבוצות בודדות מעל הגבות, לאורך הלחיים ליד האוזניים, ובקבוצות ארוכות יותר על העורף, כפי שמדגמנת ג'ולי דריסקול. העיקרון השולט בתיסרוקת החדשה הוא — בלי ניפוח ובלי סילפולים. אם את מתעקשת לשמור על שערך הארוך — מותר לך. שיער ארוך אינו פסול — בתנאי שיהיה צמוד לגולגולת. קצוות השיער מפוצלות — פסולות. ככל שתאבקי את שערך הארוך, עלייך לקצץ ממנו סינטימטרים אחדים, כדי לתת לו מראה כבד יותר.

ואחרי שעמלת בסרך ויצרת לך את התיסרוקת החדשה, את יכולה ללכת ולכסות אותה בצעיף או טורבן. אלו חזרו לאופנה לאחר שנעלמו לשנה. מטפחות-ראש אלגנטיות ממשי, צנופות ככיסוי-ראש של מיראסים או כטורבן, יכסו בקרוב כל ראש ראוי לשמו.

לבילוי מושלם

רכוש CASSETTE RECORDER רשקול נייד פיליפס

המכשיר המתקדם והמשמיע צלילים נהדרים

לבידור, למסיבות בבית, לפיקניק, בנסיעות וברכב. בתוספת מתקן לאחזקת הרשקול

PHILIPS

פיליפס

פרסום שפי חיפה

במדינה

דרכי אדם

הידיד

הפוגש כיום את מוחמד אסד-אלחלבי, ב"מיתקן-הדואר אישם בנגב, בו הוא משמש כשומר, לא יוכל לנחש את עברו הסוער. שכן מזה 30 שנה קשור גורלו של הידורוי החסון, עבד-השפם, בקשרים הדוק בגורל היהודים בארץ-ישראל. הוא השתתף בכל מלחמותיהם, לאורך כל הדרך. עתה, בגיעו לסתור-חיותו, הולך בנו ג'מיל בדרכו, משרת כסמל בצנחנים.

"דרווי דא יילך בשבי". במלחמת העולם השנייה, ב-1940, התנדב מוחמד ל-צבא הבריטי. הוא היה אז בן 27 — וחלפו

אלחלבי האב
מהצבא הבריטי —

חמש שנים תמימות לפני שחור וראה שוב את כפר מולדתו, בית-גאן שבגליל העליון. הוא לחם באיטלקים ובגרמנים, השתתף ב"קרב טבורוק המפורסם, הגיע עד בנגאזי. לאחר תבוסת הבריטים בארץ-עמיליה, הועבר רה יחידתו ליוון, עברה שם את מסלול הי קרבות מלאריסה עד סלוניקי. לאחר שנתקלו בתקפת-הנגד של הגרמנים, נאלצו לסגת דרך אתונה לחוף טריגלה, שם היו צריכות להמ תין האוניות שנועדו לפנות אותם. אולם הי נמל הפוצץ בידי הגרמנים, ומפקד-היחידה החליט להיכנע. הוא איפשר לכל חייל לקחת את נשקו ולהימלט אל ההרים.

"דרווי לא יילך מרצונו בשבי", מסביר מוחמד בפשטות. "היינו שבעה דרווים ב"יחידה, והחלטנו ללכת להרים". קורפורל מוחמד. בהרים היו אלפי חיילים בריטיים ופרטיונים יווניים, שלחמו בגרמנים. רבים מתוכם לא יכלו לשאת את הקור והרעב, חוסר-המחסה והלחימה היומיומית, יותר מחודש-חודשיים, ונכנעו. מות מד שהה בהרים שנה תמימה. לבסוף נתפס, על נישקו, בכפר יוני קטן, בעיקבות הלשנה של בוגד. "היוונים היו נפלאים", נזכר מוחמד. "לא אחת הצילו אותי, לא אחת היו חוסכים אוכל מילדיהם ונותנים לנו".

מוחמד נלקח למחנה-שבויים ענקי ליד מ"אנו, בילה שם שנה וחצי, הועבר, עם פלישת בנות-הברית לאיטליה, לגרמניה, עבד שם עבודת-פרך וסבל עינויים במשך קרוב ל-שנתיים. לאחר תמש שנות גיהנום חזר ל"כפרו, לאשתו ולשני ילדיו.

עידנו עד משמרתו. מוחמד עבד זמן מה כחקלאי בשדותיו וכרמיו, אך נוכח שחיי הצבא נטמעו עמוק מדי בדמו. הוא התגייס ושירת כ"גפיר" זמן מה, אחר כך כסוהר בכוח, היה שם ביום הבריחה הגדולה של אסירי אצ"ל ולח"י. בפרוץ מלחמת השיח' רור שיתף מוחמד פעולה עם התנגדה בגליל. ב-1949 התגייס לצה"ל, ליחידה הדרוזית, השתחרר לאחר כשנה בדרגת סמל, ושב למשטרת ישראל. ארבע שנים היה במדים, בילה שנה בכפרו, ושוב חזר והתגייס, הפעם השתחרר, חזר לכפרו לנוח קצת, וחזר ו"הצטרף לאגודת השומרים בנגב.

כיום ממשיך מוחמד במסורת. מתפרנס כ"שומר בנגב. מדי פעם הוא קופץ ליום-יומיים לכפר-אבותיו, לבקר את שני בנים, בתו, ו"ארבעת נכדיו. שאיפתו הגדולה היא — ש"בנו ג'מיל ייהפך לקצין בצנחנים. הוא זוכר בגאווה את התפעלותם של הדרוזים שהגיעו לישראל מסוריה במסגרת איתוד המשפחות, לאחר מלחמת ששת-הימים, לנוכח מעמדם

המכובד של הדרוזים בישראל. בגלל זה אין מוחמד מצטער על דרכו. 17 וחצי שנה לחם את מלחמות היהודים, ועד היום עודנו על משמרתו. נישקו בידו: "כל מה שעשיתי היה כדאי", הוא אומר. "מעולם לא התאכזבתי מחברי היהודים".

משפט

להתחרט

עולה כסף

חמשת-אלפים לירות עלה השבוע, לגבר מאוהב, התענוג להחליף ארוסה אחת ב"שנייה. הולכי-בטל יכולים להרהר בשאלה האם, וא היה יודע מראש את גובה הי סכום, לא היה מסתפק בארוסה הראשונה. הסכומי משה כהן (30), גבר נאה ושחר חר, הכיר את גילי סטבון, אחות בת 24 מ"תל-השומר, לפני כשלוש שנים. גילי היא בחורה גבוהה ומלאה, המרכיבה משקפיים, לא נמנתה מעודה בין היפהפיות. אולם היה לה מיקצוע מכובד, ובעיני משה היא נשאה חן. לאחר היכרות ראשונה במסיבה אצל יורדים, התחילו השניים לצאת באופן קבוע, וכעבור חודשים מספר החליטו להינשא. הם נרשמו ברבנות, שלחו למעלה מ-350 הזמנות לקרובים בארץ ובחוץ-לארץ, תיכננו לשכור אולם כיאה למאורע. שבועיים לפני החתונה הופיע אביו של משה אצל גילי, מסר לה

אלחלבי הכן
— עד לצנחנים

הודעה קצרה: "אין תתונה". הבחורה הנדמת ביקשה הסברים, אולם האב רק חזר על שלו: "זהו זה, אין תתונה". גילי התקשרה עם משה ושאלה אותו לפרש הדבר. האביר הצעיר הסביר לה שנועד לו רק עכ"שיו שהיא איננה בריאה — הראייה שהה לקיימה. גם אישור שהביאה מרופא על מצב בריאותה התקין, לא עזר. משה סירב. גילי נכנסה לדיכאון. הדבר בלט עד כדי כך שהאחות האחרת עליה התחילה לחקור מה מציק לה. גילי סירבה תחילה לדבר, התוודתה לבסוף שחתנתה המיועד התחרט — אחרי שההזמנות כבר נשלחו.

האחות-האחרת החליטה לקחת את הי עניינים לידיים. היא ניגשה למשה ודיברה על ליבו. אחריה ניסו את כוחן גם אמה של גילי ודווחה. אולם משה היה איתן בסירובו. בנשות, כאב. כאשר לא עזרו כל הי הפצרות וההתנחננים, שלחה גילי מיכרקים לכל המוזמנים, הודיעה על ביטול החתונה. שבועיים לאחר מועד-החתונה שלא התקיימה, הגישה באמצעות עורך-דין מנתם קוז תביעת פיצויים על הפרת הבטחת-נישואין.

השבוע התברר המשפט בבית-המשפט הי מחוזי בתל-אביב בפני השופט שלמה אשר. במהלכו התבררה הסיבה האמיתית לחרשטו של משה. מסתבר כי זמן קצר אחרי הגשת התביעה הוא נשא לו לאשה בחורה אחרת, אחות נאה וחסודה, אותה הכיר — כמובן — בעת ביקוריו אצל גילי בתל-השומר.

כפיצויים על הצער, הכאב ובושת-הנשים שגרמו לגילי עקב התנהגותו של חתנה הי מיועד, פסק השופט כי על משה כהן לשלם לה פיצויים בגובה 5000 לירות, בתוספת הוצאות וריבית מיום הגשת התביעה. הי סכום הכולל שיצטרך כהן לשלם עבור אוש"ר בחק אשתו מגיע ל-7000 לירות. יש בכך, מן הסתם, מחמאה די רצינית לגברת כהן הטרייה.

מועמדות

למלכת המים 1969

מועמדות הרוצות להשתתף בתחרות על תואר "מלכת הי-מים 1969", הנערכת על-ידי מערכת "העולם הזה", מוזמנות לפגישה עם צלם התחרות, ביום שישי זה, בשעה 3 רות, אחרי הצהריים, במשרדי ברי-כת, "תל-אביב, ברחוב גורדון.

אשתה ברתה ?

הילדים בצבא ?

ואתה צריך לצאת ?

התקן מזכירה אוטומטית בביתך בצורת מכשיר תשובה אוטומטי לטלפון (גם בשימוש של משרד הדואר).

טלפן למי' 244118 בשעות הלילה ותראה איך העסק עובד.

דרושים סוכני אלקטרוניקה להפצת המכשיר הנ"ל.

רדיו-דוקטור —

שרות להקלטה ישראלית רחוב שלום-עליכם 18, תל-אביב

לילה ולילה

המירון

לשרביט הזהב

בירושלים נערכו השבוע המיב-
חנים הראשונים ללהקות שית-
מודדו בפסטיבל הקצב הישראלי.
הנה שלוש הזוכות מהבירה.

פעמוני סוני

THE MOSQUITOES

THE BLOOMS

את להקות הקצב האנגליות, הצרפתיות ו-
אפילו הערביות. דיעה זו הוכחה כנכונה
מעל לכל ספק, כאשר בני הנוער קיבלו
בהתלהבות הן את להקות הקצב הישראליות,
הן את להקות הארמניות והערביות, שהש-
תתפו בפסטיבאל.

השנה הוחלט לעשות צעד נוסף בכיוון ה-
אופנה החדשה שפשטה בעולם הקצב הבינ-
לאומי. לאחרונה החלו להקות צמרת רבות
באנגליה ובארצות הברית, לערוך את הופע-
תיהן בחיק פארקים פתוחים, מתחת לכיפת
השמיים, כדי לאפשר לקהל גדול יותר של
חובבי קצב ליהנות מגינתן.

פסטיבאל עם

אופי רב-לאומי

הייצגו את ירושלים, נערכו בשבוע ש-
עבר עלידי אמרגן הקצב השליט בבינה,
דופ סוואסו. הוא האיש המאגד תחת סותו
15 מתוך 20 להקות הקצב הפועלות בירו-
שלים השלימה.

הלהקה הראשונה שעברה את המיבחנים
היתה הלהקה הארמנית, המוסקייטוס, שהש-
תתפה גם בפסטיבאל בשנה שעברה. להקה
זו, שכל חבריה לומדים במינור הארמני ב-
עיר העתיקה, קיבלה אישור מיוחד מן ה-
פטריוארך הארמני, להופיע בפסטיבאל.

הלהקה השנייה היא הלהקה הערבית מר-
מאליה — הבלומס. בשנה שעברה השתתפה
להקה זו בפסטיבאל תחת השם טריגרס.5.
אולם לאחר שאחד מחבריה פרש, והלהקה
נותרה כרביעיה, היה צורך לשנות את שמה.
שינוי השם — כך הם מקווים — ישנה גם
את מזלם.

סוגרת את הנציגות הירושלמית להקת
פעמוני סוני, שהיא, אולי, הוותיקה ביותר
ועתירת הפרסים ביותר בעיר הבירה. "כאשר
באתי לעירייה בהצעה שהלהקה תנגן במועד
דוני נוער, נתקלתי בסירוב מוחלט." מספר
האמרגן לופו. "זה היה לפני חמש שנים,
כשאיש לא העלה על דעתו שלירושלים יכו-
ל להיות להקת קצב משלה.

"חשבתי על איוה תכסים, כדי שאוכל ל-
שכנע את מחלקת התרבות והנוער להעלות
את הלהקה על הבמה. אז הם היו נקראים
רק הפעמונים, וחשבתי שאם יהיה להם גיבוי
של חברה בעלת שם ידוע, יהיה לי קל יותר
לשכנע את העירייה. אז עשיתי הסכם עם
חברת סוני שיקראו ללהקה פעמוני סוני, ו-
קיבלתי מהם גם 2000 לירות לפירסום. ה-
תכסים עזר ומאז מופיעה הלהקה באופן
קבוע בכל המועדונים בירושלים."

השבוע נערכים מיבחנים אחרונים ללהקות
שייצגו את תל אביב ואת חיפה, כדי לשנות
לפסטיבאל אופילאומי — ואולי רב-לאומי
— מושלם.

סלובקיה ולפני ימים אחדים הסתיים ה-
פסטיבאל ביוון.

מצב בלתי נסבל זה בא על תיקונו ב-
שנה שעברה, כאשר באולם הסינרמה בתל-
אביב התקיים פסטיבאל הקצב הישראלי ה-
ראשון, בחסות העולם הזה. היה זה מעמד
רב רושם, בו התחרו שמונה להקות קצב
על ארבעת הפרסים הראשונים: מיקרופון ה-
זהב, תופי הזהב, גיטרת הזהב ושרביט ה-
זהב.

פסטיבאל זה היה הנסיון הראשון להוכיח
כי ערב קצב יכול להיות ערב תרבותי ו-
מנהג לפחות כמו קונצרט בהיכל התרבות
— אם לא יותר מזה. בתום הפסטיבאל יכלו
לומר למעלה מ-1500 הצופים שהיו נוכחים
בו — צעירים, חברי כנסת ואנשי ציבור ו-
חינוך — כי הנסיון הצליח מעל המשוער.
"לקצב אין גבולות משלו", אמר ת"כ אב-
נרי בפתיחת הפסטיבאל אשתקד. "הנוער יבני

מ י אמר שישראל מפגרת אחרי המת-
חש בעולם הקצב הבינלאומי? (ומי זו-
כר אותם עוד?) כאשר תוף מרים והאקור-
דיון שלטו בכיפה וכאשר להיטים הסתובבו
במהירות של 78 סיבובים לדקה, על תקלי-
טים שבירים. כיום ישראל היא מעצמה
לא קטנה על מפת הפופ העולמי. יש לנו
אולפני הקלטה משוכללים, מיטב הלהיטים
המערביים מופצים עלידי חברות התקליטים
בארץ, מיצעד הפיזמונים שלנו אינו מפגר
אחרי הלהיטים הלוהטים ביותר בעולם, וה-
עיקר — יש לנו להקות קצב משלנו.

להקות אלה אינן שוקטות על שמריהן.
הן חיות בעולם תוסס של קצב ואירועים.
הן קמות, מתפרקות, משנות הרכב ומופיעות
מחדש. הסובות שבהן אף כבשו להן מעמד
נכבד בחו"ל. קחו למשל את להקת האריות
הוותיקה, הזוכה כיום ללהיט בינלאומי, אה
בתנו היא דבר צומח. מי היה חולם, עד
לפני שנים מעטות, שצמד מחברים כה
מפורסם, כמו הווארד ובליקלי הבריטיים —
מחברי להיטיהם של דייב די ואחרים —
יסכימו לכתוב פיומן במיוחד עבור להקה
ישראלית?

ואולי כדאי להזכיר גם זמרים ישראליים
אחרים שכבשו להם מקום בראש מיצעדי
הפיזמונים בעולם — כמו העופרים עם סינ-
דולה וקפצה וריקה וזאי עם גירסתה ל-
קאזאצ'וק — ואשר סיעו לבסס את שמה
של ישראל בתודעת חובבי הקצב בעולם.

צעד נוסף

בכיוון האופנה

ק דבר אחד חסר לנו להשלמת ה-
תמונה: פסטיבאל קצב ישראלי ראוי
לשמו. פסטיבאלים כאלה קיימים בכל ה-
עולם. החל מארצות הברית ואירופה המער-
בית ועד ארצות מיוחדות אירופה. רק בשבוע
שעבר נערך פסטיבאל קצב בינלאומי בציור

פסטיבאל הקצב השני

יתקיים ביום חמישי, ה-24 ביולי, ב-8.30 בערב, בפארק הלאומי
של רמת גן.

ישתתפו בו שבע הלהקות שייבחרו במיבחנים מוקדמים בכל
הארץ, ואשר יתחרו על הפרס הראשון — "פרס שרביט הזהב".
השנה יוענק גם פרס לשיר הישראלי המקורי, מכין אלה שיושי-
מען בהשמעתה בכורה בפסטיבאל.

תיערך גם תחרות לבחירת "מלכת הגוגו 1969", בליווי להקת-
קצב בינלאומית, שתופיע באורחת הפסטיבאל.

... תיק במרתף

מכה נוספת לסופולאריות הוועכת של להקת הקופים: השבוע נודע כי הקוף דייבי ג'ונס, האנגלי היחיד בין ארבעת חברי הלהקה האמריקאית, נשוי מזה 18 חודש, ויש לו כבר ילדה בת 8 חודשים, ששמה טליה. גילוי זה פגע קשות באלפי מעריצותיו. ● במסגרת השבוע הבריטי ביסאן, יוצג ציור שמן גדול של פול מקרטני, טצויר עלידי ג'ון ברטבי, חבר האקדמיה המלכותית לאמנות. ● לא חר שחיים חפר טען בעדותו (כמשפט שהוגש נגדו עלידי דן אלמגור בעניין סימוני המחזמר קזבלן) כי אינו מעריך את אלמגור כפיומנאי, הראה אלמגור לי כמה ידידים שורה של פיומנים שכתב חיים חפר, ואשר בהם ניכרת השפעה ברורה — לדעתו של דן — מפיומנים שהוא כתב קודם. ● פיומנה הבא של קלודיה (חזור וטלטל אותי) רוג'רס, יהיה לילה טוב, חצות. ● לפי השמועות נמצאת הש' בוע במיצע ביוגוסלביה גירסתה של זמרת מקומית, דונייה רייטר, לשירו של אריס פאן — נערה ממש אוצר. ● בתק ליטו החדש שר יהורם גאון סימון הנקרא יש לי חלום, שנכתב עלידי יחיאל מוהר ומשה וידנסקי, והמבוסס על נאמו המפורסם של המנהיג הכושי המנוח, מרטין לותר קינג.

.....

האבן שהתגלגלה

נכון שבמשך זמן רב לא שמענו על האבנים המתגלגלות. אבל זה לא אומר ש' שום דבר לא קורה אצלם. השבוע התברר כי במשך החודשים האחרונים גילגלו האבנים שיחות נמושכות בקשר לעתידו של אחד מהם. השבוע באו הוויכוחים לקיצם: בראיין ג'ונס הודיע על פרישתו מהלהקה פרישתו של בראיין באה בעיצומה של העבודה על שני מאריינגן חדשים ועל להיט חדש. הסביר מנהיג הלהקה, מיק ג'אנר: כבר כמה חודשים ששמנו לב שבראיין איננו מרוצה עוד בלהקה. לבסוף הגיעו הדברים עד לכך שהיינו צריכים לשבת אתו ולברר את העניין סופית.

טיילור

לאחר שיחה ארוכה הוא החליט לפרוש. אל מקומו הפנוי של בראיין התגלגל מיק טיילור, חניך בית האולפן של ג'ון מאיאל, מי שהעמיד ג'יסטיס מוכשרים כפיטר גרין (פליטוד מאק) ואריק קלפטון (הקצפתן). בשבילי היתה זו הפתעה גמורה, הוא אומר. "אף פעם לא פגשתי את מיק ג'אנר אישית, ופיתאום הוא מצלצל אלי ושאל אם אסכים להצטרף ללהקה...". ההרכב החדש כימעט ולא ישנה את צלילי לה של להקת האבנים המתגלגלות. מה שמעניין יהיה לראות עתה — הוא: לאן יתגלגל בראיין ג'ונס?

.....

תקליטים חדשים

לולו 12 מפיומניה הראשונים של הוד מרת אדומת השיער (פסק).
הוגו מונטנגרו. מי שהתפרסם בנעוריו מה הסוב, הרע והמכוער, בתקליט מאריך-נגן, הכולל ביצועים מבריקים לפיומנים ידועים (ר.ס.א.).
קאראבלי. ביצוע סטריאופוני מלוש של להיטים גדולים כמו צועניה, גבירתי הקטנה ועוד (סי.בי.אס.).
נינה סימון. תקליט מאריך-נגן של מלכת שירי-הנשמה. אינטרפרטציות אישיות לפיומנים חדשים וישנים (פונודור).
סרג'ו מנדז וברזיל 66. הלהקה שהתפרסמה בבצעה להיטים גדולים, בסיג'ו הבוסה-נובה-הרוק (א.מ.).
תום ג'ונס. להיטו האחרון, אהבני הליה, ועוד שלושה פיומנים (פסק).

איז כמו "ברק-אור" של "שמן" לשטיפת רצפות. זו עובדה!

מוצר מצויין של "שמן" כמובן!

כשמתבודדי הרמן ניגנו בארץ

הם השתמשו במערכת
אלקטרונית של "גארט"

*

"ראקום"

תעשיות אלקטרוניות
רח' פנקס 60, ת"א

חשוב לשחקנים ולדוגמניות

אין צורך להיות רקדן
מקצועי כדי לרקוד ג'ז
הרקדן-הכוריאוגרף שמעון לוי,
בוגר אולסנימחול בני-יורק ובלוג'
דון, יקנה לך תוך חודשים ספורים
כושר-תנועה ומיקצב.

קורסי-בוקר וקורסי-ערב

(2 שיעורים בשבוע בכל קורס)
רשמים: סל. 25 17 13 — 8.00
10.00 לפנצ'צ' 17.00—20.00 (בערב).

חשוב למנהלי משרדים וכתבניות!

מחק הפלא למכונת הכתיבה המור-
חק את האורייגיל יההעתק.
חסוך בזמן וכסף, תוך שניה ב'—
יכולתך למחוק כל אות או מילה
יחד עם ההעתק.
הזמן סט ענק המכיל 288 יחידות
במחיר 19.20 ל"י בלבד, וחסוך על-
די כך 40% באוסן ממשי.
סוכנו ישמח לבקרך ולהדגים ללא
כל התחייבות.
"לובקס" — ת.ה. 6031, סל.
441692, תל-אביב.

קונים

במחירים גבוהים

מלוה קליטה

גם 1964

מלוה בטחון

גם 1968

"נוח" שד' רוטשילד 15
תל-אביב, טלפון: 54931.
8.30 בבוקר עד 6 בערב.

הנסיך והנסיכה של ישראל

לשנת 1969

מטעם מערכת **העולם הזה** ויצרני **קוקיקולה** בישראל

ובחסותו האדיבה של
מר אברהם קריניצי

ראש עיריית רמת-גן

גדי צפיר

בן 4, מרח' טשרניחובסקי 32, ירושלים

מיכל בן-ישי

בת 5, מרח' מימון 15, נוה שאנן, חיפה

שמעון ספקטור

בן 4½ מרמת-גן

חברת „עלית“, יצרני הממת-
קים המובחרים, תעניק שי
מתוק לכל ילד שיבוא לנשף-
הבחירה הגדול, וחבילות-שי
מיוחדות למועמדים הסופיים.

עלית
העילית בשוקולד

אדרע
חברה לבטוח בע"מ

תעניק לנסיך ולנסיכה במתנה
פוליסה בסך 1000 ל"י כל אחת.
אדרע דואגת לעתיד משפחתך
ומעניקה לך שירות אישי.

גם לך יש כבית צכר או צברית — לא פחות מקסימים. שילחי את תמונותיהם בציון השם,
הכתובת והגיל אל מערכת „העולם הזה“, ת.ד. 136, תל-אביב (עבור תחרות הנסיך והנסיכה).
עריפות תמונות בשחור-לבן. התחרות פתוחה לכל ילד וילדה מגיל שלוש עד שש בלבד.

טוב יותר לם קוקה-קולה

מיוו הבלתי מהוקצע, של אמנון מסקיין למחוזות של ג'ון ארדן, לפיו יוצאים ארבעה ערקים להלם באלימות באמצעים אלימים. המחזה הבלתי מגובש, הגדוש דר-יונות פלקטיים והשזור בשירים, לא זכה לאינטרפרטציה קולעת. הקצב איטי ומייגע. אילן תורן בתפקיד המרכזי אינו מצליח להתעלות אל השא המצופה בתום המחזה: מחולו הפולחני של הסרג'נט; לא משום שאינו רקדן, אין צורך לדעת לרקוד כדי לגלם כדבקי אתמסגרייב. תורן המשחק באיטיות משחצת, ללא כל גמישות, בקשרי חות המתאימה לסמל ישראלי אי-שם, ולא לחייל בצבא הוד מלכותה, מלכת אנגליה, להטיף ולשכנע בפנאטיות מסל דה, באימת המלחמות, ואינו מהסס לגייס לצידו, לשם כך את אלוהים. איצקו רחמימוב ו-עדה לייצא מצליחים ליצור דמויות חסרות היטב של רפסודאי ומלצרית עלובה, תושבי עיירת הכורים אליה מגיעם החיילים, למטרת "שליחותם הנעלה".

★ אבב הארגמן (התיאטרון הקאמרי) מחזוהו הכמורפוזי של האירי שון ארי קייסי, שנכתב בשנת 1945, רצוף בפטיס פוטפאטוס מייגע, וקשה להסכים עם ההגדרה כי לפנינו "קומדיה סוררת", נסיים אלדוני השקיע עבודה בלתי-רגילה בתרגום, אך מסתבר כי ליריק הבמאי והשחקנים לא התייחסו ברצינות אל ההבדלים הלשוניים הברורים שצר אלדוני בעברית, כהבדל בין דרך הדיבור האנגלי לאירי. הטירה המתפוררת באירלנד (המסמלת את נפילת ה-אימפריה הבריטית) בה מנסים להתיישב ללא הצלחה שני בריטים שלומיאליים, הפורעים האיריים שאינם ממהרים לעזור בשיוקום ההריסות, ובמקום זאת מתפלספים בפרוטה, ללא הרף — אינם מעניינים אף מלבד אולי תלמידים לדראמה הרוצים לעת משהו על אוקיינוס הבימימי של ג'פרי ריכס, שיובא מאנגליה מיוחד, יבש וחם כל השראה. לפי התוכנית, תחביבו של מר ריכס הוא ב-שול. אין כימעט ספק כי בכך הוא מצטיין יותר.

★ דודה ליוזה (הבימה) הופעה אצילית מעוררת כבוד של חנא רובינא, רפאל קלצ'קין הגמיש כחול, שחקן צעיר מבטיח — יוסף פידק, ונסיים אלדוני כמחבר וכבמאי, הם מרכיביה המיוחדים במינם של אורגיה לשונית-תיאטרלית זו, המעוררת שאלות רבות שאינן באות על פיתרון. על אף השפעות רבות

- לא כדאי לראות
- ★ לא חשוב לראות
- ★★ אפשר לראות
- ★★★ רצוי לראות
- ★★★★ חובה לראות

הולנוע

סרטים חדשים

לוחמי הגהינום (חן, תל-אביב, ציון, ירושלים) סרט מסוג הסרטים המיועדים לי מסך רחב נלקח רחב משום שיש בהם הכל: התפרצויות טבע (מעיינות נפט), אהבה, מלחמות, תככים (בין מחפשי הנפט), מאבקים (כנ"ל) ושחקנים שעולים הרבה כסף (כגון חין וקתרין רוט).

מצור (סטודיו, תל-אביב) חייה של אלמנת מלחמה, בישראל שלאחר המלחמה, בהשתתפות גילה אלמגור, יהורם גאון, דן בן-אמון, בבימויו של זילברט טופאנו.

★ ★ ★ זכרת חסרת כושה (גור, דן, תל-אביב) סיפורה של אשה זקנה שהחליטה יום אחד, סמוך לסוף חייה, להתחיל לחיות. הסיפור הוא של ברכת. הבמאי הכן והרגיש הוא רנה אליו, והשחקנית היא שחקנית ותיקה שהיתה מפורסמת בצרפת, לפני שנים, בשם סילבי, ולאחר ה-סרט הפכה שוב מפורסמת, באותו שם.

★ ★ ★ הקירקס (מקסיס, תל-אביב) להומור של צ'ארלי צ'פלין עדיין אין מתחרים. כדאי לראות ולהיחזק בזה בסרט ישן שלו, על הצלחתו הזמנית של נחד בקירקס.

★ ★ ★ צוללת צהובה (פאריז, תל-אביב) ההיפוסיות המצויירות משתוללות בסרט מלא קסם והומור ודמיון, ומנגינות שאין כבר צורך להמליץ עליהן.

★ ★ ★ שנת 2001 (צפון, תל-אביב) סרט מדעי דמיוני העוסק בצורה מרתקת ומשכנעת בבעיית עתידו של המין האנושי.

תיאטרון

★ ★ סרג'נט מסגרייב (בימת השחקנים) המוטיבציה לטירופם של הסמל ושר-לושת פיקודיו אינה ברורה דיה בשל ביי

הצגה חדשה

★ ★ המכתב האבוד (תיאטרון עיר, רוני, חיפה) יון לוקה קרג'יאלה, מ-מחזאיה וסופריה הקלאסיים של רומניה, שי-נפטר ב-1912, כבן 60, גלה מרצונו לגרי-מניה, לאחר שתקף והצליף ביצירותיו בשמי-רנים ובליברלים של ארצו.

גיבוריו מושחתים עד אחד, כאלה שאינם מהססים לבגוד בידיהם, צבועים ומטומטי-מים חסרי-תקווה. הקומדיה שלו, המכתב-ה-אבוד (שהוצגה לראשונה ב-1883) מתרחשת בערשדה ברומניה, ערב בחירות לפרלמנט, בסוף המאה ה-19. מושל המחוז, ואשת ה-יושב-ראש המקומי, עימה הוא מתנה אה-בים, מסתככים בפרשה נוראה. מכתב-אהבו ששלח המושל לאשת ידיו נפל לידי ש-עורך עיתון מושחת, המחזיק לנצל קלף זה כדי לטחוט תמיכה במועמדותו לפרלמנט. היוזר האידיוט סבור, כי המכתב הינו זיוף, שמטרתו להבעיש את ריח ידידו, ואינו מע-לה כלל על דעתו כי אשתו בוגדת בו.

לאחר הרפתקאות רבות ותככים פוליטיים חוטטים, מתברר כי קצו-נעקו, עורך העי-תון, זייף חתימות על שטר. האשה הבוגדת מציעה לו עסקת-חליפין: היא תדאג כי ייבחר לפרלמנט והוא יחזיר לידיה את מכ-חב הנאיף, ולא יפרסמו בעיתונות. המכתב, שהוסתר בביטנת כובעו של העורך, הלך לאיבוד. אורח מבוסס, כזה שאינו יודע עבוד מי להצביע, מצאו ומביאו אל המען, כלומר אל הגברת זואה טראחאנקה, רעייתו הבוגדת של היושב-ראש. בסוף מסתבר כי המפלגה בחרה בעובר-בטל מטום סם כנציגה, והעורך הזייף, שנשא עיניו ל-תפקיד הרם, מברך ללא היסוס את האידיוט, על היבחרו לפרלמנט.

זוהי סאטירה חברתית-רעיונית שנכתבה כדבעי, שני הזמן הקהו בה ללא רחם התיאטרון החיפאי הזמין לצורך העלאת ה-הצגה במאי וצייר מן הבולטים באמני ה-תיאטרון של רומניה: דוד אסריג את רוג' (יליד חיפה, שהיגר עם הוריו לרומניה בהיותו ילד) ויון סופסקראדורישטה.

אסריג, שהתנסה בעבר בבימוי הצגות שזכו להערכה הביקורת הבינלאומית (כמרייזום וקרסידה של שקספיר, שזכתה באות ה-הצטיינות של תיאטרון האומות בפאריס), יצר הצגה מסוגנת מאד. ידו מורגשת בכל שנייה. כל תנועה של השחקנים מתוכננת היטב ומחושבת. הוא נעזר בתפאורה של פופסקו בצורה בלתי-רגילה. זוהי תפאורה בימתית מיוחדת, מין לבריינט המורכב מ-פלטות עץ, המהווה דירה, גדר, רחוב או אולם אסיפוח.

אין ספק שבמיקרה זה התפאורה והבימוי משלימים זה את זה בהרמוניה מופגנת. אך על אף הבימוי המסוגנן, ההצגה משלמת

קניג ובה כ, המכתב האבוד

שעון העידן האלקטרוני

TISSOT
PR 516 electronic

"טיסו PR 516 אלקטרוניק" — שעון ספורט לא-קונבנציונלי, עם תאריכון. הגנה כפולה מפני כל זעזוע. עמיד בפני מים. צמיד פלדה, אל-חלד. אחריות לפעולה תקינה במשך 12 חודש — ללא צורך בדריכה (ומתיחה), גם במצב של חוסר תנועה. ההשתתף במוצע הפרטים הגדוד של טיסו פרטים בחנויות טיסו המוסמכות

"העורב"

מאת ג'ורג' מארטון וטיבור מיראיי

- ★ פרשת ריגול מרתקת ומיוחדת במינה.
- ★ עולה בכנותו על סיפורי לה קארה.
- ★ דייטון ופלמינג, מלהיב ומעורר יותר מאליסטר מאקלין.

בקורסי-קיץ תלמדו

חיש-קל ובהצלחה בטוחה

(8-שעורים של שעתיים)

קצרנות

עברית ו/או אנגלית

ב-אולפן גרג (בר-קמא).

תל-אביב: נודון 5, סל. 2362

ירושלים: מהפכדי, בצאל 18

חיפה: במעלה, שמריה לוי 30

קורס חדש ב-25.9.69!

SCHAUB LORENZ

תקלט הטלוויזיה הטוב בעולם!

כריכות העולם הזה

קוראים המעוניינים לברוך את גליונות "העולם הזה" של שנת 1968, יכולים להביא את הגליונות שברשותם, למערכת "העולם הזה", רחוב קרליבך 12, תל-אביב,

הקוראים יקבלו במקום, תמורת 10 ל"י, כרך חדש מוכן.

עבור כל גליון חסר יש לשלם 1.30 ל"י.

קורסי קיץ

לתלמידי בתי ספר יסודיים ותיכונים
אנגלית - צרפתית - הכנה לבחינות הסקר

למבוגרים:

קורס מזרח אנגלית
הפתיחה: 29.6.69

CONVERSATION

אנגלית, צרפתית, גרמנית,
ערבית, איטלקית, ספרדית

נמשכת ההרשמה:

בגרות מוקדמות

משך הלימודים עד להצלחה בבחינות

בי"ס לשפות

ברליץ

BERLITZ

פקידות - מזכירות - כתבנות - הנה"ח

ברשת בתי ספר "אוריון"

תל-אביב,	רחוב נחלת בנימין 2,	טלפון 56347
תל-אביב,	שדרות דוד המלך 1,	טלפון 266445
חיפה,	רחוב החלוץ 27,	טלפון 69265
בת-ים,	רחוב רוטשילד 25,	

לצידם של ימי זמר, פנטומימה וקברט,
כוכב הקולנוע מארצ'ו מאסטרויא
נ.י. 20.44 יום עם... אטום, ההפ
קת הרעדה לאנגליה אטומית, תרגילי אק
רובטיקה ואילוף פיל בהקירקס - שעה
21.05; וב-21.30 יביתו המעניינים לחרי
שית, אחריכך אפשר לעבור למיטתו הי
רדיו, הנמשכים עד חצות.

התערוכות

*** בבית דיזנגוף מציג רוברט
הלמן את העץ והיער. רוברט הלמן הוא
יליד רומניה, שהיגר לצרפת. בתערוכה הוא
מציג את פרי עבודתו בעשר השנים האחר
ונות. זו תצוגה של ציורים אבסטרקטי
טיים, המביעים תחושת כוח וניגודים בין
אור וצל. הצייר מושפע מאד מהקלאסיקה
המיזרחית הסינית, וזה מורגש באופן בולט
בציוריו. בתערוכה ציורים בטכניקות שר
נות, משמן יעד ציורים על קליפות עץ

צייר הלמן

מכסיקאי. הקומפוזיציות בציוריו של הלמן
מאוזנות מאוד, וזה נותן למבקר בתערוכה
הרגשה של מעט שיעמום.

בידור

*** קטשופ (הקברט הסאטירי,
מרתף קולנוע פאריס) מעודי לא חלמתי על
חברון ואינני רואה לשכם / מה שדאיג
אותי הוא איך לחיות ולהישאר שלם...
אברהם, יצחק ויעקב נחים בשקט בקבר /
ולי אין כלל חשק לחפור את קברי שלי
לצדם... / כי אני אינני חול אשר על
שפתיהם ואינני מקיים הבטחות שנות
להם לאברהם... כתב חנוך לוין. ביים
באקרוסטיים אחיו דוד. עם שלושה שח
קנים צעירים, עסיסיים, מחוספסים וחמודים:
תיקי דיון, שמעון זבארי וקובי
רכס. על הזרק: ישראל, ערב והמתחכים
למיניהם, המנסים לפתור לנו את הבעיות,
ללא הצלחה. הציריף ומשעשע.

*** אין אהבות שמחות (בי
מות) המוסיקה והמילים של שאנסוני
ג'ורג' ברסאנס משלימים זו את אלו
ללא מצרים. התרגום העברי של נסים
אלוני, דן אדמגור, שמעון בר,
עמוס קינן, יעקב שבתאי ונעמי
שמר הוא כה הוגן, עד כי ידמה לפנינו
מקור. יוסי בנאי מגיש כ-20 מיצירותו
הקטנות-גדולות של הסרובדור המשופם,
המלחה עצמו בהופעותיו בגיטרה, בליחי
תזמורתו הצמודה היטב של סטו כהן.
ניסים אלוני חיבר את קטעי הקישור
המשעשעים, דאג לתאורה ולעיצוב הבימה,
יוסי מרגיש עצמו כדג במים: הוא מצליח
להעביר ערב שלם, מלוטש, מבדר ובלתי
אמצעי.

*** ג'אז פזום. שמעון בראון
כרקו-מבצע, עולה על שמעון בראון כי
כוריאוגרף, מה שלא מפריע ללהקה המחול
הקטנה שלו לשעשע ולבדר. בשל רקדניות
חינניות, תלבושות משובבות-עין, מוסיקה
קצבית הולמת (בהקלטה מפוסטרת), ודני
בינסטר המההה יחד עם בראון את הצד
החזק של המופע. זה לא בדיוק ג'אז, אך
הפזום אינו יומרני.

מדינמאט, אשף המתח היצ'קוק וא
חרים, עומדת יצירתו הבימתית של נסים
אלוני, המוגדרת כמלודרמה ישראלית (?),
בזכות עצמה. אין ספק כי נסים אלוני הוא
המחזאי הישראלי הבולט ביותר מבין ה
מאים, כשם שנסים אלוני הוא הבמאי הבר
לט ביותר בין המחזאים.

*** כדאדם (בחאן הירושלמי)
ד"ר אריה זקס, עיבד וביים מוסר ללא
מוסר, מן המאה ה-15, בצורה אמנותית,
מהנה ומרתקת בעזרת תאורה, תלבושות,
הדרכת סיף וניהול מוסיקלי מעורב
וקולעים, רצות מעולה של שחקנים כי
דיאור ייני, זאק כהן ועידה לוזן
הנעזרים ב"חובבים" מיקצועיים למדי, מ
תלמידי האוניברסיטה העברית בירושלים.
נכרת המסירות הרבה שהושקעה בהצגת
אגדה תיאולוגית יפהפיה זו, המצטיינת ב
עושר המצאות-בימוי מבריקות ומשעשעות.

*** ליוויטרטה (התיאטרון הקא
מרי) היצירה הקלאסית של אריסטופא
נס, לפה מחליטות הנשים על מרד מיני,
כדי לשכנע את הגברים להפסיק את מל
חמותיהם, וכתה לעיבוד צולע ובימוי מכול
גן, וחלגארי יבלתי מעניין של עידר קוטי
לר שלא לקח בחשבון כי לצורך העלאת
הצגה מוסיקלית (וככזו מתימרת הצגתו
להות) יש צורך במוסיקה, בכוריאוגרפיה
ובעיקר - במצעים מתאימים, וכאלה לא
עמדו לרשותו. ארינה פורת בתפקיד ה
מרכז, אינה מעוררת אומן.

טלוויזיה

תוכנית הערבית על הרפורמה בחיי
נר תפתח בשעה 18.30 את טילדיו יום
חמישי, 26.6.69. 20 דקות לאחר מכן, מיר
דף טליוויזיוני אחר, מברייחי היהלומים
ממכסיקו, וב-19.15 הרשות בערבית. ח
רשות בשפת ערב, רבע שעה לאחר מכן.
ב-19.35, שוב ארץ לא נודעת, והפעם
מסע מחקר לפטגוניה הנמצאת בקצה יבשת
אמריקה הדרומית, תרגום עברי מרצד,
מובטח לאלה שאינם מבינים אנגלית, שפת
הסידרה. משהו על רמתה של הטלוויזיה
האטלקית, היא ניתן ללמוד ב-20.00, ואת
מאחר אולפן עגול טרם התעורר לחיים,
במיטת אולפן מספר אחד, בה יופיע

ומייגעת, חסרת קצב והומור. חלק גדול מכ
יש לזקוף לתרגום היבש מאד של המבקר
הספרותי א. ב. יפה, שזה לו תרגומו הי
ראשון לתיאטרון. אין ספק שברומנית הי
מחזה הרבה יותר משעשע, בשל הדיאלק
טיים הטנוניים בהם מדברים הגיבורים. דבר
זה לא מוצא בעברית, כן מורגש כי הצוות
אינו מגובש. איש איש משחק בסגנונו אחר
לחלוטין, כסולן שאינו מחושב באנסמבל.
שמעון בר, בתפקיד המרכזי של שמיץ
טיפפסקו, מושל המחז, אינו משכנע כלל
ועיקר. לא באהבתו לאשת ידיו, ולא
כבעל מעמד פוליטי רם מעלה, לא עוזר לו
המחזק אותו הוא לובש לעיני הקהל (מה גם
שבר צנום ודק שח... לראה קניג היא
שחקנית מצויינת, אך כאן היא משחקת,
וקשה להסיק ממשחקיה כי בינה לבין ה
מושל קיים קשר אהבים, וכי באמת כל כך
איכפת לה שמנתב הניאופים לא יפורסם בי
עיתונות של הוייץ.

מרדכי כוזאב, כבעל הקרניים, דיקלם
את הטקסט שלו אך לא הצליח, על אף
אפור ולבוש הולמים, ליצור דמות של
מש; היה זה פחולץ מקרקר. יעקב כן
סירא, כנאה קאזאנובסקי, עורך העיתון
המושחת, לא הצליח להרים את התפקיד ש
הופקד בידיו. הוא הפריז מאד, והזכיר קו
מקאי של בימה זעירה, והן מדובר כאן
בעורך עיתון שהינו אף עורך-דין, ומנהיג ה
אופוזיציה! המונוטון האבסורדי שהוא משי
מיע בלהט הבחירות מבוזבז על ידו לריק.

יצחק ברוקת נוצא פריסטנדה,
השומר המושחת, המסופל במשפחה רבת
נפשות, היה כבדפה וכבדמשחק. יוסף
באשי נאגממנון דאנדאקה, עובר ה
בשל שנשלה עליי המרכז, אינפך והגנים,
צר לקבוע כי ידו המסגנת של הבמאי, ש
הצליח במיוחד בסצינות ההמונים (המזכירות)
תיאטרון גרמני טוב) ובעיצוב דמות האדון
הבנושם (שפוצל על ידו וחולק לחמישה
שחקנים, רעיון מצויין). רק כדאי שמלבד
לבנוש הזהה יותאמו להם פיאות ושפופים
בצבע זהה... לא הצליח להשתלט על רוב
השחקנים ולעקור את מה שנשמע מפהם כי
דיקלום מונוטוני מייגע ומשמים.

אל תגלי לשכנה את הסורי!

הניחי לה לקרוא
בעצמה ב:

זירת היופי

מאת: א. בן-חנו
(מחבר "האיש שלנו בדמשק")

* "זירת היופי הינו רפורטאז'ה עיתונאית מבריקה, שכל צעירה
ישראלית, החולמת בסתר-ליבה על קאריירה זוהרת וחיי-מותרות, שיחליפו
את המציאות האפורה - חייבת לקרוא..." (מתוך העיתונות)

הוצאת ספרים "א.ד.מ.", ת.ד. 2811, תל-אביב

העורב

פרשת ריגול-מרתקת
ומיוחדת במינה

א י פ ה
כל
החתיכות?

בבריכת
תל-אביב
(גורדון)

ההזדה

אריס

סאו

מיודה:

**בד
הפכת
לצורגל!**

